

תשורה

לרגל

שמחת הנישואין

של

צבי הירש ואסתר הדסה

שיחיו

אלפרוביץ

י"ד אלול ה'תש"פ

מאת

משפחות אלפרוביץ-שפאלטר שיחיו

ב"ה.

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים צבי הירש שי' והכלה המהוללה מרת אסתר הדסה תחי'.

בתור תשורה ומזכרת נצח לידידינו וקרובינו ולכל המשתתפים בשמחתנו בגשמיות וברוחניות מוגש בזה מפתח ה"מודה אני" של הרבי (כמובן, באחריותו הבלעדית של העורך) בפרסום ראשון.

והרי תוכן התשורה קשורה לשמחת נישואין במיוחד:

(א) לכל לראש עצם חגיגת הנישואין הוא ביטוי של **הודאה** והכרת הטובה להקב"ה, וכמודגש בהתחלת ההזמנה לחתונה - "אנו **מודים**" כו' - כענינו של "**מודה אני**", כפשוטו.

וכפי שמבאר כ"ק אדמו"ר זי"ע במכתב הכללי של ח"י אלול - האחרון - (דשנת תנש"א), הנה גודל מעלת ההודאה והכרת הטוב - ומתוך שמחה - מודגשת ג"כ בפרשת השבוע (כי תבא), אשר בה מפורטת באריכות מצות הביכורים - שיהודי מביא ונותן להקב"ה מראשית כל פרי האדמה, ותוך כדי כך מבטא הוא בקול רם וברור ובשמחה - "וענית ואמרת" - את הכרתו ב"חסדי המקום". וכפי שמבאר שם, ענינו של מצוה זו בעבודת ה' בכל יום ויום הוא מיד בהקיצו משנתו בכל בוקר, בההכרה וההצהרה ד"מודה אני לפניך", שאז מודה להקב"ה בכל הווייתו ("אני" - כמו "אני לדודי"), וזה הבסיס והמבוא הראשוני לעבודת ה', כך, שההכרת תודה כלפי הקב"ה תהי' נרגשת וניכרת בכל מעשיו במשך כל היום.

(ב) לשון ברכת כ"ק אדמו"ר להחתן והכלה: "שתהי' בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה". והרי כמבואר בהרחבה בתורת רבינו, ההתקשרות והמסירות להקב"ה המתבטאת באמירת "מודה אני לפניך" בהתחלת היום ה"ה יסוד עבודת כל היום כולו.

(ג) סיומו וחזתו של ברכת כ"ק אדמו"ר להחתן והכלה: "**כפי שהם מוארים** במאור שבתורה זוהי **תורת החסידות**" - והרי רבינו הק' (בקונטרס ענינה של תורת החסידות) בחר הענין ד"מודה אני" להמחיש זאת, ואף ביאר (שם) השייכות הפנימית ד"מודה אני" לגילוי תורת החסידות.

בראש התשורה: צילום מכתבי הברכה ששיגר כ"ק אדמו"ר לקראת החתונות דהורי החתן ודהורי הכלה שיחיו.

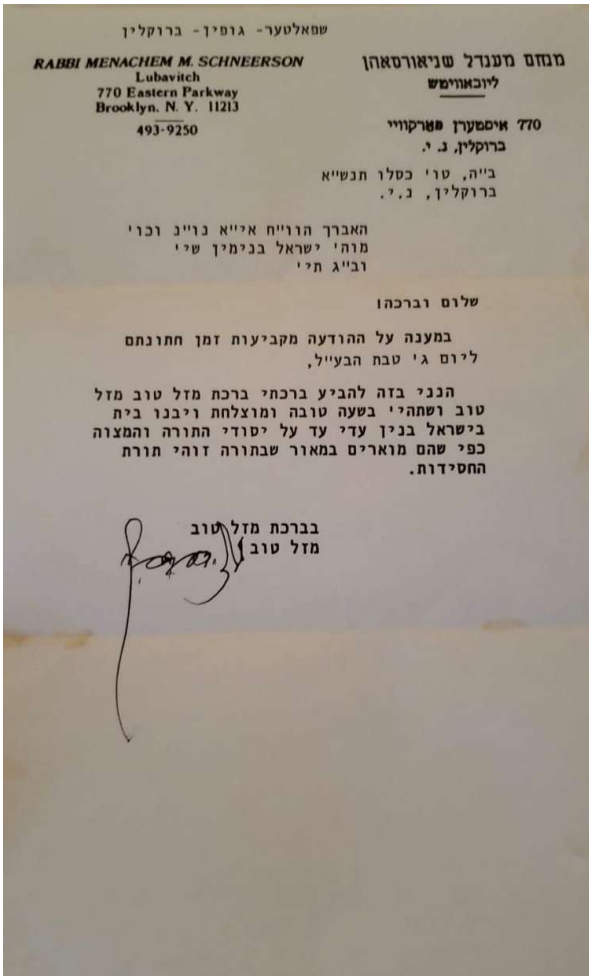
ויה"ר אשר ברכות כ"ק אדמו"ר להחתן והכלה שיחיו יקויימו במילואן, ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית השלימה תיכף ומיד ממש.

בברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה

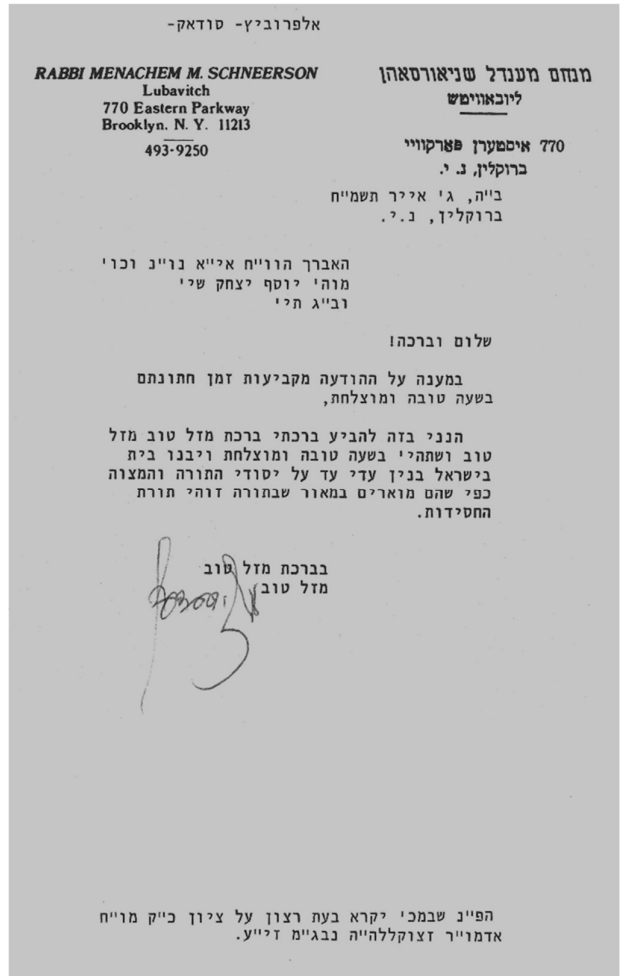
מוקיריהם ומכבדיהם

ישראל בנימין ולאה רייזל שפאלטר
וועסטאן, פלארידא

יוסף יצחק וחנה שרה אלפרוביץ
בארנמוט, אנגליא

צילום מכתב הברכה של כ"ק אדמו"ר זי"ע לקראת נישואי הורי הכלה שיחיו

צילום מכתב הברכה של כ"ק אדמו"ר זי"ע לקראת נישואי הורי החתן שיחיו

מפתח

ה"מודה אני" של הרבי

רשימת ביאורים ומראה מקומות

בתורת כ"ק אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

בענין מודה אני

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים לבריאה
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו זי"ע

מפתח כללי

- א. פתח דבר.....
- ה. אמירתו מיד שניעור משנתו, לפני נטילת ידים.....
- ח. יסוד עבודת כל היום.....
- יא. ההודאה שבו.....
- יג. טעם שלא נזכר בו שם ה'.....
- יג. ענינו ע"פ פרד"ס וע"פ תורת החסידות.....
- יד. שייכותו לכל אחד ואחד מישראל.....
- יד. אופן אמירתו.....
- טו. חינוך אמירתו.....
- יז. פעולת אמירתו.....
- יח. דיוקים פירושים וביאורים בנוסח שלו.....
- כז. נקודתו בפרשיות התורה ובמועדים.....
- לו. התפשטות נקודתו במשך עבודת היום.....
- לט. רשימת המקורות לפי סדר השנים.....

הוספה:

מא. ענינו בתורת רבותינו נשיאינו בדורות שלפנ"ז.....

פתח דבר

"מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה. רבה אמונתך". - תפלה זו היא אחת מהענינים שכ"ק אדמו"ר זי"ע הואיל לבאר בהרחבה במאמריו ושיחותיו ואגרותיו הק', ובאופן דמוסיף והולך.

זה עצמו הוא כבר חידוש גדול: בתורת רבותינו נשיאנו לדורותיהם נזכר "מודה אני" במקומות ספורים בלבד, ואילו בתורת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו זה מופיע בשלוש מאות ושבעים וחמש מקומות לכל הפחות!¹

מלבד ההפלאה ש"אכשור דרא", וזכינו וקרבנו רבנו הק' באהבה רבה והשפיע לנו ריבוי מופלג מזיו תורתו הקדושה **בכל** חלקי התורה ממש - נראה, שבתורת רבינו גופא, "מודה אני" הוא מהענינים ש"קובע ברכה לעצמו".

הביאור העמוק שב"קונטרס ענינה של תורת החסידות" בענין "מודה אני" ושייכותו לגילוי תורת החסידות², המאיר ומבהיר בבת אחת הביאורים על מודה אני שבכל אופני פרד"ס שבתורה - די להוכיח שסלל רבינו קו חדש ודרך מיוחדת לגמרי בענין זה.

אך חשוב ג"כ לציין הדגש ששם כ"ק אדמו"ר על "מודה אני" בכלל.

כידוע, בשנים המאוחרות (בעיקר משנת תש"מ ואילך), הרבה כ"ק אדמו"ר לעורר אודות אמירת "מודה אני"³, ובשיחות-קודש ובמאמרי חסידות ובמכתבים כללים משנים ההם, נמצאים ביאורים ופירושים רבים ב"מודה אני" ועד לדיוקים בתיבותיו ואפילו באותיותיו. אך גם במאמרי חסידות ובשיחות-קודש שבשנים הקודמות, (מראשית שנת תשי"א והלאה), מתבארים בפרטי פרטיות מהות ההודאה שב"מודה אני" בעבודת האדם. ופעמים רבות, כשביאר כ"ק אדמו"ר איזה פסוק או התוכן דפרשת השבוע או הוראה הנלמדת ממנה - קישר זה ל"מודה אני". כך שבמשך השנים, נמצאים ביאורים או הוראות מכל פרשיות התורה ומועדי השנה השייכים ל"מודה אני". ובסקירה כללית אפשר לראות שכ"ק אדמו"ר עסק בענין זה כל השנים ממש, **ובלהט ובסגנון מיוחד** (לדוגמא: פעמים רבות מצטט, ובמתינות ניכרת, כל הנוסח מ"מודה" עד "אמונתך", הן בשיחות-קודש שנאמרו בכינוסי "צבאות ה'" והן בהתוועדויות, ואפילו במאמרי דא"ח⁴, ואפילו כשלאורה נזכר מעיקרא רק בדרך אגב⁵).

ומצינו בזה ביטויים **נפלאים ונדירים** (לדוגמא: "הקב"ה מקדים ובה עומד כביכול אצל מלתו לראות כיצד יאמר מודה אני", או בקשר לפתגם הבעש"ט שנשמה יורדת למטה בשביל לעשות טובה ליהודי, שפעם ביאר כ"ק אדמו"ר, שדוגמא לכך הוא "בשביל ללמד יהודי שצריכים לומר מודה אני"⁶, ועוד).

¹ שנפרטו, בעזה"ית, לע"ע, במפתח שלפנינו. ומהן: 275 בהשיחות שבהסדרות תורת מנחם, שיחות-קודש, וספר השיחות, 100 בשאר מקומות (מהן 36 בלקו"ש) שיחות ומכתבים-כלליים ופרטיים, 53 במאמרים (מוגהים ובלתי מוגהים), 111 באגרות-קודש, הגדה של פסח ח"ב (מכתבים כללים), היום יום, קונטרס ענינה של תורת החסידות, ו"רשימות" = סך הכל 375 מקומות. רשימת כל המקומות לפי סדר השנים - צורפה בסוף המפתח. וזאת למודעי: מקום שנתבאר בו כמה ענינים, אם מופיע כגוש **א'** (כגון ב"קונטרס ענינה של תורת החסידות") - נחשב הכל מקום **אחד**. משא"כ אם מופיע בב' שיחות נפרדות (אף בהתוועדות א') - נחשבה כ"א מקום **בפ"ע**. ובכל אופן, יתכן שישנם עוד איזה מקומות שלא נרשמו עדיין בזה (וחשבון זה אינו סופי).

² וראה עוד בשיחת ש"פ וראו תשד"מ, שבעצם, כל פרטי הענינים שב"מודה אני" - מבוארים בספר התניא!

³ בהרשימה המצורף בסוף המפתח, משנת תש"מ ואילך בלבד נמנו 212 מקומות!

⁴ ראה לדוגמא ד"ה קול דודי תש"ו (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' שטו). ד"ה ויהי ביום השמיני תש"ט (סה"מ תשל"ט ע' קצ). ולהעיר שמצינו כן גם במאמר מכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ - ב"ה נעשה נא תרצ"א (סה"מ תרצ"א ע' רז).

⁵ ראה שיחת י"ב תמוז תש"ל (תו"מ ס"א ע' 40). ועוד.

⁶ ראה שיחות ט"ו שבבט וש"פ משפטים תשמ"ה (תורת מנחם - התוועויות תשמ"ה ח"ב ע' 1142 וע' 1255). ש"פ וישב תשמ"ז (שם תשמ"ז ח"ב ע' 105-104).

והיו זמנים שהעלאת הנושא הייתה בשופי, ובעתים תכופות ורצופות (ואפילו כמה פעמים בשבוע אחד, או בכמה שיחות במשך התועדות אחת), ואפילו בשנים האחרונות ממש עד להתועדות ש"פ ויקהל, כ"ה אדר ראשון תשנ"ב - הואיל לבאר נושא זה, ובארוכה יחסית.

מי מאתנו יודע עד מה לסיבת הדבר. אבל מ"מ ברור מכל הנ"ל, שענין זה הי' נוגע ויקר מאוד לכ"ק.

ובאמת, לאור דברי הרבי, אינו פלא, שהרי באמירת "מודה אני" מתבטאת נקודת היהדות⁷, ויסוד עבודת כל היום כולו ונקודתה העצמית⁸.

וכמבואר בפתגמו של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע אודות הנקודה שב"מודה אני" (אחרי תיבת "בחמלה"): "הנקודה של מודה אני - צריכים לפושטה (פאנאנדערשפרייטן) על כל היום"⁹ - שהכוונה בזה, דכיון שהנקודה של "מודה אני" היא יסוד עבודת כל היום כולו, אזי היא צריכה להיות נמשכת ולחזור בכל פרטי עבודת ה' במשך כל היום¹⁰.

ו"מגיד דבריו ליעקב"¹¹: הרבי קיים פתגם זה בעצמו, גם לפי פירושו המילולית, בכך, ש"פירש" (ככל הפירושים בזה - כולל "פאנאנדערשפרייטן"¹²) ה"נקודה" של "מודה אני" באופן שאין לה אח וריע!

ואולי זה מרומז גם בכך שב"היום יום" י"א שבט - יום הראשון (השלם) והתחלת נשיאותו של כ"ק אדמו"ר - מובא הפתגם הידוע בטעם שאומרים "מודה אני" בתחלת היום¹³, ומני אז, נקודה זו נתפשטה ונתפרשה במשך "כל היום" של נשיאותו, וכלשון הכתוב¹⁴ "כל היום היא שיחתי".

אך כאמור, ענינים אלו הם מפוזרים - "פאנאנדערשפרייטן" - ממש, בתורתו של רבינו הרחבה מני ים. ולאחר ביאור מסויים בענין מודה אני, וכל שכן לתפוס הנושא באופן יסודי בכל פרטיו, צריכים לחפש תחלה בספרים רבים ובכו"כ מפתחות - רובן בלתי מפורענחות. התועלת, איפה, ברשימה ערוכה ומסודרת - "דבר דבר על אופנו" - מכל ביאור, פתגם, או הוראה בענין "מודה אני" בפונדק אחד, כבמפתח שלפנינו, מובן ופשוט.

הענינים המופיעים במפתח נשאבו בעיקר מהמפתחות שנדפסו מכבר לכל ספרי כ"ק אדמו"ר (לקו"ש, סה"ש, תו"מ, אג"ק, ורשימות, והמפתחות של הרב לוי גאלדשטיין ושל הרב מיכאל זליגסון שיחיו, ותודתי נתונה להם ולהעורכים דכל

⁷ שישנו בכל יהודי תמיד ללא הבדל ממש (ואפילו בעובר עבירה ר"ל), והיינו מה שיהודי אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות, ולכן גם הוא עלול למסור נפשו על קדושת השם, ומה שעובר ר"ל אינו אלא מפני הרוח שטות שנכנס בו (שיחת י"ט כסלו תשכ"ד).

⁸ וכנ"ל, בפועל ממש, "מודה אני" הי' נושא רגיל מאוד בדברי כ"ק אדמו"ר ברבים. וגם ביחודות - ראה לדוגמא בסרטי חלוקות הדולרים לצדקה י"ב שבט תשנ"א, י"ז מנחם-אב תשנ"א, כ"ב טבת תשנ"ב. (אכן ללא "מבצע" וללא שום הכרזה רשמית - וע"פ הנ"ל, אדרבא, יתכן שזה מצד זה גופא ש"מודה אני" הוא יסוד העבודה, ולכן לא נמנית בגלוי כאחד "ממבצעי המצוות" ולא במנין המצוות בכלל, כמו שלא נמנית האמונה בה' במנין המצוות, וכיסוד שמתחת לבנין שאינו נראה. וכמו שלא נמנית מצות התפלה במנין המצוות לשיטת רוב הפוסקים, שהוא כמו חוט השדרה שלא נמנית במנין האברים, אע"פ שחוט השדרה מעמיד את כל הגוף. והרי "מודה אני" הוא ג"כ התחלת התפלה (שיחת י"ט כסלו תשכ"ד - תו"מ חל"ה ע' 272. ועוד) ונקודתה התיכונית (תו"מ שם ע' 281 הערה 201).

⁹ סה"ש תרצ"ו-חורף ה'ש"ת ע' 239.

¹⁰ ראה שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 118). ועוד.

¹¹ תהלים קמז, יט. ובמדרש (שמו"ר פ"ל, ט) פ"י דמה שהוא עושה אומר לישראל לעשות. וראה ד"ה באתי לגני תשי"א רפ"ו שעד"ז ברבותינו נשיאינו, שכל מה שתבעו מאתנו קיימו בעצמם.

¹² ראה שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (ספר השיחות תשי"ג ח"א ע' 229 בהערה בשוה"ג).

¹³ וראה שיחת ש"פ וראר תשי"ג (סה"ש שם ע' 255 הערה 99) שהעבודה דודר התשיעי מתחילה (בעיקר) מיום י"א שבט.

¹⁴ תהלים קיט, צז (-) הקאפיטל שהותחל אמירתו בי"א ניסן שנה זו (תש"פ) - ע"פ המנהג לומר מזמור תהלים המתאים למספר שנותיו). ולהעיר מהמבואר בתורת חיים (שמות ח"ב תיא, ד) ש"רבה אמונתך" נעשה באמצעותו של משה רע"א מהימנא, שהוא הזן ומפרנס לאמונה רבה זו. וראה ד"ה כי תשא תשי"א (א' מהמאמרים הראשונים של כ"ק אדמו"ר בתחלת תקופת קבלת הנשיאות), ובתוכן המאמר שנרשם לפני"ז (תו"מ - התועדות ח"ב ע' רנ ואילך). וכן בד"ה ואתה תצוה תשמ"א (המאמר האחרון שהגיה כ"ק אדמו"ר וחילקו בידו הק' - תו"מ סה"מ מלוקט ח"ג ע' לה), שמבאר ענין זה בארוכה. ולהעיר ג"כ שבשיחות האחרונות בשנת תשנ"ב ביאר כ"ק אדמו"ר שנקודת "מודה אני" קשור לתחלת וסוף העבודה, ע"ד "נעוץ תחלתן בסופן".

המפתחות הנ"ל), אך נתוספו בזה גם הרבה ענינים שאינם מופיעים במפתחות הנ"ל. ומ"מ שגיאות מי יבין, ולכן אבקש מכל מי שיש בידו תיקון, הוספה, או הערה בכל הנ"ל, שיואיל מטובו להודיעני בהקדם האפשרי, ות"ח מראש.

* * *

וכאן המקום לסיים בסיפור הקשור לעניננו¹⁵:

פעם, נשאלה הרבנית חנה ע"ה - אמו של כ"ק אדמו"ר זי"ע - ע"י בחור שזכה למסור מצרכים לדירתה¹⁶: "מהי התפלה האהובה על הרבי"¹⁷?

ותען הרבנית: "כל התפילות חשובות, אבל כן, בטח יש כזו שחשובה יותר מהשאר. אני לא יודעת מה זה לרבי. אבל בפעם הבאה שהוא יהיה כאן, אבקש אותו בשמך".

בשבוע הבא, הגיע הבחור שוב לדירת הרבנית, והיא אמרה לו:

"אני כל כך שמחה שיש לי תשובה לשאלתך".

וממשיך השואל הנ"ל: "הרבנית השתתה, וחיכיתי בציפייה רבה לשמוע את התשובה".

"זו תפילה קצרה מאוד" אמרה. "זו התפילה הראשונה שאנחנו אומרים בבוקר": "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה. רבה אמונתך".

"זהו זה?" שאלתי. "כן", היא אמרה. "זה החביב עליו". ע"כ הסיפור.

* * *

ויה"ר שנזכה בקרוב ממש לגילוי היחידה הכללית - נשמת משיח - המרומזת ב"מודה אני"¹⁸, ובאופן ד"שהחזרת בי נשמתי" - נשמה בגוף, ויקויים היעוד "הקיצו ורננו" גוי¹⁹, ומלכנו נשיאנו בראשם, והוא ישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא"²⁰.

יוסף יצחק אלפרוביץ
חודש אלול, חודש הרחמים, ה'תש"פ
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע

11 Weston Drive,
Bournemouth, Dorset BH1 3EH, UK
(44) 07772364589
bmthchabad@gmail.com

¹⁵ מתורגם מהנדפס ב"הנה סיפור שלי" ("דשעם") - גליון דערב ש"פ בלק, י"ג תמוז תשע"ז.

¹⁶ הרב נחום שי' שטילערמאן (ירושלים ת"ו).

¹⁷ בדברי הנ"ל: "רציתי לדעת מהי התפלה החשובה ביותר, כדי שתהי' לי תפלה יחידה שאוכל לומר בריכוז מוחלט".

¹⁸ כמבואר ב"קונטרס ענינה של תורת החסידות" פ"ה ואילך. ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 110.

¹⁹ ישע"י כו, יט. וראה איכ"ר ג, ח: "על שמחדשנו חדשים לבקרים **אמונתך רבה** לתחיית המתים".

²⁰ ויק"ר יג, ג (ע"פ ישע"י נא, ד).

מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתני בחמלה. רבה אמונתך:

אמירתו מיד שניעור משנתו, לפני נטילת ידיים

הטעם בזה לפי פשוטו -

החשוב להודות מיד שנהנה (ולפניו) ואין לדחותו צ"ל לפני נט"י דוקא (ולא רק שאינו אסור) - כן ברורה דעת אדמו"ר הזקן לא רק שמותר לאמרו, אלא שצריך לאמרו אז להתבוננות שבו יעוררנו לקום בזריזות, וכיסוד לעבודת היום מותר לומר זה לפני נט"י מפני שאין בו שמות

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י אגרות קודש כ"ק אדמו"ר זי"ע ח"י ע' כג שיחת ש"פ נשא תשל"ה (ש"ק תשל"ה ח"ב ע' 179) קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י [וראה עוד מקומות שנפרטו לקמן במפתח לענין "יסוד עבודת היום"] קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י ופי"א הערה 78

הטעם הפנימי בזה -

כל טומאות שבעולם אינם מטמאים מודה אני של יהודי מודה אני היא קב"ע והודאה מצד עצמות הנשמה ששם אינה מגיעה ואינה נוגעת כל טומאה מצד ה"יחידה" שבנפש אין שייך שם כל טומאה כנ"ל, שהיא נקודת היהדות שבכא"ו - אין שייך שם פגם וטומאה כנ"ל, שהיא בחי' משיח שבכא"ו - אין שייך שם פגם וטומאה ביטוי עצם הנפש שלמעלה מבחי' "טהורה היא" ביטוי והתגלות עצם הנפש שלמעלה אפילו מה"יחידה" בדיבור באמירת מו"א (משא"כ בהכנת מים לנט"י) אין הגלות מעלים ואין שייך העלם והתנגדות ע"ז ולכן אפשר לומר זה בידים טמאות אין יכול לפגוע בו כל טומאה (וע"ד מעלת פני התו' שלמע' מקושי) תיכף בקומו משנתו מתגלה הרצון הפנימי של כל איש ישראל שמוכן לעבוד את ה' ולקיים רצונו כפסק הרמב"ם, וזה תוכן מודה אני בעצם הנפש לא שייך טומאה כמ"ש לע"ל "רוח הטומאה אעביר מן הארץ" נקודת היהדות אינו בגדר טומאה כלל, ולא רק שאין שייך טומאה בפועל, מפני שהן "מחוברין" ענינו מסירת הרצון לה', שמודה אע"פ שאינו מבין ואינו רוצה ואפילו לא נטל ידיו, ונקודה זו נדרש מיהודי תמיד גם לפני נט"י, וכהפתגם "יהודי אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות" אף שהנשמה אז רק "באפיו", יכול לאומרה מצד מעלת גופו, שמעת מ"ת פסקה זוהמתן והטומאה רק בראשי האצבעות מפני השינה

היום יום יא שבת. קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א. ועוד.

שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקו"ש ח"א ע' 111) קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א ד"ה ויהי ביום השמיני תשל"ט (תו"מ סה"מ תשל"ט ע' קצ-קצא). ד"ה מזמור לדוד תשכ"ד (סה"מ י"א ניסן ח"א ע' קד) שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 110). ועוד. שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ ח"ב ע' 326) שיחת ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128)

שיחת ש"פ שמות תשכ"ב (תו"מ ח"ב ע' 362) שיחת ש"פ וישלח תשל"א (תו"מ ח"ב ע' 289)

שיחת ח"י אלול תשמ"ה (לקוטי שיחות ח"א ע' 190) שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ע' 369-368 ובהע' 85 שם) שיחות ליל ד' דחג הסוכות תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 229) ד"ה הא לחמא עניא תשל"ט (תו"מ סה"מ תשל"ט ע' קעה)

שיחת ש"פ וישלח תשמ"ה (לקו"ש ח"ז ע' 77)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ ח"ה ע' 281 הערה 201)

ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 179)

ראשית ומיטב הכחות צ"ל לה' -

ע"ד "ראשית עריסותיכם תרימו תרומה לה'", עריסה ל' מיטה, מיד בהתחלת היום לפני שאר עניניו - תיכף ומיד בקומו ממשנתו

- בעודו על מטתו יקום ויאמר זה - בעודו שוכב במיטה יאמר זה ע"ד קרבנות שצ"ל מובחרים, בכחותיו המובחרים והחזקים מיד שניעור משנתו "מקריב" ומקרב א"ע אל הקב"ה ע"ד "קדש לי כל בכור" ע"ד "כל חלב לה'" ע"ד נדרים נדבות וכל חובותיו שהייב בהם ברגל הראשון שפוגע בו ע"ד ביכורים

- שהן מפירות החדשים, כן שנעשה ברי' חדשה מודה - שצ"ל "מראשית פרי" גו' דוקא

- שעליהם נא' "כי תבא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך", כשה' נותן לו נשמתו בגוף בארץ הגשמי, הדבר הראשון שעושה מודה

שיחת כ"ו סיון תשכ"ט (לקו"ש ח"ה ע' 308) שיחת ש"פ קרח תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 327-328) שיחת יום ב' דחג השבועות תשט"ז (תו"מ ח"ז ע' 329) שיחת ד' אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2853) מכתב ימים שבין יו"ד וט"ו בשבט תשמ"ז (לקו"ש ח"א ע' 239) שיחת כ"ו סיון תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 345)

שיחת ה' תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 100) שיחת יום ד' דחג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 263) שיחת ש"פ קרח תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 327-328) שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3002)

שיחת ש"פ תבא תשל"ב (ש"ק תשל"ב ח"ב ע' 531) שיחת ש"פ תבוא תשמ"ה (סה"ש תשמ"ה ח"ב ע' 637) שיחת ג' דחיה"מ פסח תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 260-259)

שיחת ש"פ תבוא תשמ"ה (סה"ש שם)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- נתינת תודה מיד, שאינו כפוי טובה

שיחת ש"פ תבוא תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 320)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 803)
שיחת ש"פ תבוא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 812)
שיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול תשמ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 151)

- וכהדיעה דחייב מן התורה להביאם מיד

עוד טעמים בזה -

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (סה"ש תשמ"ה ח"ב ע' 444)
שיחת ש"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1249 ואילך)
ד"ה אמר ר' אלעזר תשי"ט (תו"מ חכ"ו ע' 92). ועוד
שיחת ש"פ בראשית תשי"ז התוועדות ב' (תו"מ ח"ה ע' 143)
מכ"י י"א ניסן תשכ"ט (אגרות-קודש כ"ק אדמו"ר זי"ע חכ"ו ע' קטו)
שיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 59)
שיחת ש"פ בהוי"ב תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2055 ואילך)

כשמרגיש שחי - "בכל דרכיך", מציאות האדם - מקיים "דעהו" ומודה ע"ד "אימתי גדול כשהוא בעיר אלקינו", במצב דתוקף הטבע עליות התפלה צריכות להתחיל מהמצב דתחתית המדריגות, מוצב ארצה כל זמן שלא השלים עבודתו אינו יכול לנוח, מ"דארף האלטן אין איין טאן", ואזי מיד כשניעור משנתו אומר מודה כו' בקומו משנתו נעשה ברי' חדשה ובאמירה זו מתחיל חיים חדשים, כעבודת הצדיקים שענינם השיגים החדשים מיד שניעור משנתו מתנהג "לכתחילה אריבער" ואומר "מודה אני לפניך", בידעו שעיקר המציאות הוא אלקות אדם אינו מסוגל להשהות הכרת הטוב ומודה מיד

אפילו לפני ששייך ללימוד תורה -

ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 99)
שיחת ש"פ נשא תשל"ה (ש"ק תשל"ה ח"ב ע' 179)
שיחת ש"פ נשא תשל"ה (ש"ק תשל"ה ח"ב ע' 180)
ד"ה ביום השני תשל"ה (סה"מ תשל"ה ע' 408)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 29)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 30-31)
שיחת ש"פ נח תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 520)

כי מו"א ה"נקודה" שקודמת ללימוד התורה וקהמ"צ כברכת התורה ע"ד סדר חיי האדם שבתחלה שייך לעשי' ואח"כ להבנה ע"ד שנשיא יהודה (הודאה) קודם לנשיא יששכר (תורה)

מותר לזכור במחשבתו אז שיש דין בתורה שצ"ל מודה אני, אף שלפני נט"י אין ללימוד תורה, ואין זה דומה ללימוד התורה כפשוטו בזכירת הדין בתורה שצ"ל מודה אני לפני נט"י מתקשר לעצמותו ית' שבתורה, ה"אנא נפשי" שלפני ה"כתבית יהבית" אע"פ שתי"ת כנגד כולם, ו"חטוף ואכול חטוף ואשתי", מ"מ צ"ל סדר ותחלה צ"ל מודה אני, וע"ד שצ"ל "תמליכוני עליכם" תחלה

לאחרי התבוננות -

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט לקוטי שיחות חל"א ע' 190
שיחת ש"פ חיי שרה תשי"כ (תו"מ חכ"ז ע' 151)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשי"כ (תו"מ חכ"ח ע' 118-119)
ד"ה שויתי תשי"כ (תו"מ חכ"ח ע' 127)
שיחת ט"ו בשבט תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 241-242)
שיחת ש"פ שלח תשכ"ב (תו"מ חל"ד ע' 81)
שיחת י"ב תמוז תש"ל (תו"מ חס"א ע' 40)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1368)
שיחת ש"פ בשלח תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 818)
ד"ה אלה מסעי תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ד ע' 1895)
שיחת ש"פ בראשית תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 328)
י"ג תשרי תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 144)
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 315)
ד"ה כימי צאתך תשל"ה (סה"מ תשל"ה ע' 357)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 28-29)
שיחת כ"ח תשרי תשמ"א (לקו"ש חכ"ד ע' 320)
שיחת ט"ו בשבט תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1141)
שיחת ש"פ משפטים תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1255)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1368)
שיחת ש"פ שלח תשכ"ב (תו"מ חל"ד ע' 81)
שיחת ש"פ בהר-בהר-בחוקותי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"ב ע' 468)
שיחת ב' אלול תשל"ז (לקו"ש ח"ד ע' 280)
שיחת ש"פ בהוי"ב תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2055-2056)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1376)

ההתבוננות בזה ה"ה תוכן אמירתו

"שויתי ה' לנגדי תמיד" צ"ל גם לפני מודה אני

בענין "לפני מי הוא שוכב" וכו', כמפורש בשו"ע

כנ"ל, ושעצם דבר זה הוא נס הכי גדול בסידור מובא ענין שלם הקשור עם התבוננות לפני מודה אני עוד קודם מודה אני הוא מתבונן כמ"ש בשו"ע ובסידור זה שוה לכל נפש, וצ"ל תיכף ומיד שמתעורר, גם כשעדיין צריכים לפעול עליו לקום משנתו ולולי ההתבוננות ה' ממשך בשינתו לפני מו"א צ"ל עכ"פ כוונה ומחשבה כללית שהתפלה היא להקב"ה צריך לחשוב הנ"ל עכ"פ וברגע כמימרא מודה בנשמות דעולם התחתון צריך התבוננות כדי שיהי' מודה אני לפניך, ושיכיר שזה קשור עם נשמתו הענין ד"מנפשי" כרע"י, בדרך כלל, אינו שייך בהתחלת העבודה וצריך לזכור תחלה שהוא יהודי ושיש דין בתורה שצ"ל זה מיד שניעור וזכר שהוא "חיל" של ה' ומודה שה' נצב עליו ורואה במעשיו ומקדים לבא לפני שהתעורר לראות כיצד יאמר מודה אני

כנ"ל, שעצמות ומהות נמצא בחדרו על יד מטתו לראות הנהגתו סדר עבודת היום נסדר באופן דמחשבה דיבור ומעשה ככל מצוה צ"ל בסדר מחשבה דיבור ומעשה המחשבה מביאה לדיבור ודיבור למעשה אכן יש לחשוב "שויתי ה'" גוי אבל ללא התבוננות מיוחדת למרות כל זה אין הפירוש בזה שיתיישב ללימוד לפני מודה אני

לפני ההתבוננות -

ענינו של מודה אני שמתמסר תיכף ומיד ללא התבוננות אסור להתבונן בכמה ענינים לפני נטי'

מיד שיעור משנתו אינו שייך להתבוננות שכלית, ובאה כתוצאה מאמונה מיד שיעור משנתו אינו שייך להתבוננות בפרטיות

קטן אינו שייך להתבוננות

קטנים בכלל אינם שייכים להתבונן, אלא מרגילים אותם בזה

עד שנחזק בטבעם וע"ד כי מטא למודים מנפשי' כרע

יהודי הוא מל' יהודה, שהוא "בן תימא", שאומר מו"א מצד עצמו ומצד טבעו כי פנימיות רצונו תמיד לעשות רצון ה' ואפי' כשישן

האמונה היא כ"כ בתוקף, שאין צריך התבוננות בזה

אין צריך להתבונן, מצד הפשיטות שבוה מצד עצם נפש

אין צריך להתבונן, טבע האדם להכיר טוב

מיד שרואה את גדלות הבורא מתעורר מיד ואי"צ להתבוננות מיוחדת

אם ה' מתבונן בזה כדבעי ה' מתעלף

מיד כשניער, אפילו לפי התבוננות קלה, כדמשמע מסוף ל' אדה"ז

כנ"ל, אפילו לפני התבוננות כלשהי, "עפעס א התבוננות"

ללא שום הכנות מוקדמות

תיכף שמרגיש שהוא חי

תיכף (שמרגיש איך) **שנושם**

ברגע שמתעורר

ברגע הראשון ממש, אפילו לפני שעושה איזה פעולה

אפילו לפני שחושב היכן הוא נמצא ומה קורה אתו

עצם הענין ש"לפניך מלך חי וקים" פועל שמתמסר תיכף

זה גופא "שהחזרת בני נשמת" מספיק לפועל בו שיאמר מודה אני

מצד גודל ההתפעלות שמיד כשניער רואה הקב"ה

עומד לפניו אינו יכול להתאפק ואומרו מיד

מודה אני זוהי **התחלת** העבודה, עוד לפני התבוננות

טעם שנתחדשה אמירתו בדורות האחרונים -

מלפנים ברכו "אלקי נשמה" מיד מפני שהיו קדושים וברכו בנקיות

גילוי היחידה הוא בזמן האחרון ביותר

מצב הדור - בחי' עקב, דומה למצב דקודם נטילת ידיים

שייכות הזמן דניער משנתו להתעוררות משינת הגלות

טעם אמירתו בכל יום ויום -

משום שבכל יום ויום נעשה ברי' חדשה

כי ה"קיסטא דחיותא" שנשארה אצלו בעת השינה אינה בערך לחידוש החיות בהחזרת נשמתו בבוקר

להזכיר שיהודי נעשה בכ"י ברי' חדשה ואין לו להתפעל מעולם **שמתיישן** האמונה דמודה אני חודר בו עד לאמירת מו"א ביום שלמחרת, שאז נעשה ברי' חדשה וצריך לומר זה עוה"פ וביתר שאת ועז

טעם שאומרים זה אע"פ שלא יודעים מה יהי' ביום זה

טעם שאומרים זה אפילו בימים שא"א שהחינו

טעם שאין אומרים זה בכל רגע ורגע שהרי הבריאה מתחדשת תמיד

טעם שאומרים זה רק ביום חדש, משא"כ מי שיישן ביום, כי "חדשים

לבקרים" דייקא "רבה אמונתך", כי יומי מיפסקי אהדדי

החקירה אם מי שניער כל הלילה צריך לומר זה

שיחת פורים תשכ"ח (תו"מ הנ"ב ע' 144)

שיחת ח"י אלול תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 409)

שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 226 הערה 21)

שיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול תשמ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 151)

שיחת פורים תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 298)

שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (תו"מ ח"ב ע' 352)

שיחת ש"פ בשלה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 818)

שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 473)

שיחת מוצש"ק כ"ד טבת תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"א ע' 768)

שיחת אחרון של פסח תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 97)

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 368-369)

שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2056)

ד"ה מה טובו תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 287)

שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 253)

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 368 ובהערה 82 שם)

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קודש ע' 798)

שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשי"ב (תו"מ ח"ה ע' 84)

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 444)

שיחת מוצש"ק ח"י שרה תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"א ע' 247)

שיחת כ"א אלול תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 2003)

שיחת יום ד' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 263)

שיחת כ"ה כסלו תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 41)

שיחת י"ז אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 255)

שיחת ש"פ ח"י שרה תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 603)

שיחת פורים תשכ"ח (תו"מ הנ"ב ע' 144)

שיחת פורים תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 298)

שיחת ט"ו בשבט תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1142)

שיחת מוצש"ק יו"ד שבט תשל"ל (תו"מ חנ"ט ע' 123)

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א בהערה בשוה"ג

שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ ח"ב ע' 326)

שיחת ט"ו אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 251)

שיחות ר"ח כסלו וש"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ע' 129)

שיחת ש"פ שלח תשי"ט (תו"מ חכ"ו ע' 54-55)

שיחת ש"פ ח"י שרה תשכ"ב (תו"מ ח"ב ע' 210)

שיחת ש"פ תולדות תשל"א (תו"מ ח"ב ע' 263-265)

שיחת מוצש"ק ח"י שרה תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"א ע' 245-249)

שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555-556)

שיחת שמח"ת תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 105)

שיחת י"ג תשרי תשל"ז (ש"ק תשל"ז ח"א ע' 91)

שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555-556)

שיחת אחרון של פסח תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"א ע' 205)

שיחת אחרון של פסח שם (ש"ק שם)

שיחת יום שמח"ת תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 106)

שיחת ש"פ דברים תשל"ה (ש"ק תשל"ה ח"ב ע' 375)

שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 218)

המעלה הזהמן שבו יהודי ניעור משנתו -

קשור להתעוררות משינה בהבלי העולם, שזהו יסוד עבודת כל היום

מרמז על ההתעוררות משינת הגלות בזמן הזה האדם מוכן לעבוד השי"ת בכל יכולתו כל היום יסוד העבודה הוא אז, עוד לפני הביטול וההודאה דמודה אני

המסירה ונתינה לה' אז היא כללית יותר אפילו ממודה אני

התגלות עצם מציאותו של יהודי שלפני ולמעלה ממודה אני זמן חידוש החיות שנעשה ברי' חדשה (ודומה לר"ה) גם בזמן שניעור משנתו, ואפי' לפני מו"א, כבר יש לכל אחד המעלה שנברא "בצלם אלקים" ושייך להנהגת "מילי דחסידותא"

הוראות מזה -

לתת חינוך יהודי בהזדמנות הראשונה בחיים שבישיבות צ"ל לימודי קדש בתחלת היום, ועד"ז בעלי עסק צריכים להתחיל היום בתפלה ותורה עיקר העבודה צ"ל בתוך גדרי טבע העולם גופא כמודה אני הנאמר כשניעור משנתו המורה על תוקף הטבע יש מקום להקדים לימוד תניא שמבאר התוכן דמודה אני לפני שו"ע ע"ד שאומרים מו"א לפני לימוד השו"ע העבודה צ"ל בסדר מסודר גם כשעומדים בזמן שצ"ל "חטוף ואכול חטוף ושתי", כמו שמודה אני בא לפני תלמוד תורה

עוד ענינים השייכים לזה -

יהודי אומר זה מפני שהתורה מאירה דרכו ומורה לו לעשות כן כשהחושך בתכלית ההתגברות בסוף זמן הגלות וישראל מקיימים תו"מ במס"נ מגיע שכר הכי גדול אפילו על אמירת מו"א לפני המגרה יצרו לחשוב תחבולות בעניני מסחר לפני מו"א - אפי' היצה"ר שלו מוכן להמתין עד שיאמר מו"א, ויזאס שלעפסו אריין דייך יצה"ר אין שאול תחתית!?" השומע ברדיו עוד לפני מו"א - מה שייכים דבריו של הגוי בווינגטון לתכלית בריאתך "לשמש את קוניי!?" בזמן אמירת מודה אני (ואפילו לפני) אפשר לעשות תשובה, שהרי הרהור תשובה יכול להיות ברגע כמימרא ממש

יסוד עבודת כל היום

דיבור הראשון; הנקודה ונתינת כח הכללית -

הדיבור הראשון שביום משפיע על כל היום

נתינת כח למעלה על כללות עבודת היום כל עבודת היום ישנם אז בכח ונמשכים מזה נקודה הכללית של כל עניני העבודה במשך היום נקודת ההתחלה - כלל שלפני ולמעלה מפרטי העבודה כנ"ל, וענין זה נמשך על כל היום כולו וזהו כל חיותו כל ענין עבודת היום הוא שנקודת מודה אני יבא בהתפשטות, שתחזור בכל רמ"ח אבריו ובשס"ה גידיו ע"י קיום המצוות במשך היום ענינה - הנקודה שצ"ל לפני לימוד התורה, ע"ד ברכת התורה ענינה - הנקודה שמתפשטת אח"כ בעת התפלה נתינת כח גם לעניני העבודה השייכים אח"כ להבנה והשגה הנתינת כח שכל עבודת היום תהי' למעלה ממדידה והגבלה

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט שיחות ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128) שיחת שי"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 368) שיחת ט"ו אלול תש"א (תו"מ תש"א ח"ד ע' 251) שיחת ח"י אלול תשמ"ה (לקו"ש ח"א ע' 190) שיחת שי"פ ראה תשמ"ו (לקו"ש ח"ט ע' 274) שיחת ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128) שיחת שי"פ בהוי"ב תשכ"ד (לקו"ש ח"ז ע' 377) שיחת ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 129) שיחת ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (ע' 128-129 ובהערות שם) שיחת יום בדר"ה תשי"ב (תו"מ ח"ד ע' 9)

שיחת מוצש"ק שלח תשל"ט (שי"ק תשל"ט ח"ג ע' 241)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 236 ואילך)

שיחת שי"פ קרח תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 327-328)

שיחת שי"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1250 ואילך)

שיחת שי"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 787)

שיחת שי"פ נח תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 520)

שיחת שי"פ תולדות תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 717-718)

שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 529)

שיחת שי"פ חיי שרה תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 497)

שיחת שי"פ ויק"פ תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ב ע' 1131)

שיחת שי"פ פינחס תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2623)

ד"ה לכה דודי תשי"ד (תו"מ סה"מ מלוקט ח"ד ע' רלז)

מכ' ימים שבין יו"ד וט"ו בשבט תשמ"ז (לקו"ש ח"ו ע' 417)

מכ' ח"י אלול תשמ"ז (לקו"ש ח"ד ע' 319)

מכ' ח"י אלול תש"א (לקו"ש ח"ט ע' 461 ובהערות שם). ועוד

ד"ה וטהר לבנו תשי"ז (תו"מ ח"ה ע' 26)

שיחת ט"ו בשבט תשמ"א (שי"ק תשמ"א ח"ב ע' 243)

שיחת אדר"ח אלול תשמ"ב (לקו"ש ח"ז ע' 377)

שיחת אדר"ח אלול תשמ"ב (לקו"ש ח"ד ע' 97 ובהערה 14 שם)

שיחת שי"פ מקץ, שבת חנוכה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 627)

שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ ח"ו ע' 118)

ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ ח"ו ע' 99)

ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ ח"ו ע' 100)

שיחת שבת חוה"מ סוכות תשי"א (תו"מ ח"ב ע' 30)

ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשי"ד (תו"מ ח"א ע' 267)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

פועלת על כל היום בדוגמת הראש הפועל על כל אברי הגוף

שיחת כ"ד טבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 710)

ההתבוננות, הידיעה, וההתקשרות שבו -

ב"ה' הנצב עליו ויקום בזריות", נמצא, שזהו יסוד לקיום כל ההוראות וחיינו לאח"ז
"לפני מי הוא שוכב" כו' "כן יחשוב בכל עסקיו", ז.א. עד"ז צ"ל תמיד
כנ"ל, התחלת העבודה הוא "שויתי ה' לנגדי תמיד"
תוכנו - "דע לפני מי אתה עומד" צ"ל נמשך ב"כל מעשיך לשי"ש" כל היום

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט
קונטרס ענינה של תורת החסידות שם
שיחת ש"פ אמור תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1663)
מכ' י"א ניסן תשמ"ג (לקו"ש חכ"ב ע' 276)
מכ' ח"י אלול תשמ"ז (לקו"ש חל"ד ע' 319 וסה"מ תשמ"ח ע' 671)
שיחת פורים תשי"ב (תו"מ ח"ה ע' 42)
שיחת ש"פ בא תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 269)

שויתי ה' לנגדי תמיד, ומקושר לה' כל היום, אפי' במצות שאינו מכוון לעשותם, ואפי' כשעובר עבירות ר"ל, נשאר כוונה זו כדי ל"עבדהו בלבב שלם" צ"ל "דע את אלקי אביך"
יסוד היסודות כו' לידע שיש שם מצוי ראשון
יסוד העבודה - ההתקשרות העצמית דישראל והקב"ה

שיחת כ"ד טבת תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 47-46 ובהערה 69 שם)
שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 109)
שיחת ש"פ אמור תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1663)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ז (תו"מ ח"ג ע' 412)
שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 274)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 1335)

קבלת עול, מס"נ, וביטול שבו -

ראשית העבודה ועיקרה ושרשה

קבלת עול וביטול

שיחת ש"פ משפטים תשה"י (לקו"ש ח"א ע' 166)
שיחת אחרון של פסח תשה"י (תו"מ חכ"ב ע' 264)
ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 100)
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 176)
שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 90)
שיחת מוצש"ק ויקהל תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"א ע' 577)
שיחת ש"פ וישלח תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 103 הערה 31)
שיחת ש"פ וארא תשכ"ז (תו"מ חמ"ח ע' 423-422)
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 144)
שיחת י"ב תמוז תשכ"ח (תו"מ חנ"ג ע' 208)
שיחת מוצש"ק יו"ד שבט תשל"ל (תו"מ חנ"ט ע' 123)

קבלת עול ומסירת נפש והרצון לאלקות
נקודת המס"נ שבכל ישראל משעה שנולד
המס"נ שבמודה אני, תנאי, מצב ומחשבה שבו מתחילים היום
זהו המס"נ דהתחלת העבודה, אח"כ צ"ל מס"נ במדרי' נעלית יותר
בתפלה צ"ל ב' מס"נ, יש מס"נ ב"באחד" בק"ש, אבל לפני צ"ל
ענין המס"נ ב"מודה אני" ו"הודו"
קבלת עול מלכות שמים כללי לכללות היום

ד"ה אם יהי' נדחק תשכ"ז (תו"מ ח"ג ע' 383)
שיחת ש"פ קרה תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 328 ותו"מ ח"ב ע' 56)
שיחת ליל שמח"ת תשט"ז (תו"מ חט"ו ע' 104)
שיחת ש"פ דברים תשכ"ט (תו"מ חנ"ז ע' 183)
מכ' מוצש"ק כ"ה אלול תשד"מ (לקו"ש חכ"ב ע' 648)
שיחת ש"פ שמיני תשכ"ד (תו"מ חל"ט ע' 390)
שיחת ש"פ מקץ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"א ע' 627)
מכ' כ"ה אלול תשמ"ג (לקו"ש חכ"ב ע' 629)
מכ' מוצש"ק כ"ה אלול תשד"מ (לקו"ש חכ"ב ע' 648)
מכ' מוצש"ק כ"ה אלול תשד"מ (לקו"ש שם)
ד"ה תקעו תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2658)
ד"ה צהר תעשה תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"א ע' 461)
מכ' ח"י אלול תשמ"ו (לקו"ש חכ"ט ע' 531)
שיחת שבת חוה"מ סוכות תשי"א (תו"מ ח"ב ע' 30)
שיחת ליל שמח"ת תשט"ז (תו"מ חט"ו ע' 104)
שיחת שמחת בית השואבה תשי"ב (תו"מ ח"ד ע' 47)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 31)
שיחת ש"פ נשא תשל"ה (ש"ק תשל"ה ח"ב ע' 306)
שיחת ש"פ ויחי תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ב ע' 306)
שיחת חג השבועות תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 501)
שיחת ש"פ שמיני תשכ"ב (לקו"ש ח"ג ע' 932)

הנחה והחלטה כללית של קב"ע לקיים את רצון הבורא במשך היום,
הקב"ע דמודה אני נמשך על כל היום כולו ונעשה חיותו
ע"ד הכרת המלך דר"ה

התחלת העבודה, קבלו מלכותי

התחלת העבודה צ"ל קבלת עול, ע"ד ר"ה
כנ"ל, והכח לזה נמשך מהכרת המלך דר"ה
ע"ד הקב"ע דחודש תשרי

ע"ד הקדמת נעשה לנשמע

ע"ד שבכללות החיים, האדם שייך לעשי' לפני הבנה

ע"ד האדנים שהיו התחלת הקמת המשכן
ע"ד תרומת האדנים שהי' יסוד המשכן ושוה בכל ישראל,
כן הקבלת עול והביטול דמו"א
קבלת עומ"ש צ"ל כל היום מ"מודה אני" עד "בידך אפקיד"

אמונה (ותמימות) שבו -

אמונה תחלת העבודה ותכלית הידיעה
כשם שבזכות האמונה נגאלו אבותינו ממצרים, מסייע זכות זה כה"י

ד"ה בסוכות תשבו תשי"מ (תו"מ סה"מ מלוקט ח"א ע' קנט)
ד"ה קול דודי תשל"ו (תו"מ סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' שטו)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- ענין האמונה שבירושה מהאבות וההתמסרות למה שלמעלה מהשגה נקודת האמונה ה"ה" ייסוד היסודות ועמוד החכמות" כל הרמב"ם
- האמונה דמודה אני נמשך על כל היום ונעשה חיותו נקודת האמונה חודרת כל היום כולו
- מאמין כו' וזורע, ההודאה וביטול כללי ואמונה דמו"א יסוד הכל בא חבוקק והעמידן על אחת, אמונה - יסוד כל המצוות
- כל ישראל משנולד הוא מאמין בן מאמין ואח"כ בא העבודה העבודה מיוסדת על ענין האמונה ומקיף עד שכל ישראל הוא מאמין בן מאמין, ועד שהוא רגיל באמונתו
- שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשי"ט (ת"מ חכ"ה ע' 85)
שיחת ש"פ נשא תשד"מ (ת"מ תשד"מ ח"ג ע' 1856)
שיחת ח"י אלול תשמ"ו (ת"מ ח"ד ע' 410)
שיחת ש"פ מקץ תשמ"ב (ת"מ תשמ"ב ח"א ע' 627)
שיחת י"ב סיון תשמ"ו (ת"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555)
שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)
שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"ב ע' 472-473)
שיחת ליל ה' דחג הסוכות תשמ"ח (ת"מ שם ח"א ע' 241 ובהע' 42)
שיחת ט"ו אלול תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"ג ע' 231)
שיחת ט"ו אלול תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"ג ע' 231)
- ד"ה וכל בניך תשמ"א (בנוסח המקורי בלתי מוגה (סה"מ שם ע' 90))
[אך במאמר המוגה שבת"מ סה"מ מלוקט ס"ט א"ז מופיע]

שפלות, ביטול, והודאה שבו -

- ע"ד אדני המשכן שהיו למטה מכל חלקי המשכן וע"ד נפשי כעפר לכל תהי' כשם שהמשכן הי' ע"י בחי' ביטול דמשה
- נקודת הביטול שבתפלה ישנו כבר במודה אני התחלת העבודה הוא בביטול שבמודה אני במו"א יש הנקודה התיכונה שבתפלה (דכל שליבותי), שהיא מסירת הרצון לה' להיות כעבדא קמי' מרי' הבאה מההתעוררות דעצם הנשמה, היא היסוד להתיבוננות בתפלה עבודת התפלה התחלתה ג"כ בהודאה וכל ד' שליבותי חדרות בה מזה נמשך ביטול והודאה בכל עניני היום ענינה יסוד לכל פרטי עבודת היום, מתחיל מפרטי התיבוננות בתפלה העבודה דכחות הפנימיים דק"ש ותפלה - יסודתה בהביטול שמחמת ההתעוררות דעצם הנשמה שבמודה אני הודאה אינה מצד השגה ואזי מתבטל ממציאיותו ואין בזה הגבלה והפסק ולכן היא עיקר ותכלית העבודה תחלת העבודה היא בהודאה באופן שיוצא ממדידות והגבלות שכלו
- תחלה העבודה שלא יהי' לו שום רצונות כלל כמו זה אני רוצה וזה איני רוצה, ונפעל ע"י הביטול דמודה אני הביטול שבמו"א, ההתחלה ד"ונפשי כעפר לכל תהי"ו" שבעבודת התפלה, שעי"ז "פתח לבי בתורתך" הענינים שמודים ע"ז במו"א הם מן המוכן באופן שא"צ לבקש עליהם, ע"ד הענין דברכות שבה לפני בקשת צרכיו
- שיחת ש"פ משפטים תשח"י (לקו"ש ח"א ע' 165)
שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשי"ט (ת"מ חכ"ה ע' 85)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (ת"מ חני"ה ע' 198)
שיחת ש"פ ח"י שרה תשמ"ז (ת"מ תשמ"ז ח"א ע' 537)
שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (ת"מ חל"ה ע' 281 הערה 201)
שיחת יום ב' דחג השבועות תשכ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 1335)
ד"ה ליהודים היתה אורה תש"א (ת"מ חס"א ע' 229)
ד"ה שלח לך תשי"מ (סה"מ תשי"מ ע' קסח)
שיחת ח"י אלול תשמ"ו (ת"מ תשמ"ו ח"ד ע' 409-410)
שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקו"ש ח"א ע' 113-115)
ד"ה מגילה נקראת תשי"ד (ת"מ ח"א ע' 126-127)
ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשי"ד (ת"מ ח"א ע' 267)
שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (ת"מ חט"ו ע' 71-72)
ד"ה להבין ההפרש בין ג"ח תשי"ט (ת"מ חכ"ד ע' 299)
שיחת ש"פ בהעלותך תשכ"ד (ת"מ ח"מ ע' 111)
שיחת וא"ו תשרי תש"א (ת"מ חס"ב ע' 55)

ביטול, הודאה, ויראה שבו -

- ההתיבוננות דמודה אני מביא לכך כמפורש בשו"ע הוד הוא ענף הגבורה, בחי' יראה ראשית חכמה יראה ה' ענינו כללות ענין הביטול ויראת שמים - "ירושלים" - שלימות היראה שזהו יסוד כל עניני העבודה שלאח"ז
- שיחת כ"ד טבת תשכ"ג (ת"מ חל"ו ע' 47 הערה 69)
ד"ה החודש תשי"ט (ת"מ חכ"ה ע' 174)
שיחת כ"ף מנחם אב תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ד ע' 436)
שיחת עשרה בטבת תשמ"ב (ת"מ תשמ"ב ח"ב ע' 656)

הכרת הטוב שבו -

- הבסיס והמבוא הראשוני לעבודת ה' ענין כללי בחיים (ואפילו באומות העולם להבדיל)
- מכ"י ח"י אלול תנש"א (לקו"ש חל"ט ע' 461)
שיחת ש"פ תבוא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 812). ועוד

תשובה שבו -

- במודה אני פונה להקב"ה, וענינה תשובה ויסוד לכל הג' קוים במודה אני אפשר לתקן כשלון העבר ע"י התמסרות ההתלהבות ועונג (דמו וחלבו) לה', וכהקרבת תמיד ה"ז משפיע על כל היום
- שיחת ש"פ נצבים-וילך תשט"ו (לקו"ש ח"ב ע' 396)
שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (ת"מ חל"ג ע' 446-447)

ההודאה שבו

ענינה כפשוטו -

הודאה על החזרת הנשמה - הנאה היותר גדולה והכוללת כולן
הודאה על חסדי המקום
יש להודות על כל דבר טוב, ועאכו"כ בענין הכי עיקרי
לא סתם הודי, אלא הודאה ראוי על החזרת הנשמה
הכרת טובה
כנ"ל, וזה מתחייב מצד טבע האדם
הודאה על נשימתו, כמ"ש "כל הנשמה תהלל גו", "על כל
נשימה ונשימה צריך לקלס לבורא"
הודאה פרטית - על חייו הפרטים (דלא כברכת שהכל)
ענינה יסוד לכל פרטי עבודת היום

הודאה כללית; באופן מקיף (ללא עבודה) -

ההודאה היא על ענין כללי - חיות - ולא רק על פרטים
מסירה ונתינה כללית לעבודת ה' ושייך לכל יהודי
אין בזה מדריגות פרטיות ולכן לא נזכר בו שום שם
אינו יודע עדיין באיזה מדריגה היא ההודאה

כשהוזכר לו פקדונו בבוקר צריכים להודות, ולכן מתחילים **תיכף**
במודה אני בהודאה **כללית**, וממשיכים בפרטיות בתפלה כו'
התקשרות והתברות הכללית לה; לפני העבודה הפרטית דקיום כל המצות
כבמצוות פרטיות גופא, "אקב"ו וצוננו", ענינו הכללי לפני הפרטי
כוללת כל פרטי עבודת היום בנקודה אחת
כלל שלמעלה מהפרטים
כנ"ל, אבל הכוונה בזה שתומשך בפרטים
אינו בא ע"י עבודה ויגיעה ואזי אחרי זה צ"ל עבודה
ע"ד הקדמת נעשה לנשמע, ואח"כ צ"ל עבודה שכלית
הודאה ומסירת הרצון, אבל אח"כ צ"ל העבודה בכל עשר כחות נפשו
- ללא יגיעה אלא מיד שרואה גדלות הבורא מתעורר בהודאה כללית
אי אפשר להסתפק בכך ואינו דומה לעבודה
באופן מקיף - ואח"כ צ"ל עבודה בפנימיות
כנ"ל, "תהו דקדושה", אח"כ צ"ל עבודה מסודרת
באה מהאמונה הפשוטה הנטועה בכל ישראל ולא מהתבוננות
ולמרות גודל ענין האמונה צ"ל אח"כ התבוננות

מדריגה הכי תחתונה (בעבודה) -

בחזית נפש, ללא הבנה והרגש

מי שאין לו זה אינו שייך כלל לקדושה
כמה מדריגות בזה: מי שההודאה אינו פועל, מי שפועל עליו
בדרך כפי, ומי שמוסר א"ע
באופן של עבודת עבד בלבד
בחי' נפש דעשי, שייך רק למה ששייך לפועל ורק בדרך כפי
הודאה שלמטה מטעם ודעת, מדריגה התחתונה שמצד הטבע
ביטול שלפני ההשגה ואין להסתפק בה
בחי' אמונה שלמטה מהשכל ואינה בערך כלל לההודאה וביטול
שלאחרי העבודה פנימית

הודאה בעלמא בלי שום השגה

כנ"ל, וכקטן שנוגד

כשניעור משנתו הוא מצב של תכלית הקטנות בעבודת ה'
הודאה שלמטה מטעם ודעת, אף שיש בזה קצת השגה
גם ההשגה שבו - כל ענינו הוא לעורר ההודאה שבו
הודאה ללא הבנה שכלית, ע"ד "מודים חכמים לר"מ",
עוד לפני שהונח הדבר בשכלם

ללא הבנה והשגה, בנוגע להבנה והשגה ה"ז באופן שלא פגע ולא נגע
בתחלת עבודתו נמצא למטה ביותר, בחי' הודאה בלבד, וללא שם

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י
מכ"י ח"י אלול תשנ"א (לקו"ש ח"ט ע' 461)
שיחת כ"ו מנחם אב תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2795)
שיחת ש"פ עקב תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 183)
שיחת ז"ך אייר תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1831)
שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2055)
שיחת מוצש"ק חיי שרה תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"א ע' 245-247)
שיחת יום ד' דהג הסוכות תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"א ע' 133)
ראה לעיל במפתח בענין יסוד עבודת היום

שיחת ש"פ ויחי תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 226)
שיחת ש"פ בהרי"ב תשכ"ד (לקו"ש ח"ט ע' 377)
ד"ה ואלה שמות תשט"ז (תו"מ ח"ט ע' 6)
ד"ה זאת תורת העולה תשכ"ד (תו"מ ח"ט ע' 239)
ד"ה זאת תורת העולה תש"מ (תו"מ סה"מ י"א ניסן ע' ת)

שיחת ש"פ במדבר תש"ב (ש"ק תש"ב ח"ב ע' 254-255)

שיחת י"ג ניסן תשמ"ה (ש"ק תשמ"ה ח"ג ע' 1761-1762)
שיחת ש"פ האזינו, שבת שובה תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 74)
שיחת אדר"ח אלול תשמ"ב (לקו"ש ח"ד ע' 97 הערה 14)
שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ו (תו"מ ח"ד ע' 390)
ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 179)
שמחת בית השואבה תשי"ב (תו"מ תשי"ב ח"ד ע' 46 ואילך)
שיחת מוצש"ק ויקהל תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"ב ע' 577)
ד"ה מה טובו תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 287)
שיחת ש"פ משפטים תשמ"ה (תו"מ ח"ב ע' 1255)
שיחת ש"פ בא תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 269)
שיחת ש"פ תבוא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2566)
שיחת ש"פ תבוא ח"י אלול תשמ"ג ותשד"מ (לקו"ש ח"ד ע' 151)
שיחת ח"י אלול תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 409)
שיחת אחרון של פסח תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 339)

ד"ה ואלה שמות תשט"ז (תו"מ ח"ט ע' 4 ואילך)
ד"ה מגילה נקראת תשל"ז (סה"מ תשל"ז ע' 171)
ד"ה ואלה שמות תשט"ז (תו"מ ח"ט ע' 5)

ד"ה ואלה שמות תשט"ז (תו"מ ח"ט ע' 5)
ד"ה ר"ש פתח תשכ"ב (תו"מ סה"מ תשכ"ב ע' צב)
ד"ה ואלה המשפטים תשי"ד (תו"מ ח"א ע' 76)
שיחת ליל גר ה' דחנוכה תשי"ט (תו"מ ח"כ ע' 307)
שיחת ש"פ אמור תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1453-1454)

שיחת ש"פ תבוא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 1453-1454)
ד"ה אחרי ה"א תלכו תשי"ד (תו"מ ח"ב ע' 164)
ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"ד ע' 269)
שיחת אור לה' דחנוכה תשמ"ו (לקו"ש ח"ה ע' 399)
ד"ה מגילה נקראת תשי"ד (תו"מ ח"א ע' 126-127)
ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"ד ע' 272)

שיחת י"ג תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 194)
ד"ה איתא בזהר תשכ"ז (תו"מ ח"ט ע' 418)
ד"ה וידבר גו' שאו תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 245)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ש"פ ויק"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1564-1563)

ד"ה כי צאתך תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1681-1682)

שיחת ש"פ ראה תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ד ע' 537)

בתחלת היום נמצא בדרגא נמוכה, שנרגשת אצלו מציאותו, אלא שמכיר ומודה שזה מפני שהקב"ה נתן לו נשמה בחי' הודאה המורה על מדידה והגבלה, שלפני התפלה נשמתו היא רק "באפיו", ואינו בהתפשטות בכל הגוף סדר היום מן הקל אל הכבד, מודה אני בחי' קבלת עול בלבד, ללא הבנה ורגש ואח"כ עובד בכל כחות נפשו

מדריגה הכי נעלית (בביטול, קב"ע, ומס"נ שבה, הבאה מעצם הנשמה)

ביטול שלמעלה מטעם ודעת ולמעלה ממדידה והגבלה

ביטול והנחת עצמותו

ביטול והודאה דכל מציאותו - נקודה עצמית שלמעלה מהתחלקות

בחינת ביטול דעצם הנשמה לעצמותו ית'

הודאה וביטול שמצד עצם הנשמה

בחינת ביטול במציאות באופן שכל מציאותו מציאות האדון

ביטול ומסירה ונתינה - "ער לייגט זיך אוועק און גיט זיך אוועק אינגאנצן" מסירה ונתינה לגמרי לאלקות בכל עצמותו, מסירת נפש

מסירה לגמרי לאלקות בכל אבריו ששם "החזרת בי נשמתו"

בשום ממש בלי שום התחלקות

מסירה של כל ההתלהבות והעונג שלו לקדושה

מסירה אפילו בדברי הרשות, (דדברים אסורים פשיטא)

ביטול עצמי ממש שלמעלה אפי' מביטול דשמו"ע, בחי' נפילת אפים הודאה וקבלת עול שלמעלה מטעם ודעת ושכל

הודאה שלמעלה מטעם ודעת, וצריכים להמשיך זה בכחות הפנימיים ההודאה למעלה מארץ ושמים ושמי השמים, כי היא על פשטות עצם הנשמה הקשורה עם הפשטות של העצם דלמעלה הודאה שבהודאה - הוד שבהוד, הודאה בשלימות ע"י הביטול שבזה היה מגיע לבחי' המאור שלמעלה מאורות ושמות צדיקים שהם עובדי ה' באמת - כבר באמירת "מודה אני לפניך" הם בדרגא עליונה ביותר

שילוב מדריגת הכי תחתונה והעליונה -

כקטן שנולד, ואעפ"כ זה מגיע בעצמות ומהות שלמע' מבחי' שמות

מבחי' הדומם שבאדם אך קשורה במדרי' הכי עליונה

קשורה עם בחינת ביטול במציאות דשמונה עשרה

הכוונה בזה מלכתחילה - לבא לשלימותה בתפלת שמו"ע

מהות הביטול - כשמו"ע, אע"פ שהן מדריגות חלוקות

כבר במו"א נדרש ממנו מסירת הרצון לה' להיות כעבדא קמי' מרי'

הודאה כללית ובחי' אינו יודע ואעפ"כ קשורה עם מדרי' הכי נעלית

הודאה שלמטה מטו"ד אך קשורה עם הודאה שלמעלה מטו"ד

הודאה שלמטה מהשגה אך בה הנקודה והתקשרות הפנימית

אע"פ שאינו מבין ה"ז מגיע ל"מרום", בלי גבול

בלי טעם אבל פועל הזוה להעמיד עצמו למעלה ממדידה והגבלה

אף שבגלוי הוא הודאה כללית, זה שייך להכלל שלמעלה מהפרטים

אע"פ שהיא הודאה כללית בלבד, ה"ז הודאה

כללית "וואס נעמט עם ארום אינגאנצן"

הודאה בכל עצמותו מדריגה העליונה ביותר מצד עצם הנפש -

אע"פ שהוא הודאה כללית מצד הגילויים

ד"ה ויהיו בני' במדבר תשי"ג (תו"מ ח"ט ע' 9)

שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 200)

ד"ה וטהר לבנו תשי"ז (תו"מ ח"יא ע' 26)

שיחת שבת טובה תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 74)

שיחת ש"פ שמות תשכ"ב (תו"מ ח"לב ע' 362)

שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 1335)

שיחת ש"פ מטות-מסעי תשכ"ב (תו"מ ח"ל"ד ע' 199)

שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ ח"נה ע' 198)

שיחת י"ט כסלו תשי"א (תו"מ ח"ב ע' 135)

ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"יד ע' 269)

שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ ח"ט"ו ע' 71)

שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ ח"מ"ו ע' 341)

שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ ח"ל"ג ע' 446-447)

שיחת ש"פ מטות-מסעי תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 139)

ד"ה אני לדודי תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 141)

שיחת ליל שמח"ת תשט"ז (תו"מ ח"ט"ו ע' 104)

שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"י"ט ע' 173)

ד"ה ועשו לי מקדש תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 517)

שיחת אחרון של פסח תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 261)

שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 82)

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 314)

ד"ה וידבר גוי' שאו תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 247)

שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ ח"ט"ו ע' 72)

ד"ה אלה שמות תשט"ז (תו"מ ח"ט"ו ע' 5)

ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"יד ע' 269)

שיחת ליל ד' דהג הסוכות תשד"מ (תו"מ ח"א ע' 229)

שיחת כ"ף מרחשון תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 621)

ד"ה בשעה שהקדימו תשי"ג (תו"מ ח"ח ע' 186)

מכ' ח"י אלול תשד"מ (לקו"ש ח"כ"ד ע' 644 ובהערה שני' שם)

שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ ח"ל"ז ע' 27-28)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ ח"ל"ה ע' 281 הערה 201)

ד"ה מזמור לדוד תשכ"ד (תו"מ ח"ל"ט ע' 254)

ד"ה אך בגורל תשל"ז (סה"מ תשל"ז ע' 295)

שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 274 הערה 66)

שיחת מוצש"ק בשלח תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 83 וראה ש"ק שם)

שיחת שמחת בית השואבה תש"כ (תו"מ ח"כ"ז ע' 73)

שיחת אדר"ח אלול תשמ"ב (לקו"ש ח"ל"ד ע' 97 הערה 14)

ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 179)

ד"ה אני לדודי תשי"ב ותשט"ו (תו"מ ח"ו ע' 137 וח"יד ע' 269)

ליל ד' דהג הסוכות תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 229)

שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)

שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 637)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- ב' מדרי' בזה א' שמרגיש את מציאותו ורק מפני שהחזרת בי נשמתי מודה, גם כשמודה על צרכי האדם מרגיש האלקות שלמע' מעולם הודאה שבהודאה - התחברות דב' הבחי' דלמטה מטעם ודעת ולמעלה מטעם ודעת, ע"ד הוד שבהוד ביטוי הפשיטות שבכל ישראל הקשורה בפשיטות העצמות
- שיחת ש"פ ויק"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1564-1563)
- שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 314)
- שיחת מוצש"ק בשלה י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 82)
- שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 435)

עוד ענינים בזה -

- כדי שזה יפעול בעולם, צ"ל לאח"ז עבודת התפלה אע"פ שזה רק בחי' הודאה, ע"ז גופא שניתן לו מו"א צריך להודות
- שיחת מוצש"ק יו"ד שבט תש"ל (תו"מ ח"ט ע' 123)
- שיחת ש"פ חיי שרה תשכ"ב (תו"מ ח"ל"ב ע' 210)

טעם שלא נזכר בו שם ה'

- כדי שיהי' מותר לאמר זה לפני נט"י, למטה מבחי' השמות משום שהוא הודאה כללית ואין בזה מדריגות פרטיות משום שהוא בתחתית המדריגות, ב"ארצה" שלמטה מארץ למעלה מבחי' השמות, ומ"מ אינו סתירה לפי' הפשוט משום שההודאה וההתקשרות הוא לעצמותו שלמעלה מבחי' שמות וגילויים הביאור שאין שם במודה אני לפי שהוא למעלה מבחי' שמות נא' בחסידות לפי שהיא בחי' יחידה שבתורה, ומו"א ה"ה מצד יחידה שבנפש
- קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78. ועוד ד"ה ואלה שמות תשט"ז (תו"מ תשט"ז ח"ב ע' 6) ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (תו"מ סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיד) קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78 משיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 550) שיחת ש"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1250)
- קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110 הערה 61)
- שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110) קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78 שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ ח"ל"ב ע' 326) שיחת ש"פ ראה תשכ"ו (תו"מ ח"מ"ז ע' 291-292 הערות 16-19) שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 316) קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78 שיחת יו"ד שבט תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 199) שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110) שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110) שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש ש"ש ע' 111) שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ ח"מ"ב ע' 333)
- ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ ח"ל"ז ע' 101-100) שיחת ש"פ ראה תשכ"ו (תו"מ ח"מ"ז ע' 291 הערה 16) שיחת ש"פ תרומה תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ב ע' 252)
- הגם שלפי פשוטו כנ"ל, ה"ז מדריגה שלמטה מבחי' שמות אבל ע"פ פנימיות התורה יש בזה רזין ורזין דרזין - ע"ד בחי' "אנכיי" שלפני ולמעלה מ"ה' אלקיך"
- ע"ד "אנכי אנכיי" (מנחמכם), למעלה אפי' מבחי' "אנכיי" - ע"ד מעלת יוהכ"פ, בחי' "לפני ה'", למעלה משם הוי' - ע"ד מגילת אסתר שלא נזכר בה שם, בחי' שלמעלי' משמות
- ע"ד חנוכה, בחי' שמונה שלמע' משבעה שמות - ע"ד מעלת פסוק "תורה צויה" שאין בו שם - ע"ד "ויקרא אל משה" - קריאה של חיבה - ע"ד תשובה ומעש"ט שלמעלה מעוה"ב שנברא ביו"ד וכללות סדר השתלשלות שנמשך משם הוי' - ע"ד תפלת העני - ש"לפני הוי"ו ישפוך שיחו, כן מו"א "לפניך" דייקא ענין מודה אני - בנין המלכות ש"רשה בתחלתה"

ענינו ע"פ פרד"ס וע"פ תורת החסידות

- ביאור ענינו ע"פ פשט, רמז, דרוש, סוד ביאור ענינו ע"פ תורת חסידות החילוק בין הביאור ע"פ פשט וע"פ חסידות בהטעמים למה (א) אין נז' בו שם, ג) לא אמרוהו בזמן הש"ס הביאור תורת החסידות במודה אני אינו מוסיף על הביאורים שבפרד"ס בזה, אלא מבאר ומבהיר עד ש"חיים" באופן אחר לגמרי ה"חיות" שתורת החסידות מכניסה בהביאור ב"מודה אני" ע"פ פשט ה"חיות" שתורת החסידות מכניסה בהביאור ב"מודה אני" ע"פ רמז ה"חיות" שתורת החסידות מכניסה בהביאור ב"מודה אני" ע"פ דרוש ה"חיות" שתורת החסידות מכניסה בהביאור ב"מודה אני" ע"פ סוד ע"פ הביאור דתורת החסידות, כל הפירושים קשורים ותלויים זב"ז ע"פ הביאור דתורת החסידות, בכל הפירושים הפרטים מאוחדים עם העצם
- קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א שם פ"א
- שם פ"א ופ"א ובהערות 70, 78, ובשוה"ג שם
- שם פ"א
- שם פ"א
- שם פ"א
- שם פ"א
- שם פ"א
- שם פ"א

שייכותו לכל אחד ואחד מישראל

אינו תלוי בעבודה וכל יהודי יכול לומר זה באשר הוא ענינו קבלת-עול שאינו מוגדר בהגבלת השכל, ולכן שייך לכל אחד

בהיותה למעלה מטעם ודעת לכן כולם שוים בזה שייך גם למי שהוא בתחתית המדרגות - הן במקומו בקומת בני, והן בזמן, במי שנמצא בדרך שהוא בבחי' "עקבתא" שייך גם למי ששייך רק לאמירה זו, שעד עתה לא היתה לו שייכות לתו"מ כאו"א משנוולד יש לו נקודת "מודה אני לפניך" גם מי שעבודתו כבר באופן דחידוש ודילוג צריך לכל לראש לומר זה מפני שהמאור הוא בהתגלות והכל יודעים שיש אלוקה מצוי כיון שהיא הודאה שמצד עצמות הנשמה שאין שייך שם כל טומאה ביטוי וגילוי רצונו הפנימי שבכאו"א מישראל

שייך אפילו לקל שבקלים והעובר בזדון ר"ל, דמבלי הבט על מעמדו ומצבו, עלול למס"נ על קדה"ש, וחוטא רק מפני שנכנס בו רוח שטות, אבל לולי זאת הנה גם הוא הי' מוסר נפשו, דיהודי אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות, וזוהי נקודת מו"א נקודת היהדות שבכאו"א מישראל הוא תמיד בשלימות כיון שזה מובא בסידור, זהו דבר השוה לכל נפש אמירתו שוה בכאו"א מישראל ללא חילוק למגדול ועד קטן כנ"ל, מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, ומודגש מיד בהתחלת הסידור

הן לגדולים האומרים בע"פ, הן לקטנים שצריכים להביט בסידור, והן לקטני קטנים שאינם יודעים לקרוא החיוב "לידע שיש שם מצוי ראשון" שבתחלת הרמב"ם היא "לקטן ולגדול", ומצד ידיעה זו, לא רק מצד אמונה, אומר גם ילד קטן מו"א הקב"ה כביכול מניח את כל עניניו להקשיב לילד קטן שאומר זה מאיש פשוט ועד איש שמתרצים קושיותיו בחלום בשוה אדרבא שייך לאיש פשוט יותר, שפשיטתו הוא מפשיטת העצמות אדרבא בחינוקות שאין להם ידיעה בספירות א"צ לשלול הענין ד"אליו ולא למדותיו" ומודגשת במודה אני שלהם ענין "יחודה עילאה" מקטן שבקטנים עד צדיק גמור עובד באהבה בתענוגים גם צדיק גמור צריך לומר מו"א אע"פ שכבר שלם בעבודתו אפילו מי שזה עתה ניעור מהבלי הזמן צריך לומר זה

אפילו מי שאינו מבין לה"ק יכול לומר זה בלשון עם ועם יש לתרגם התיבות בשפת המדינה עבור מי שאינו מבין יש ללמדו אפילו למי שאין לו ידיעה באלקות יש ללמד ולהסביר גם התוכן הפנימי שלו לכל יהודי נשמה יורדת למטה רק כדי ללמד יהודי לומר מודה אני

אופן אמירתו

תמידית ובלתי משתנית

כנ"ל, בחי' "לא שנית" בעבודת האדם בכל יום "כדיוטגמא חדשה", ואל יבוש בפני המלעיגים הנוסח אינו משתנה - ואעפ"כ צ"ל בכל יום כחדשים מפני הרגילות שבדבר אין מתפעלים מזה בכל התוקף, ומשו"ז נצטינו בכל יום יהיו בעיניך חדשים בכל יום ביתר שאת ויתר עז בכל יום בחיות חדש בכל לבו בהתפעלות ובתענוג בחיות ובשמחה

ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 179)
ד"ה כל ישראל תשלי"ג (סה"מ תשלי"ג ע' 390)
אך בתו"מ סה"מ מלוקט אינו מופיע!
ד"ה ועשו לי מקדש תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 517)

שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ ח"ב ע' 326)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ ח"ו ע' 117)
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ ח"ו ע' 144)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1377)
ד"ה וידבר גו' שאו תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 246)
מקומות שנפרטו לעיל במפתח באמירתו מיד כשניעור משנתו
שיחת ליל ד' דהה"ס תשד"מ (תו"מ שם ח"א ע' 229)
שיחת ח"י אלול תשמ"ה (לקו"ש ח"א ע' 190)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ ח"ה ע' 201 הערה 281)
שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (סה"ש תשמ"ב ח"ג ע' 1368)
שיחת י"ב תמוז תש"ל (תו"מ ח"ס"א ע' 40)
שיחת ז"ך תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 490)
שיחת אור לה' דחנוכה תשמ"ו (לקו"ש ח"ב ע' 399)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 37)

שיחת ש"פ עקב תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 183)

שיחת ט"ו תמוז תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2506-2507)
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ ח"ד ע' 311 הערה 48)
שיחת ש"פ תרומה תשלי"ד (ש"ק תשלי"ד ח"א ע' 393)
שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 111)

שיחת ליל ד' דחג הסוכות תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 228)
שיחת ש"פ בא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ב ע' 279)
שיחת מוצש"ק ח"י שרה תשלי"ט (ש"ק תשלי"ט ח"א ע' 245-249)
קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 368)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 37)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 104)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז שם)
שיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק ח"ב ע' 550)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 104-105)

מכ' וא"ו תשרי תשד"מ (לקו"ש ח"ד ע' 635)
וא"ו תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 128)
שיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 627)
שיחת ש"פ תולדות תשלי"א (תו"מ ח"ס"ב ע' 263-265)
שיחת ש"פ נח תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 402 ואילך)

שיחת ש"פ עקב תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ע' 544 ובהערה?)
שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 556)
שיחת י"ב תמוז תשלי"ז (ש"ק תשלי"ז ח"ב ע' 198)
שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 446)
שיחת ט"ו שבט תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1141 ואילך)
שיחת ט"ו שבט תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1141 ואילך)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- בשמחה חדשה בכל יום
בשמחה, ואעפ"כ אינה שמחה של ממש ואין רוקדים כמו בשמחה
בזריזות
בתוקף ובגבורה
באותו תוקף וקבלת עול כ"שמע ישראל"
בלהט (ב"שטרעם")
בהתפעלות ובהכרזה ("שרייט מען", "זאל מען שרייען")
- מכריזו לפני הכל
באופן המעורר ישנים
באופן שמדועזע ("ער טרייסלט זיך") מפני המלך
באופן ד"כל עצמותי תאמרנה" - כל גופו מתנענע
באופן שחדור בהכרת **תוכן** ענינו
באופן שמרגיש זאת בלבד
באופן של ביטול במציאות, אבל אח"כ צ"ל מציאות
שומע את פירוש המלות ואינו חושב אז ענינים אחרים
ילד אומר זה בתמימות (ובשלימות) עד שעושה תנועות בידיו בשעת מעשה
ומראה לכולם שזכה לכך שהחזרת בי נשמתי
תלוי באופן שמכין א"ע כשהולך לישון ובאופן שישן
לפני ההתבוננות או לאחר ההתבוננות
- שיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 603)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 639)
שיחת יום שמח"ת תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 104-106)
שיחת ש"פ תולדות תש"א (תו"מ חס"ב ע' 263)
שיחת ש"פ משפטים תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1255)
שיחת ש"פ צו, שושן פורים תשמ"א (ש"ק שם ע' 745)
שיחת י"ב תמוז תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2156)
שיחת ש"פ תולדות תש"א (תו"מ חס"ב ע' 263-264)
שיחת ש"פ תרומה תשל"ד (ש"ק תשל"ד ח"א ע' 393)
שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 179)
שיחת י"ז אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 255)
שיחת ש"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ריש ע' 1250)
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 310)
שיחת כ"ד ניסן תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ג ע' 158)
שיחת י"ז אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 255)
שיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 613)
שיחת ש"פ תרומה תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 1044)
- שיחת כ"ג אייר תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 206)
שיחת ר"ח ניסן תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ב ע' 478)
מקומות שנפרטו לעיל בענין אמירתו מיד כשניעור משנתו

חינוך אמירתו

גיל החינוך בזה -

- אפילו קטנים ביותר שלא הגיעו לחינוך אומרים זה
אפילו ילדים שאין ביכולתם לומר כל התפלה מחנכים בכך
אפילו ילדים בני חמש
אפילו ילדים בני חמש, ואפילו לפני זה, אפילו בני שלש
מגיל שלש
אפילו לקטנים שעדיין אין יודעים לקרוא מן הסידור
וצריך להורות להם מה לומר
אפילו לפני שלומדים אותיות ונקודות
אפילו לפני גיל שלש כדאי להדר להנכם בזה
- אפילו בגיל שנתיים, שנתיים ומחצה
אפילו קטנים משיתחילו לדבר
- כל ילד וילדה משהגיע לכלל דעת אומר זה
אפילו קטנים שאינם יודעים לדבר מנהג לומר זה בעדם
שייך לקטנים ולקטנות בשוה
אפשר להרגיל תינוקות בזה בזמן מוקדם יותר מתינוק
שייך גם לתינוק שנולד ולמי שלא נשלמה כניסתו נפשו הק'

שייך ונוגע לכל ילדי ישראל -

- התחלת ההדרכה צ"ל בזה
זהו דבר הראשון שילד יהודי צריך לדעת
החינוך בזה צ"ל לא כדבר טפל, אלא באותו תוקף וקבלת עול שאומר
"שמע ישראל", ואדרבא הילד אומר זה לפני "שמע ישראל"
חינוך התינוק בזה קודמת לחינוך התינוק בהתבוננות באחדות ה' דק"ש
חינוך ילדים בזה נוגע יותר אפילו מהחינוך ש"ה' אחד"
אדרבא קל יותר לפעול יראה וביטול על קטן
אדרבא יש מעלה יתירה אצל קטן שאין לו ידיעה בספירות
- כנ"ל אצלם הכוונה דמודה אני לפניך הוא לעצמות ומהות בפשיטות
ללא קס"ד לענין אחר מאחר שאין לו מושג בספירות כו'
ההוראה לחנך תינוקות בזה שייך לכאו"א מישראל, כולל את
- שיחת כ"ו סיון תשכ"ט (לקו"ש ח"ה ע' 308)
שיחת בד"ח מרחשון תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ע' 394)
- שיחת ש"פ צו, שושן פורים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 745)
שיחת אחרון של פסח תשכ"ה (תו"מ חמ"ג ע' 209)
שיחת כ"ה תשרי תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"א ע' 250)
שיחת ש"פ וישלח תשמ"ה (סה"ש תשמ"ה ח"א ע' 614)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ט (תו"מ שם ח"ג ע' 284)
שיחת ש"פ תז"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1368)
- שיחת ש"פ עקב כ' מנ"א תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 1899-1900)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ש"פ בשלה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 825)
שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1641)

שיחת י"א ניסן תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 114)

שיחת י"ב תמוז תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 1746)

שיחת ו' תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 137)
שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 178-179)

אשר בשם ישראל יכונה
לחנך גם ילדים שבבתי ספר עממיים לאמר זה
על כל בית ספר (אפי' דאומות העולם) להתחיל בתפלה לחנך הילדים שיש
"עין רואה ואוזן שומעת", שתוכנה ע"ד "מודה אני", בקיצור
הדרך היחיד לתקן את העולם הוא לחנך הנוער להכיר במציאות בורא
עולם ומנהיגו, כבחינוך ילד יהודי לומר מודה אני בתחלת היום
להנהיג "רגע של שתיקה" בבי"ס, שיחשבו התלמידים כהוראת הוריהם,
יהודים במודה אני, ועד"ז לא יהודים שג"כ חייבים להאמין בה,
יתבוננו עכ"פ בתוכן ענינו
חוקי המדינה בלי יוצא מן הכלל מתירים זאת

אופנו -

שיחת י"ג תשרי תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 144)
שיחת אור לערב חג השבועות תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 211)
שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 276)
שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 291)

שיחת ש"פ וישלה תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 614)

שיחת מוצש"ק חיי שרה תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"א ע' 245)
שיחת ש"פ בשלה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 818)

שיחת כ"ה תשרי תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"א ע' 250-251)
שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 179)
שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 473)
שיחת ש"פ וישלה תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 614)
שיחת ליל שמח"ת תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"א ע' 203)

שיחת ש"פ בשלה תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 872)

שיחת ט"ו תמוז תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2506-2507)

שיחת י"ב תמוז תשל"ז (ש"ק תשל"ז ח"ב ע' 198)

יש להסביר לילד שבשעת מעשה עליו לחשוב אודות הקב"ה
יש להסביר ענינו
יש לבאר ולהסביר לילדים גם התוכן הפנימי שבזה
כנ"ל, וכשמסבירים ענינו לקטן, מקבלו בפשיטות
גם ילד שאינו יודע לקרות כוונת מודה אני באותיות בלי נקודות בסידור
ישאל ואביו או רבו יסבירו לו
גם ילד יודע שצריך לומר זאת וכשיהי' שייך קצת להבנה בזה,
מסבירים לו הענין ד"שהחזרת בי נשמת"י
תינוק קטן אומרו ללא התבוננות וכשמבגר יראה ההתבוננות שכ' בסידור
חשוב לחנך הילד בידיעה בוודאות שהקב"ה אכן "לפניך"
ו"רבה אמונתך" כאן בעוה"ז
הקב"ה הראשון שהילד נפגש עמו ומודה לו, עוד לפני שרואה אביו ואמו
יש לחקוק בילדים שיאמרו זה מעצמם בדרך ממילא
פועלים עם קטן כשיש לו סידור משלו ורואה שזה כתוב בו
כשאומרים לו שכך ציותה תורה, ה"ז מספיק עבורו לעשות כן בפועל ממש
צריכים להסביר להם שכל פעולה ופעולה של כל ילד וילדה - כאמירת
מודה אני, פועלת תוספת אור בעולם ויכול להכריעו לכף זכות
ילד מבית שמתנהג ברוח היהדות ששומע מהוריו שישנו
"אבינו שבשמים" מבין בפשטות שצריך לומר מו"א
כשממסר לחינוך רואה פרי טוב בעמלו תיכף למחרתו כשרואה
שהילדים אומרים מודה אני בחיות חדש

פעולת החינוך בזה (בהמחזורים ומחונכות וע"י) -

שיחת כ"ף מנחם אב תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ד ע' 436)
שיחת ל"ג בעומר תשד"מ (לקו"ש חכ"ז ע' 285 ותו"מ ח"ד ע' 1764)

שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 491)
שיחת ו' תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 137)
שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 276)
שיחת יום ד' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 263)
שיחת בדר"ח מרחשון תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 394)

שיחת ט' סיון תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 306)
שיחת ש"פ תצוה, שושן פורים תשל"ז (ש"ק תשל"ז ח"א ע' 515)

שיחת מוצאי זאת הנוכה תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"א ע' 718)
שיחת כ"ה תשרי תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"א ע' 410)

שיחת ש"פ בשלה יו"ד שבט (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 872)

חינוך הילדים בזה משפיעה על לימודם, שהרי ראשית חכמה יראת ה'
ע"י חינוך הילדים בזה - מחנכם להתקשר לה' במשך היום
ע"י יודע הילד שיש בורא עולם ומנהיגו, ובאופן שאין חילוק בין "בורא
עולם" ו"מנהיגו"
ע"י מחדיר בהם שיש עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים
ע"י נעשה הנהגתם כל היום ע"פ רצון ה'
ע"י נעשה הנהגתם מתאימה לחיל בצבאות ה'
ע"י מדגישים לילד ש"דתיים שונות מכל עם"
ע"י מחדשים אצלו התשוקה והאהבה לאהבת ישראל
ע"י אהבת התורה ואהבת הקב"ה
ע"י (וע"י חינוך בכל דבר) הילד יודע ששייך לגוי קדוש
אפילו ילד האומר זה בבוקר, אינו שוכח זה, ונושא הרעיון ד"שהחזרת בי
נשמת"י אתו וחושב על "חלק אלקה ממעל ממש" כל היום
אמירתו (ובמיוחד ע"י ילדים) ממשיכה ברכה בבית
כל פעולה ופעולה של ילד קטן או ילדה קטנה כגון אמירת "מודה אני"
מצטרפת לכל עניני העבודה דכל הדורות כנסו ע"ג ענק ומכריע
את העולם לכף זכות ומהוה בנין "לבינה נוספת" לגאולה

תפקידו של מי -

שיחת יו"ד שבט תשט"ו (תו"מ ח"ג ע' 227 ואילך)
שיחת אחרון של פסח תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1327)
שיחת כ"ג אייר תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 209)
שיחת כ"ו סיון תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 345)
שיחת יום ד' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 265)

בדורנו - מתפקיד התלמוד תורה או הישיבה לחנך התלמידים בזה
על הבית ספר (אפילו בי"ס דתי) לברר אם התלמיד אמר מודה אני
מתפקידן המיוחדות דנשי ובנות ישראל לחנך הילדים בזה
אחריות מדריכים ומדריכות במחנות קיץ לחנך ילדים בזה
ילדים צריכים להשפיע על ילדים אחרים לומר זה

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

ילדים משפיעים באלו שמסביבתם לזכור "המודה אני לפניך" במשך היום
קטנים צריכים להשפיע על הגדולים לומר זה
לפעמים הילד מזכיר להוריו
מוסר השכל להתעסק בחינוך א"ב ואמירת מודה אני ממס"נ אדמו"ר הקודם
על ענינים הפשוטים ביותר אף שהי יכול ללמוד אז ברזון דרוזין
השפעת הנוסעים בשליחות המלי"ח בזה (וכיו"ב) - אפילו ללא ידיעתם

פעולות אמירתו

בעצמו -

נתינת כח לכללות עבודת היום באופן דקבלת עול וביטול
מגלה ומגביר כחות הנה"א שנעלמו בעת השינה
עיי"ז יורדת הטומאה מכל גופו מלבד מראשי אצבעותיו
עיי"ז מתקשרים ומתאחדים עם הקב"ה כל היום
כשזוכר שאמר מודה אני בתחלת היום, ה"ה מוסיף בהתאחדות
גמורה עם הקב"ה עיי"ז עבודתו
עיי"ז מתאחדים עם הקב"ה, ועיי"ז, עם כל ישראל
עיי"ז מתאחדים עם כל ישראל, ועיי"ז, עם הקב"ה
עיי"ז מתקשרים עם יהודים ונשיאי ישראל בכל הדורות שאמרו זה
עיי"ז ניכר שמתנהג כיהודי, ויכול לברך אח"כ שלא עשני גוי
עיי"ז גם הנהגתו כל היום תהי" ע"פ רצונו של הקב"ה
כנ"ל, שכל היום יהי יום של יהדות ויום טוב
הן בהנהגתו בין אדם למקום והן בהנהגתו בין אדם לחברו
כנ"ל, כשמוסר ראשית כחו לה' "בית ה' אלקיך" בתחלת היום,
אזי כל היום הוא קשור "בית ה' אלקיך"
יהודי האומר זה באופן ששומע פירוש המילות, צ"ל "אלקים לנגד עיניו"
כל היום, וזה צ"ל ניכר בהנהגתו
הנהגתו כל היום ממש מאכילתו ושתייתו ועד לאופן
שמכין את עצמו לשינתו תלוי בזה
מדגיש שאורח חייו במשך כל היום צ"ל חזרו ביהדות
עיי"ז מזדיר קדושה גם בכל יום חול רגיל
זה נעשה תוכן האמיתי של היום
אע"פ שאמירתו רק פעם אחת ביום ה"ז פועל על כל היום
עיי"ז מתקשר להקב"ה במצוות שעושה כל היום אף אם אינו מתכוון לכך,
וכהדין ד"עסוקין באותו ענין" בקידושין
גם כשעושה עבירה ר"ל, נשאר אצלו בהעלם עכ"פ הכוונה הפכית
ד"שויתי ה' לנגדי תמיד" דמודה אני

ההוכחה להנ"ל מהדין דמי שיש לו בשעת מצוה כוונה הפכית, שלא לצאת
מוסיפה בההצלחה בלימוד התורה
פועלת תחלת הביטול המכינה לפתיחת הלב בתורה
פועלת ביטול והודאה בכל עניני היום

מאמירה זו נמשך שבמשך היום מודה לה' על הכל
עיי"ז הביטול שבזה, מתבטלת הכלי ויכול לקבל בלי גבול
פועלת אצלו מעמד ומצב דנשיאות, ומזה נמשך בכל היום
פועלת על כל היום בדוגמת הראש הפועל על כל הגוף
גם במשך היום מתחדשים אצלו ענינים שהיו אצלו ברגע
שלפנ"ז באופן של שינה
גם במשך היום אינו שוכח מה שאמר וחושב ע"ד נשמתו
ואזי עניני מותרות לא חסרים לו ורוצה משיח
כשאומר זה בתחלת היום ה"ה מייקר כל רגע במשך היום

מציל מ"מים הזידונים" במשך היום
כשמתחיל היום בהתמסרות להקב"ה, אי"ז מוגבל לאותו רגע,
אלא יש לזה השפעה תמידית ונצחית
מכפר גם על חטאים מסויימים שלפנ"ז
אמירתו באופן הראוי מהווה נתינת כח להצליח בקיום השליחות
והפעולות המיוחדות דיום זה

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

מבטל הספיקות בכל עניני קדושה, ועוסק בכל עניני יהדות בתוקף המתאים
 בזה מראה שאינו לבדו, אלא קשור עם הקב"ה, ויכול להיות
 בטוח שכל עניניו יהיו בהצלחה
 ה' צריך לעורר אהבת ה', אם לאו הרגילות שבזה
 מחזקת בריאות הנשמה (שתלוי בזה)
 מעוררת שמחה (מי שאמר מו"א אין צריך לחפש טעמים על שמחה)
 מביאה ליראת שמים, תשובה, וקיום המצוות בשמחה
 מביאה לשמחה גדולה
 מביאה הצלחה גם בגשמיות
 מביאה הצלחה במסחרו
 מביאה בריאות גם בגשמיות
 ע"ז נעשה יום בריא בגו"ר ובאופן שאין חילוק בין גו"ר
 ממשכה חיים טובים
 ממשכה ברכות ה' בגשמיות וברוחניות
 ממשכה ברכות ה' לפני שמבקשים

שיחת אור ל"ג שבט תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 896)
 שיחת יום ב' דהג השבועות תש"ל (תו"מ ח"ס ע' 392)
 שיחת ש"פ עקב תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"ב ע' 544)
 שיחת כ"ה כסלו תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ב ע' 41)
 שיחת ש"פ תולדות תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"א ע' 423)
 מכי ל' תשרי תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 639)
 שיחת ש"פ ויצא תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 642)
 שיחת ש"פ קרח תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 327)
 שיחת יום ב' דהג השבועות תשט"ז (תו"מ חט"ז ע' 329)
 שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ תשכ"ד חל"ה ע' 264-263)
 שיחת ל"ג בעומר תשד"מ (לקו"ש חכ"ז ע' 285)
 שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קודש ח"ב ע' 802)
 שיחת ז"ך אלול תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2642)
 שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ חל"ג ע' 446-447)
 שיחת יום ב' דהג השבועות תשט"ז (תו"מ חט"ז ע' 329)
 שיחת ז"ך אייר תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1831)

בזולתו, בסביבתו, ובעולם -

מעוררת הרגש האחדות
 מבטאת ומחזקת האחדות שכל אחד מישראל מתחיל את היום באותו אופן
 מאחדת, גם כשמפוזרים כ"א במקומו ובענינו, ע"י שכולם חדורים ברעיון זה
 מאחדת כל ישראל - ע"ד "הקהל"
 מחזקת "נשמה" והיות בכל הבית והנמצאים בו
 עושים מהמקום בו נאמר מקום קדוש
 מהפעולות שעל ידם מהפכים חדר (השינה) למקום השראת השכינה
 מעורר הישנים כשמזכירים שה"מלך חי וקים" נמצא כאן
 מזה נמשך שמגלה בכל דבר שעליו לעשותו במשך היום
 שמקורו הוא מ"מלך חי וקים"
 פועלת בכל הבריאה כולה
 מזכירים לכל העולם כולו שהקב"ה הוא מלך כל הארץ

מכתב ימים שבין יו"ד וט"ו שבט תשמ"ז (לקו"ש חכ"ז ע' 416)
 שיחת ח"י סיון תשכ"ז (תו"מ ח"ב ע' 101)
 שיחת ט"ז אדי"ש תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ב ע' 745)
 שיחת ש"פ בא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ב ע' 279)
 שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 179)
 שיחת יום ד' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 263)
 שיחת אור לה' דחנוכה תשמ"ז (לקו"ש חכ"ה ע' 407)
 שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 255)
 שיחת יום ד' דהג הסוכות תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"א ע' 134-133)
 מכי ח"י וכו"ה אלול תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 648-645)
 שיחת ה' תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 86)

דיוקים פירושים וביאורים בנוסח שלו

מודה -

לא רק שעצמותו ית' מונח אצלו אלא שבטל אליו
 אע"פ שאינו מבין
 מודה דייקא, באופן של הודאה שלמעלה מהשכל
 מלשון "מודים חכמים", אע"פ שאינו מבין ואינו רוצה בזה, וזה נגד טבעו
 כנ"ל, מלשון "מודים חכמים", אע"פ שלא הונח בשכלו
 מודה בין אם הוא מבין ובין אם לאו
 ללא התחשבות בהבנתו והשגתו, "יא פארשטאנען ניט פארשטאנען"
 כנ"ל, אבל מ"מ ה"ז מגיע "למרום", בלי גבול
 מודה ש"אין עוד מלבדו", "אין זולתך" ו"אפס בלתך"
 בביטול שלמעלה מהשגה
 אמיתית ענינו הוא שמתבטל באופן דכל מציאותו הוא מציאות האדון
 ללא רגש שבלב ושכל שבמוח
 נקודת האמונה והתמימות
 מודה שצריך להודות
 צריך להודות על זה גופא שה' נתן לו האפשרות לומר מודה אני
 "תודה רבה"
 לשון הכרה, לשון שבה, ולשון הודי'
 בגימטריא "הן" - "הן" שלפני "לה' אלקיך"
 בגימטריא "הן" - "הן עם כלביא יקום"
 גילוי העצם בדיבור ו**בגימטריא**, אבל העצם מצד עצמו מתגלה לפני מו"א
 מודה מעצמו ומחמת טבעו
 בדרך ממילא, ע"ד כי מטא למודים מנפשי כרע
 נעוץ תחלתן בסופן - "אך צדיקים יודו", ב"הודאה"
 אם נשים אומרות מודה בסגול או בקמץ

שיחת ש"פ בשלח תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 818)
 שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ חט"ז ע' 72)
 שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 173)
 שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חכ"ד ע' 281 הערה 201)
 שיחת י"ג תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 194)
 שיחת פורים תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 298)
 שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 90)
 שם (תו"מ ח"ל ע' 82)
 שם (תו"מ ח"ל ע' 91-90)
 שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשי"ט (תו"מ חכ"ה ע' 85)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 198)
 שיחת כ"ף מרחשון תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 621)
 שיחת ח"י אלול תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 409)
 שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 314)
 שיחת ש"פ חיי שרה תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 210)
 שיחת כ"ו סיון תשכ"ט (לקו"ש ח"ה ע' 308)
 שיחת אור לערב חג השבועות תשי"מ (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 211)
 שיחות ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128)
 שיחות ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב שם)
 שיחות ר"ח כסלו ושי"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב שם הערה 70)
 שיחת מוצש"ק כ"ד טבת תשי"מ (ש"ק תשמ"ח ח"א ע' 767)
 שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 473)
 שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 370)
 מענה ללא תאריך (לקו"ש חכ"ד ע' 410)

מודה אני -

אינו כפוי טובה

שיחת ש"פ תבוא תשכ"ח (לקו"ש ח"ט ע' 233)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 320)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חני"ה ע' 198)
שיחת ש"פ נצו"י תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 390)
שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)
שיחת אור לח' טבת תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 186)

אמיתית ענינו שאינו מציאות לעצמו
הודאה כללית דעצם האדם ללא פרטי התחלקות דמוח ולב
כל מציאותו - ה"אני" - אינו אלא הודאה

כנ"ל, כל מציאותו מהראש עד הרגליים, כולל הנעליים
ואפילו הערדליים שאינם אלא לבוש דלבוש
מחנכים ילד לומר "מודה" לפני "אני", מפני שה"אני" מרגיש בלאו הכי
אומר "מודה" לפני שמרגיש "אני" - מציאות עצמו

שיחת ש"פ נצו"י תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 441)
שיחת ש"פ בשלח תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 818)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 803)
שיחת ש"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 127)

גם ה"אני", מציאות האדם שקודמת להודאה בזמן, מודה, ולא עוד, אלא
שמקדימים "מודה" ל"אני", והסיבה לכך, כי כ"כ קשור אפילו
ה"אני" שלו עד שמקדים לומר "מודה" לפני "אני"
מודה בפשיטות, תיכף שמתחדש המציאות ד"אני"
"מודה" - בפשיטות, "אני" - בהתחדשות

שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 435)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 368-369)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קודש ע' 799)

מודה אני לפניך -

יודע שה' נצב עליו ומבטא זאת בדיבור

שיחת כ"ד טבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 710)
שיחת ש"פ נצו"י תשט"ו (לקו"ש ח"ב ע' 396 ותו"מ ח"ד ע' 308)
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 315)
שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 281 הערה 201)
שיחת ש"פ ויחי תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 228 הערה 40)
שיחת ר"ח כסלו תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 127)

בזה פונה להקב"ה בתשובה, וזה מגיע עד "לפניך"

- "דלא אתרמיז בשום אות וקוץ"

ע"י הודאה מתקשר בבחי' "לפניך" שלמעלה משמות
בזה מוסר רצונו לה', מודה אע"פ שאינו רוצה וכו'
מצד גילוי העצמות חפצה לעשות רצונה
מודה - העצם, אני לפניך - בחי' יחידה

שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 274)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 803 הערה 62)

מצד עצם מציאותו - ה"אני" שלו, היה "מודה" בביטול
והתקשרות עם "לפניך", הפנימיות דלמעלה

עוד לפני הרגש מציאותו ("אני"), ישנו הרגש הביטול **דמודה** אני, ובמילא
גם ה"אני" (לפני שמגיע לדרגה ד"אנכי") הוא "לפניך"
ה"אני שעד עכשיו הי' ישן וזה עתה נתעורר משנתו נמצא "לפניך",
לפני וביחד עם הקב"ה

גם ה"אני", מציאותו, קשור עם ה"אני" וה"אנכי" דלמעלה
מתחיל בעבודה - "מודה", ולא בהפשוט ש"אני לפניך"

התמסרות כל מציאותו באופן שישראל וקוב"ה "אני לפניך" כולא חד
כנ"ל, עד שהם צורה אחת
ענינו התאחדות עם העצם וכשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו
מודה ומקושר אתו בכל עצמותו, ע"ד "אני לדודי"

שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 255)
שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 435)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 440-441)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 369)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קודש ח"ב ע' 800)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קודש ח"ב ע' 802)
שיחות י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 256)
מכ' ח"י אלול תנש"א (לקו"ש חל"ט ע' 461)
ראה מקומות שנפרטו לעיל במפתח בענין ההודאה שבו
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 144)
ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"ד ע' 269)
שיחת ש"פ שופטים תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 247)

ענינו ביטול והנחת עצמותו ומסירה ונתינה לגמרי לאלקות
משנולד יש לו נקודה זו

בחי' "הודאה" ("מודה") ו"לפניך" ב' הפכים, אבל היא הנותנת
כנ"ל, אבל יהודי אינו צריך להתפעל מהפכים

באמרו מו"א **לפניך** - יש לו עסק עם עניני "שמים" ואזי יכול
לקלוט בהשגתו איך להיות "טוב לשמים" בכל רגע

אמירתו בגדר נדר, "כאשר נדרת לה' אלקיך", וצריך לשמר כל היום

מודה אני לפניך מלך -

התחלת העבודה - "קבלו מלכותי"

ענינו - קבלת עול מלכותו

מכ' כ"ה אלול תשמ"ג (לקו"ש חכ"ד ע' 629)
ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 100)
מכ' מוצש"ק סליחות תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 648)
שיחת ז"ך אלול תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2636 וע' 2641). ועוד
מכ' ב' שבט תשי"ב (אגרות-קודש כ"ק אדמו"ר זי"ע ח"ה ע' קצה)
שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 787)

מכיר שהקב"ה הוא בעה"ב על העולם

מכיר שהקב"ה הוא המלך שלו

הוא מודה ומכיר כי הקב"ה הוא "לפניך מלך", לא רק מלך העולם, כי
אם גם **מלכו** שלו שלפניו הוא עומד, וגם במשך היום כן

השתקפות הכתרת המלך דר"ה בכל יום; ואזי יקיים מצותיו במשך היום
כנ"ל, והנתינת כח לזה נמשך מהכתרת המלך דר"ה

א"א להסתפק ב"קבלו מלכותי" דר"ה וצ"ל בכל יום

מכ' י"א ניסן תשמ"ג (לקו"ש חכ"ב ע' 276)
מכ' ל' תשרי תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 639)
שיחת ה' תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 84)
שיחת ש"פ בראשית תשכ"ז התוועדות ב' (תו"מ חמ"ח ע' 211-212)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

משיחות לילות חג הפסח תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 80)
שיחת ש"פ בראשית התוועדות ב' תשכ"ז (תו"מ חמ"ח ע' 211)
שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ו (תו"מ ח"ד ע' 441)
שיחת ו' תשרי תשמ"מ (תו"מ תשמ"מ ח"א ע' 128)
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 315)

שיחת יו"ד שבט תשל"ל (תו"מ חני"ט ע' 123)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ תשכ"ד חל"ה ע' 281 הערה 201)
מכ' ר"ח ניסן תשמ"מ (הגש"פ ח"ב ע' תשנ)
שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3002-3001)
שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3002)

שיחת ז"ך תשרי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"א ע' 490)
שיחת ד' אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2849)

שיחת ש"פ עקב כ"ף מני"א תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 1900)

שיחת פורים תשכ"ט (תו"מ חני"ה ע' 298)

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י

קונטרס ענינה של תורת החסידות שם

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א. ועוד.

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ב

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ב

שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 236)

שיחת ש"פ בראשית התוועדות ב' תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 168)

שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 38 הערה 19)

שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 341)

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ה (סה"ש תשמ"ה ח"ב ע' 444)

שיחת כ"ה כסלו תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ב ע' 41)

שיחת ש"פ ויחי תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 226)

שיחת ש"פ ויק"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1563-1564)

שיחת מוצש"ק חיי שרה תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"א ע' 245-247)

שיחת ז"ך אייר תשמ"מ (תו"מ תשמ"מ ח"ג ע' 1831)

שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2055)

שיחת ש"פ ויחי תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 228 והערה 40 שם)

שיחת כ"ו מנחם אב תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2792)

שיחת ב' אלול תשל"ז (לקו"ש ח"ד ע' 280)

שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 255)

שיחת ש"פ תבוא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 812)

שיחת ט' סיון תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 304)

שיחת ש"פ בראשית תשי"ז (לקו"ש ח"א ע' 6)

שיחת וא"ו תשרי תש"א (תו"מ חס"ב ע' 55)

שיחת אור לג' דחנוכה תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 936-937)

שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3002)

הודאה, ביטול ויראה - ענין המלכות
עובד עבודתו מפני שה' הוא מלך
החידוש הוא מודה אני ולא שיש מלך
מודה כו' מלך - שניהם ענין נצחי
מתקשר אליו ית' באופן שכל מציאותו מציאות המלך

מודה אני לפניך מלך חי וקים -

ענינו מסירת נפש והרצון לאלקות
מודה אף שעדיין לא למד ולא התפלל ולא נטל ידיו כך
שאינו שייך אפילו להבנת הענין ד"מלך חי וקים"
מכיר ומודה לה' שנתן לו חיים וכחות רעניים לעבדו
מענין התוכן דעלי' לרגל "יראה גו' אל פני האדון ה"
בזה מתחייב א"ע וצריך למלא התחייבותיו

מודה כו' מלך כו' שהחזרת בי נשמת -

ולכן מקבל מלכותו
מודה שהחזיר נשמתו כדי שיקיים מצות המלך
מודה אני לפניך מלך - הכוונה לעצמות ומהות, ולא כפי שנמצא למעלה,
אלא שנמצא בעולם דלמטה ו"החזרת בי נשמת", נשמה בגוף
זה עתה נייעור משנתו ועדיין אינו שייך לחשוב אודות "מלך חי וקים"
ואעפ"כ שייכותו למלך חי וקים כ"כ, שפועלת עליו להיות
"מודה אני לפניך", כי "שהחזרת בי נשמת" די לפעול זה

מודה כו' שהחזרת בי נשמת -

ע"פ פשט חיוב להודות על כל הנאה, וזו הנאה היותר גדולה וכוללת
אף שמברכים על החזרת הנשמה בברכת אלקי נשמה, החיוב
להודות הוא מיד שנהנה, לפני נט"י, אף ללא שם ה'
טעם הפנימי בהנ"ל, הודאה זו היא מצד ה"יחידה" שבנשמה שמוחזרת
תמיד בעצמותו ית' שלמע' משם ה' ולמעלה מכל גדר טומאה
ע"פ חסידות, כל ההודאה הוא כי זו נשמת, נשמה שלי -
נשמת יהודי - חיים יהודיים דוקא, ובלא"ה לא ה' מודה
הרגש הנ"ל הוא מצד גילוי ה"יחידה" שאין בה
נתינת מקום לשום ענין זולתו ית'
כנ"ל, ע"ד תפלת העני שרוצה להיות לפני ה', ואם לאו אינו חפץ בחיים
כנ"ל, וע"כ מודה "שהחזרת בי נשמת", דהיינו הנשמה שלי,
ושבלילה לא התדבק בו נשמת אינו יהודי בתור עונש
ההודאה היא מצד ב' ענינים, שנעשה ברי' חדשה ומצד עצם הנשמה,
ועוד, דגם הענין שנעשה ברי' חדשה הוא ע"י העצמות
ההודאה היא מפני "שהחזרת בי נשמת" - נקודת החיות השהו
בכל האברים, וההודאה בכולם בשהו
מודה מיד "שהחזרת בי נשמת", מיד שמרגיש מציאותו
מודה מפני שמרגיש "שהחזרת בי נשמת" בפועל
מודה לא מפני שמבין כן, אלא מפני שמרגיש כן
באמירת מודה אני מורגש אצל האדם מציאותו, "שהחזרת בי נשמת",
אלא שמכיר שזה מפני שהקב"ה נתן לו נשמה, ולכן מודה לו
נשמתו מלי נשימה, וכיון שצ"ל להלל על כל נשימה ונשימה, לכן
מודה מיד שנושם, מודה שהחזרת בי נשמת
מודה על הטובה (הכרת הטובה) שבהחזרת הנשמה
כנ"ל, דבר המתחייב מצד גדרי העולם, אדם אינו מסוגל להיות כפוי טוב
אע"פ שבע"כ אתה חי ה"ה מרגיש שזה טוב ומודה
מודה להקב"ה על כך שנתן ונתן לו חיים בריאות ואושר ביום זה
מודה על כל מה שנתן לו החל מהחזרת הנשמה
מאמירה זו נמשך שבמשך היום מודה לה' על על הכל

אמירה זו פועל שמודה לה' בכל רגע בחייו

מודה שחיותו באה רק מה'

מודה על "שהחזרת בי נשמת" - שענין זה מקבלים מן המוכן, ללא טירחא
מודה שהחזירו נשמתו כדי לעבדו כל היום ואזי כל היום חזור ביהדות
מודה על שהחזיר נשמתו חדשה ורגועה שתח' אתו כל היום כולו,
וכל היום תהי' חזור ביהדות ("א אידישער טאג")

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- ואזי הנשמה היא של הקב"ה ועלי לקיים רצונו ואזי כל כולו שייך להקב"ה
ואזי כל כח שיש לו מנצלו לשמש את קונו בזה מתקשר עם הקב"ה (לא כמו ב' דברים נפרדים, כי אם) באופן שידוע שכל חיותו אינו אלא מהקב"ה - "שהחזרת בי נשמת" אשר נשמה זו היא הבעה"ב על כל מציאותו של האדם מראשו ועד עקבו כיון שהחזיר לו נשמתו, עושה נשמתו עיקר, שהעיקר בחייו הוא ההודאה וההתקשרות לה; "אני לפניך"
לא הודי סתם, אלא הודי הראוי ל"החזרת בי נשמת" וכל שכן מחיי הגוף שצריך להודות בלהט ע"ז ואזי פשוט שמודה ללא הגבלות, תנאים, ומדידות של שכל והרגש יהודי פשוט שאין לו ידיעה בספירות מכוון בזה לעצמות ומחות מודה אני - מלמטה למעלה, שהחזרת כו' - מלמעלה למטה "המודה" - העבודה מלמטה למעלה **פועלת** ה"שהחזרת בי נשמת" - ההמשכה מלמעלה למטה
- אמירת מודה אני גופא הוא **ע"י** "שהחזרת בי נשמת" שהיא הנתינת כח מלמעלה לאמירה זו מתחילים במודה אני, ורק אח"כ אומרים שהחזרת בי נשמת מתחילים "מודה אני לפניך" ללא טעם, ובזה שוים הכל, ורק אח"כ הטעם "שהחזרת בי נשמת", שבזה יש חילוקי דרגות כ"א לפ"ע הנ"ל הוא כדוגמת ב' אופנים לימוד, לימוד הלכות פסוקות ללא טעם לפני התפלה, ולימוד טעמי ההלכות באופן של העמקה ועיון ב' מדרי' בזה - א) שמרגיש מציאותו, רק מפני שהחזרת בי נשמת מודה, ב) גם כשמודה על צרכי האדם מרגיש האלקות שלמע' מהעולם "מודה אני לפניך" - ענין האמונה והקב"ע נמשך כל היום כולו באופן ד"שהחזרת בי נשמת" - שזהו כל חיותו בזה הוא רק ההכשרה לכללות ענין העבודה שבא לאח"ז ע"ד **מבשרי** אחזה אלקה"
הכל בלשון יחיד, "דאס מיינט מען אים אליין"
- מודה כו' בחמלה, רבה אמונתך -**
מודה כו' בחמלה - שבח, רבה אמונתך - בקשה
- מודה אני לפניך מלך, חי וקים, רבה אמונתך -**
תוכן ענינים אלו מבואר בס' התניא, וכשם שאומרים מו"א לפני לימוד ה' השכמת הבוקר, מקום לומר שלמוד תניא צ"ל לפני שו"ע! פרטי ענינים הנ"ל, מודה אני לפניך מלך - ההכרה שהקב"ה הוא מלכו, שזהו כללות העבודה, חי וקים - חידוש ההתהוות מאין ואפס המוחלט בכל רגע ורגע, רבה אמונתך - ענין האמונה ענין הנ"ל מרומז בהר"ת של תניא תימא נמר יהודה אביך, מרז"ל שכתוב בהתחלת ה**שו"ע** מהדו"ב דאדמו"ר הזקן
- אני -**
פנימיות הנשמה, ה"אני" האמיתי דכל ישראל כללות מציאות האדם ללא פרטי התחלקות דמוח ולב רומז למצב האדם מיד כשניעור שנתגלה עצם מציאותו אותיותיו רומזות שבתחלת מציאותו קשור לה' רמז האות אל"ף ר"ת דתיבת אני
- לפניך -**
שידע ש"שוכב לפני מ"ה הקב"ה" עצמות כמו שהוא בלי שמות, ובפרט תינוק שאינו משיג ענינם עדיין "אליו ולא למדותיו", ובפרט אצל קטן מלשון פנימיות - לפנימיותך ועצמותך שלמעלה משם הוי' דלא אתרמזי בשום אות כו'
- שיחת נר ג' דחנוכה תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 52)
שיחת י"ב תמוז תשכ"ח (תו"מ חני"ג ע' 208)
שיחת כ"ז סיון תשכ"ד (תו"מ ח"מ ע' 149)
שיחת אחרון של פסח תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 328)
- שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3002)
שיחת אור לה' דחנוכה תשמ"ו (לקו"ש חכ"ה ע' 399)
- שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 256)
שיחת ש"פ עקב תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 183)
שיחת י"ב תמוז תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 215)
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 144)
שיחת אדר"ח אלול תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ד ע' 2107)
שיחת ליל שמח"ת תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"א ע' 235)
- שיחת ש"פ תבא תש"ל (ש"ק תש"ל ח"ב ע' 497 - ואינו מופיע בהשיחה שהוגה בלקו"ש ח"ט או בתו"מ חס"א)
- שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ תשט"ז חט"ו ע' 72)
שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 238)
- שיחת י"ב סיון תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1989)
- שיחת י"ב סיון תשד"מ (תו"מ תשד"מ שם)
- שיחת ש"פ ויק"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1563-1564)
- שיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 627)
שיחת ש"פ בהו"ב תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1469)
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 426)
שיחות ט"ו בשבט תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 242)
- שיחת אור ליי"א סיון תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1960)
- שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 787)
- שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ שם)
- שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ שם ע' 787-788)
- שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 276)
שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 390)
שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 274)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 803 הערה 62)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א שם בשוה"ג)
שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 435)
- שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 276)
שיחת ש"פ בשלה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 817)
שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 284)
- ד"ה אני לדודי תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 138)
ד"ה מזמור לדוד ג' תשכ"ד (תו"מ חל"ט ע' 254)

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 316)
 שיחת ש"פ ראה תשכ"ו (תו"מ תשכ"ו ע' 291 הערה 16)
 ד"ה מזמור לדוד תשכ"ד (תו"מ סה"מ י"א ניסן ח"א ע' קו)
 שיחת ש"פ ויחי תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 228 הערה 40)
 שיחת ח"י אלול תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 409)
 שיחת כ"ה תשרי תשי"ב (תו"מ תשי"ב ח"א ע' 250)
 שיחת ש"פ האזינו תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 21)
 שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 320)
 שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח שם)
 שיחת ש"פ בשלה תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 817)
 שיחת ליל ד' דהג הסוכות תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 229)
 שיחת אור לערב חג השבועות תשמ"מ (ש"ק ח"ג ע' 211)
 שיחת י"ט סיון תשי"ב (תו"מ תשי"ב ח"ג ע' 339)
 שיחת ש"פ האזינו תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 21)
 שיחת י"ט סיון תשי"ב (תו"מ תשי"ב ח"ג ע' 339)
 שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 311)

כנ"ל, בחינת "לפני הוי"ו" (דיוהכ"פ)
 כנ"ל, ע"ד תפלת העני שהוא "לפני הוי"ו" - ללא ממוצעים
 כנ"ל, מיד בתחלת היום יכול לבוא לבחי' מי לי בשמים גו'
 כנ"ל, משום שע"י הירידה למטה מתגלה בה כח העצמות
 כמו שהוא למעלה מכל הספירות, כיון שעכשיו אסור להתבונן בזה
 הקב"ה הוא אכן "לפניך", כאן למטה בעולם הזה הגשמי
 עצם מציאותו תמיד לפניך, ובגלוי בעבודת התפלה
 מזה נמשך שכל היום כולו נמצא במצב ד"לפניך"
 כיון שנמצא לפניך לא שייך דברים בלתי רצויים
 לשון נוכח, פנים בפנים, ואע"פ שא"א לראותו

כנ"ל, שנמצא על ידו ממש
 נעוץ תחלתן בסופן - "ישבו ישרים את פניך" כ"לפניך"
 נעוץ תחלתן בסופן - "בידך אפקיד" ל' נוכח כ"לפניך"
 אמירה זו גורם נחת רוח "לפני"

לפניך מלך -

על דרך "דע לפני מי אתה עומד"
 על דרך "נצבים לפני ה' אלקיכם", לפניו ממש, ולא רק
 שמתחבב ("ער וואלגערט זיך") אי שם בחצר המלך
 שנמצא אצלו בגלוי ולא רק העלם
 מלך, ולא רק מלך העולם
 פנימיות מלכותו ית'
 ובאור פני מלך חיים

מלך -

על כל העולם
 ואין מלך בלא עם
 והיחס למלך הוא מתוך התמסרות מוחלטת

לפניך מלך חי וקים -

וממילא מתמסר בכל מציאותו

לפניך . . רבה אמונתך -

ידיעה זו חודרת בכלול ובוודאות

מלך חי -

קבלת עול מלכות שמים מתוך שמחה ותענוג

מלך חי וקים -

מלך שממנו נעשה המציאות והחיות של העם
 המנהיג את כל העולם
 והוא מנהיגו וכפי הוראותיו יתנהג כל היום
 והוא ה"בעל הבית" על כאו"א, ואזי ההנהגה במשך כל היום היא
 כראוי למי שמקיבל על עצמו את המלך ונכנס לצבאו
 מלך נצחי

מלך שהוא למעלה מגדרי העולם
 ובמילא, ציוויו מהוה נתינת כח בעבודת התפלה ולהתפשטות נקודת מו"א
 ההתבוננות בהנ"ל הוא הנתינת כח לעסוק בעולם
 אמירתו מעורר הישנים כשמזכירם שה"מלך חי וקים" כבר נמצא כאן
 ואזי מגלה בכל דבר שמקורו ממלך חי וקים
 תואר זה נזכר כאן כתחליף להשם, שאינו יכול לומר כעת שם קדוש

חי וקים -

שמחדש ההתהוות מאין ואפס המוחלט בכל רגע ורגע

מכ"י ח"י אלול תשמ"ז (לקו"ש ח"ד ע' 319)

שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 441)
 שיחת ש"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1250)
 מכ"י י"א ניסן תשמ"ג (לקו"ש ח"ב ע' 276)
 ד"ה תקעו תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2658)
 שיחת ז"ך אלול תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2642)

משיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק ח"ב ע' 550)
 שיחת ש"פ אמור תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1663)
 שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 446)

שיחת פורים תשכ"ח (תורת מנחם ח"ב ע' 144)

שיחת כ"ה תשרי (תו"מ תשי"ב ח"א ע' 250-251)

ד"ה את הוי' האמרת תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 478)

שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 90)
 שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 178)
 שיחת כ"ו סיון תשכ"ט (לקו"ש ח"ח ע' 308)
 שיחת ב' דחיהמ"ס תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"א ע' 249)
 שיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 550)
 שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 178)
 שיחת ש"פ עקב תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 851)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ ח"ל ע' 119)
 שיחת ש"פ עקב תשי"מ (ש"ק תשי"מ שם)
 שיחת י"ז אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 255)
 שיחת יום ד' דהג הסוכות תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"א ע' 134)
 שיחת ש"פ ויקי"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1563)

שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 787)

מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו -

- ע"פ סוד, החזרת הנשמה באה מספירת המלכות (מלך)
 כפי שהיא מיוחדת עם ספי' היסוד (חי וקים)
 טעם הנ"ל (ע"פ חסידות), כי התהוות אי אפשר כי אם בכח הא"ס,
 ולאידך, אילו היתה רק ע"י א"ס הי' הכל בטל במציאות
 ולכן צ"ל ההתהוות ע"י חיבור בחי' אלקות המתלבשת
 בעולם (מלך) ובחי' אלקות שלמעלה מעולמות (חי וקים)
 הכרת האדם בהנ"ל מצד ה"יחידה" שבו, שנרגש אצלה
 שכל המציאות צריך להתחדש תמיד
 מצד בחי' "מלך" לבד, כח הפועל שבנברא יכול להיות בעולם ובאופן
 שנברא מציאות בפ"ע ולא רואים בו כח הפועל, אך מצד
 בחי' "חי וקים" שהו"ע יסוד, החיות הוא בהתקשרות
 מלך אינו מהוה מחדש אלא מצוה, משא"כ החזרת הנשמה אפשרית
 רק מבחי' חי האמיתי
- וכיון שהוא חכם הרואה את הנולד, הנהגתו מתאים למלך חי וקים
 כיון שהמקום שממנו החזרה הנשמה הוא מ"מלך חי וקים" שלמע'
 מכל מדידות והגבלות, גם עבודתו צ"ל בהתאם, ולא פחות מכך
 הביאור בהנ"ל הוא כי "מלך פורץ גדר", כיון שהוא עצמו עשה
 כל הגדרים והמדהו"ג, מצד "הפה שאסר הוא הפה שהתיר"
 מלך חי וקים - מעשה מרכבה, שהחזרת בי נשמתו - מעשה בראשית
- המלך חי וקים בכבודו ובעצמו מניח את כל עניניו ומתפנה
 להחזיר לו נשמתו וצ"ל בשמחה גדולה מזה
 כיון שהמלך חי וקים הוא המחזיר הנשמה, אזי "בל ידח ממנו נדח"

מלך . . שהחזרת בי נשמתו -

- אינו תלוי בי אם אני רוצה או איני רוצה בכך אלא המלך
 שהוא הבעל הבית על כל העולם עשה זה
 ואזי גם מה שמקבל מלכותו הוא בכחו

שהחזרת בי נשמתו -

- אין זה רק קישור הנשמה בגוף אלא חידוש גמור מאין ליש
 שמתחדשת מציאותו מאין ואפס המוחלט, הן בנוגע לעצם חיות
 הנפש, והן בנוגע לדרגת הנשמה של היהודי
 ברי' חדשה, וכיון שהקב"ה אינו עומד במקום אחד אזי
 גם בהחזרת הנשמה ניתוסף עילוי בכל יום
 ברי' חדשה, ובודאי אין להסתפק בעניני (ואופן) העבודה דאמתול
 ברי' חדשה, בכל היום הוא כמו שנולד מחדש, ואז על האדם
 להוסיף בעבודתו לגבי יום שלפניו
 ברי' חדשה, ויש לשנות טבעו ורגילותו
 ברי' חדשה, ונמצא שבכל יום ה"ז דומה לכללות ענין ירידת הנשמה
 למטה, שתכליתה העליו' שנעשית ע"י עבודת האדם למטה
 ברי' חדשה בדוגמת ירידת הנשמה וצ"ל נמשך אח"כ בפרטי העבודה
 ברי' חדשה באמת, ומוכן גודל ההתפעלות מזה אע"פ שחוזר ונשנה תמיד
 בכל יום זה נעשה באופן מחודש, יותר ויותר אידישקייט
 יכולים להרגיש שהחיות בכל יום הוא בהתחדשות ובתוקף יותר
 נס המלוכב בטבע, ואעפ"כ הוא נס
 עד התפלה ה"ז רק בבחי' מקיף, "באפון"
- ג' מדרי' - רק באפון, החזרת בי נשמתו בכלל, ובתפלה וכו' בפרטים
 זהו ע"ד "נשמה שנתת בי" שהיא הנשמה עצמה כפי שהיא למעלה,
 בשמים, וצריכה אח"כ לרדת מ"נתת" עד "נפחת" לבא בגוף
 טעם שכלי לביטול שלמעלה ממדידה והגבלה של "מודה אני"
- כנ"ל, וכן להיפך, טעם זו היא הכנה להעבודה שלמעלה ממדהו"ג
 ד"בכל מאדך" במשך היום, הקשורה לעבודה ד"מודה אני"
 ואזי לכל לראש צ"ל דבר חי, ורק לאח"כ יכולה להיות עבודת ה' כל היום
- קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י
 קונטרס ענינה של תורת החסידות פט"ו
 קונטרס ענינה של תורת החסידות שם
- שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 234 הערה 120)
 שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (ש"ק תשכ"ו ע' 103) [אינו מופיע
 בקונטרס ענינה של תוה"ח ולא בההערות שהוסיפו בתו"מ]
 ד"ה וידבר משה אל ראשי המטות תשלי"ג (סה"מ תשלי"ג ע' 454)
 שיחת ש"פ קדושים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 351-353)
 שיחת ש"פ קדושים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג שם)
 שיחת ש"פ אמור תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1663)
 שיחת ש"פ נשא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1856)
 שיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 642)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 118)
- קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י"ג
 שיחת ליל א' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 185)
 שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 320)
 שיחת ח"י אלול תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 2001)
 שיחת ח"י אלול תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ד ע' 2183)
 שיחת י"א ניסן תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1223)
 שיחת אחרון של פסח תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ג ע' 126-127)
 שיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"א ע' 353)
 שיחת ש"פ תולדות תשלי"א (תו"מ חס"ב ע' 263)
 שיחת כ"ג אייר תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 206)
 שיחת כ"ה כסלו תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 41)
 שיחת ש"פ ויקהל תשלי"ו (ש"ק תשלי"ו ח"א ע' 514)
 ד"ה מזמור לדוד תשכ"ד (תו"מ חל"ט ע' 253-254)
 ד"ה מי מנה תשכ"ו (תו"מ חמ"ז ע' 140)
 שיחת ש"פ תשא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 1077)
 ד"ה אלה תולדות נח תשלי"ז (סה"מ תשלי"ז ע' 60)
 שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2201)
 ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"ד ע' 272)
 שיחת ש"פ תרומה תשלי"ד (ש"ק תשלי"ד ח"א ע' 393)
 שיחת ש"פ צו, שושן פורים תשמ"א (ש"ק שם ח"ב ע' 702-703)
 שיחת כ"ף מנחם אב תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 2727)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- שיחת ליל ב' דחג הסוכות תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"א ע' 120)
- שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 233 הערה 119)
- שיחת ש"פ בראשית התועדות ב' תשי"ז (תו"מ ח"ה ע' 143-144)
- שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 341)
- שיחת ליל שמח"ת תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 270-271)
- שיחת יו"ד כסלו תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 573)
- שיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו תשמ"ו (תו"מ שם ח"א ע' 642 וע' 651)
- שיחת כ"ב מנחם אב תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ד ע' 166)
- שיחת ז' אלול תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ד ע' 216)
- שיחת ש"פ ראה תשל"ד (ש"ק תשל"ד ח"ב ע' 398)
- שיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 603)
- שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (כנ"ל וסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 637 וע' 639)
- שיחת ש"פ בראשית תשכ"ד התועדות ב' (תו"מ חל"ה ע' 168)
- שיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 652)
- שיחת ש"פ מקץ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"א ע' 627)
- שיחת ליל ט"ו תמוז תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2485)
- אגרות קודש כ"ק אדמו"ר זי"ע חט"ז ע' ערב
- שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)
- שיחת ל"ג בעומר תשד"מ (לקו"ש חכ"ז ע' 285 ותו"מ ח"ג ע' 1764)
- שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ חט"ו ע' 72)
- שיחת ש"פ וארא תשכ"ז (תו"מ חמ"ח ע' 423)
- שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 256)
- שיחת כ"ו אדר תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ב ע' 396)
- שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 179)
- רשימות (ארבעה חייבים להודות) חוברת יא
- שיחת ש"פ בהר-בחווקתי תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 218)

משיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 550)

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ג

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ג

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ד

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ד

שיחת ש"פ חוקת תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ד ע' 311)

שיחת ג' סיון תשי"מ (ש"ק תשי"מ ח"ג ע' 178)

שיחת יום שמח"ת תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 106)

שיחת ש"פ שמות תנש"א (סה"ש תנש"א ח"א ע' 245)

שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 226-227)

שיחת ש"פ בא תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 267)

ואזי מצד עצמו לא ה' בו רוח חיים, ומודגש בזה גודל אחריותו של הקב"ה
אע"פ שאדם מפקידו אצל הקב"ה מלוכלכת וכו', הקב"ה מתחיל
חשבון חדש, ומה שאירע לפניו - חשבון בפ"ע
מה שה' ה', היום מקבל כחות חדשים לעבוד ה'
באופן שהחיות ואש הקדושה חודרת בכל האברים בשה
כשאינו מסתפק ב"שהחזרת בי נשמת"י שניתן כבר **מלמעלה**, אלא
מתגבר ומוסיף בעבודתו, מעורר וממשיך כחות יותר נעלים
ככ"י בקומו בבוקר ואו"י "שהחזרת בי נשמת"י כנולד מחדש ומשתקפת
בזה כללות הבריאה וכשמחסר בעבודתו פוגם בהבריאה כולה
הניח כל עניניו על הצד ומייחד מלכותו עליו בפרט
הקב"ה מניח את כל עסקיו ומתפנה (בכל יום) להחזיר לו את נשמתו
חדשה ורגועה, נשמה בריאה בגוף בריא
וכיון שהנשמה באה בגוף ה"ה פועלת משפיעה על הגוף
רגועה; וזה לא במקרה אלא שה' שלחו למטה וצ"ל בשמחה מזה
כל דבר טוב שנותנים מביא שמחה, ועאכ"כ דבר חשוב ועיקרי כזה
ההתבוננות בזה מביאה לידי שמחה חדשה בכל יום ויום
השמחה והחידוש שבזה
זה פועל יותר על הפשוט שבפשוטים מהידיעה
שהנשמה היא חלק אלקה ממעל ממש
קאי על האמונה וקב"ע שבמודה אני, שנמשך כל היום ונעשה חיותו
בזה מתחדשת הגירות דמ"ת באופן נצחי
כבמעשה בראשית - ויפח באפיו נשמת גו'
עיקר ההדגשה בזה הוא לא על "נשמת"י אלא על "שהחזרת בי"
ולכן מתמסר ומתאחד בתכלית עם הקב"ה
ולכן מתקשר עם הקב"ה במשך כל היום
ולכן עושה רצון ה' בין מבין אם לא
ואזי כל מציאותו תלוי בהקב"ה
ואזי עושה נשמתו עיקר וגופו טפל
ואזי נעשה אצלו יום בריא בגו"ר
אמירה זו פועל החזרת הנשמה בכל הבית
הנשמה שמחזירה עתה לעולם ח"י היא, חיבורה עם הגוף היא ע"י אכו"ש
יש להתבונן בזה בקיצור במשך היום

שהחזרת בי נשמת בי בחמלה -

בחמלה, מצד הפליאה שבחיבור נפש האלקית (בלי גבול) וגוף מוגבל

שהחזרת בי נשמת כו' רבה אמונתך -

החזרת הנשמה **רומזת** לתח"מ, כי היא מעין זה, ולכן מזה ראי'
ש"רבה אמונתך" לתחיית המתים
הטעם הפנימי בהנ"ל - החידוש שבהחזרת הנשמה אינו רק
בקישור הנשמה לגוף, אלא גם בהגוף והנשמה עצמם
הנ"ל נרגש מצד גילוי ה"יחידה", שפשוט אצלה שכל העולמות
הם אין ואפס, וכל מציאותם הוא חידוש גמור
החזרת הנשמה בכל בוקר מראה גודל אמונתו של הקב"ה שאינו מעכבה
בעד חוב של האדם, ומזה **דרשו** שכן צ"ל הנהגת האדם
הטעם הפנימי בהנ"ל - כל המצוות עיקרם הוא רצון העליון שלמעלה
מהטעם, ואזי מחוייב במצות השבה גם כשהמפקיד חייב לו ממון
הרגש הנ"ל הוא מצד ה"יחידה" שבו שאין בה שום מבוקש לעצמה
והתקשרותה לאלקות הוא מצד **אלקות**
שהחזרת בי כו' - טבע, רבה כו' - למעלה מן הטבע

בי -

בגופי
בגופי, שהרי הגוף הוא בקיומו ובו מתחדשת חיות הנשמה, ולא עוד אלא
שלפני התחדשות החיות נשארה "קיסטא דחיותא"
גם בהיותה בי, בגופי, נשמתה היא חלק ה' ממעל
הנשמה חודרת בפנימיות ונרגש בשכל ומדות
בכל מציאותי

נשמתי -

מקומות שנפרטו לעיל במפתח בענין מודה כו' שהחזרת בי נשמתי
 שיחת יום ב' דהג השבועות תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ג ע' 412)
 שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 679)
 שיחת ש"פ בראשית (התוועדות ב') תשכ"ד (תו"מ חל"ח ע' 168)
 שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 236 ואילך)
 משיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 550)
 שיחת ש"פ שלה תשל"ג (תו"מ חע"י ע' ?)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 118)
 ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (תו"מ סה"מ י"א ח"ב ע' תיד)
 שיחת ש"פ בשלה תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 279)
 שיחת כ"ו אדר תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 396)
 שיחת ש"פ ויחי תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 226)
 שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 121)
 שיחת ש"פ בא תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 267 הערה 66)

נשמה שלי - נשמתי יהודי - רק חיים יהודיים נק' חיים לגבי
 נשמה שלי - רק שהפקידה אצלו והחזירה
 כנ"ל, אותו הנשמה שהי' לו אתמול ושלשום
 כנ"ל, וכמו שמברכים אח"כ "שלא עשני גוי"
 כנ"ל, על הורים ומנהיגים מוטל להחדיר זה
 כנ"ל, אבל באומות ושאר בעלי חיים אין זה פלא כ"כ
 כנ"ל, והמתבונן בזה א"א לו לחתום על פיסת נייר שגוי הוא יהודי
 נקודת היהדות - חלק אלקה ממעל ממש
 הנפש האלקית, ומ"מ א"א להזכיר שמות קדושים
 הנפש האלקית, ועי"ז יכול לברר אח"כ הנפש הבהמית
 הנפש האלקית, ואזי כל היום ניכר המנהיגות שלו
 עצם החיות ולא רק התפשטות החיות
 כולל כל בחינות נרנח"י שבנשמה
 מלשון נשימה

בחמלה -

שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 172-173)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 117)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 117-118)
 שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ חמ"ב ע' 333)

הוא מודה שזה רק בחמלת ה', להיותו מלא רחמים, ולא שזה מגיע לו
 פירושו ברחמים רבים, ללא הגבלה, ככל מדותיו של הקב"ה
 הקב"ה עשהו יהודי מחמת טובו, לא כדי שיתייסר ויהי קשה, אלא שרוצה
 לתת לו כל טוב גם בחיים גשמיים כפשוטם, כי אין ענין יוצא
 מדי פשוטו, וכפי שמבין גם יהודי שעדיין לא נטל ידיו
 ענין של חביבות, וכ"קריאה של חיבה" שלא נזכר בו שם

הנקודה אחרי תיבת בחמלה -

שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 117-118)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 117)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 118)

רמז לנקודת הלב, נקודת היהדות, שבכא"א מישראל
 ה"נקודת היהדות" שיש לו, אי"ז דבר התלוי ברצונו, אלא
 ה"מלך חי וקים" שהוא הבעה"ב, נתנו בו
 שייך לתיבת "בחמלה", שהי' נתנו ה"נקודה" ד"נקודת היהדות"
 מתוך "חמלה", אע"פ שעוד לא למד וקיים מצות ולא נט"י
 שייך גם לתיבת "רבה אמונתך" שלאח"ז, שאמונת בני" בהקב"ה
 היא "רבה", דזהו ההתחלה שנקודת היהדות "תתפשט" בכלול

"הנקודה אחרי תיבת בחמלה - צריכים לפושטה" -

שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 116-117)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 117 ואילך)
 קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט
 מכי ח"י אלול תשמ"ז (לקו"ש חל"ד ע' 319 סה"ש תשמ"ה ח"ב ע' 671)
 ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 99-100)
 שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 119)
 שיחת י"ט כסלו תשכ"ו (תו"מ חמ"ה ע' 238-239)
 קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"ט הערה 63
 שיחת ו' אלול תשל"ט (לקו"ש חכ"ד ע' 292)
 ד"ה ויהי ביום השמיני תשל"ט (סה"מ תשל"ט ע' קצ-קצא)
 שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 390)
 שיחת ר"ח כסלו תשמ"ה (ע' 111 ובהערה 74 שם)
 שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 370 ובהערה 93 שם)

סיפור ומקור פתגם זה
 ביאור פתגם זה - הכוונה שנתן לו ה' נקודת היהדות הוא כדי
 ש"תתפשט", שתחזור בכל אבריו וגידיו ע"י קיום המצוות
 בכל רגע ורגע במשך היום ג"כ צ"ל "שיותי ה' לנגדי תמיד"
 כהעבודה ד"מודה אני"
 ה"דע לפני מי אתה עומד" דמורה אני צריך להתבטא בפועל
 בעניני כל מעשיך לשם שמים לאחר התפלה
 אמנם צריכה "להתפשט" אח"כ ע"י עבודת התפלה,
 אבל נמצאת היא בגלוי באמירת מודה אני
 הכה "לפשוט" את הנקודה הוא מה"מלך חי וקים" שצוינו נתינת כה
 כמה ענינים במשך היום שצ"ל ניעור משנתו (עבודת מודה אני)
 דוגמת הנ"ל בענין שהוא תמיד כל היום, בתלמוד תורה
 ואזי "רבה אמונתך", שנמשך כל היום
 מוכרח שישאר רושם מהתגלות היחידה שבמודה אני
 בעבודתו (בהתבוננות) לאח"ז
 הודאה הכללית שבמודה אני צריך לחזור בריבוי הפרטים
 נקודת הפשיטות שבמודה אני צריך לחזור בהעבודה במשך כל היום
 התפשטות הנקודה הוא בריבוי עד סיום היום ונעוץ סופן בתחלתן

בחמלה רבה (פירושו באופן ששתי התיבות מצורפות זל"ז) -

מכ"ב ב' שבט תשי"ב (אגרות-קדש כ"ק אדמו"ר זי"ע ח"ה ע' קצה)
 שיחת יום שמח"ת תשכ"ג (תו"מ חל"ה ע' 181)

ואזי אינו תובע יותר מכפי כחן
 ובגלל זה יש לו יום הזה
 למעלה מחמלה סתם, למעלה מהטבע, שנותן גם ענינים

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת כ"ו אדר תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 397)
שיחת כ"ו אדר תנשי"א (תו"מ שם)
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 311)
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד שם)
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד שם בהערה 48)

שהאדם אינו מרגיש צורך בהם
ה' נותן כבר בהוה יותר ויותר גם בעד העתיד
להיותו "אב הרחמן" ו"אב הרחמים"
"שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה" הוא ע"ד הבחי' ד"ודדי לי"
ובזה נכלל שהקב"ה מניח כל עניניו ומקשיב לילד קטן שאומר מו"א

רבה אמונתך -

ע"ש הכתוב "חדשים לבקרים רבה אמונתך"

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י
מכ' י"א ניסן תשכ"ט (אגרות-קודש כ"ק אדמו"ר זי"ע חכ"ו ע' קיד)
שיחת ו' אלול תש"י (לקו"ש חכ"ד ע' 299)
שיחת אור לי"א סיון תשד"מ (תו"מ ח"ג ע' 1960)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 38)
שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297 ובהערה 75)
שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ חמ"ב ריש ע' 334)
שיחת אחרון של פסח תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 328)
ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 179)
שיחת אחרון של פסח תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 329)
שיחת י"ט סיון תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 339)
שיחת י"ט סיון תשי"ג (תו"מ שם)
שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 227)
שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 679)
שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א שם)
שיחת ג' סיון תשי"מ (שי"ק תשי"מ ח"ג ע' 178)
שיחת ו' אלול תש"י (לקו"ש חכ"ד ע' 292)
שיחת י"ט סיון תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 339)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 370)
שיחת ליל יו"ד שבט תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ב ע' 237)

כנ"ל, על שאתה מהדשנו בכל בוקר, מאן שרבה אמונתך לתה"מ
ענינו בקשה, שיתנהג עמו כן תמיד
נקודת האמונה המקושרת בעצמות, מלבד החזרת הנשמה
אמונה בעצמות ומהות השייך גם לקטנים מפני ש"המאור הוא בהתגלות"
זהו לא רק ראשית והתחלת העבודה, זהו העיקר
ואזי מנצל כל כחותיו לאלקות
להמשיך האמונה (ולפעול זיכך בעולם)
הריבוי באמונה, לראות אלקות בכל
אמונה שמתחזקת ומתעלית בכמה ובאיכות
אמונה בהתפעלות גדולה מפני שזה גשמי
האמונה דה' רבה, בלי גבול, וחודרת ונרגשת גם בכחות הפרטיים
גילוי אלקות שלמעלה ממדידה והגבלה ומסדר הרגיל
אמירתו מעורר ביהודי אמונה שלמעלה מרגילותו
להיות חדור באמונה שלימה, אמיתית, וגדולה
באופן שהאמונה משפיע על ההנהגה במדו"מ במשך כל היום
באופן דמוסיף והולך במשך כל היום

התפשטות האמונה בפנימיות, באופן של ידיעה, עד
שבא לדרגה נעלית יותר באמונה
גם כשבאים לדרגה של ידיעה באלקות, צ"ל ניתוסף
גם בהאמונה שלמעלה מהידיעה בדרגות נעלות עוד יותר
גם לעת"ל כשיראו אלקות ו"ישיגו דעת בוראם", יחד
עם זה יהי גם ענין האמונה בדרגות נעלות יותר באין ערוך
באמירתו - התחלת התפשטות ה"נקודה" שלפנ"ז
באופן ד"רבה", צריך לדעת שכל מצאיתו הוא "יפוצו"
באופן ד"לכתחילה אריבער"

אמונתך -

שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 227)
שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג שם)
שיחת י"ט סיון תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 339)
ד"ה קול דודי תש"י (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' שטו)
שיחת ליל ה' דהג הסוכות תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"א ע' 241)
שיחת ט"ו באב תשל"ח (שי"ק תשל"ח ח"ג ע' 231)
שיחת ט"ו באב תשל"ח (שי"ק שם)
שיחת ט"ו באב תשל"ח (שי"ק שם)
שיחת ט"ו באב תשל"ח (שי"ק שם)
ד"ה בסוכות תשבו תשי"מ (תו"מ סה"מ מלוקט ח"א ע' קנט)
שיחת ש"פ ויקהל תשמ"א (שי"ק ח"ב ע' 550)
שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555)
שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 171 ואילך)
שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"ב ע' 472)
שיחת ליל יו"ד שבט תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ב ע' 237)
ד"ה וכל בניך תשמ"א (במאמר הבלתי מוגה (סה"מ תשמ"א ע' 90))
[אך בהמאמר המוגה (בסעיף ט בתו"מ מלוקט) אי"ז מופיע]
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 311)
שיחת אחרון של פסח תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 339)
שיחות ח"י אלול תשמ"ג ותשד"מ (לקו"ש ח"ד ע' 152)

אמונה בהקב"ה
נאמנותו של הקב"ה
האמונה שכל דבר גשמי נתהווה מחדש בכל רגע ע"י הקב"ה
יסוד עבודת היום
יסוד ושורש כל המצוות
בא חבוק והעמידן על אחת
ע"ד שמע ישראל שבא לפני "ואהבת" ו"ישונתם"
כל ישראל משגולד הוא מאמין בן מאמין
כשמקריבים יהודי יש לעורר נקודת האמונה
העבודה בתחלת היום בבחי' אמונה, ונמשך כל היום גם לאחר שמגיע
להבנה והשגה, ובאופן נעלה יותר, דתכלית הידיעה שלא נדעך
עניני ההתבוננות שבמודה אני מביאים לכך
נקודת האמונה שבמודה אני כו' אמונתך חודרת בכל היום כולו
מאמין בחיי עולם וזורע
כולל הפירוש מלשון אומן המאמן את ידיו
מלשון אומן והרגל, שכאו"א מישראל רגיל באמונתו
כיון שה' אינו בערך כלל, א"א להשיגו בשכל
ולמרות גודל ענין האמונה צ"ל אח"כ הבנה והשגה
התעוררות האמונה - מודגשת בתורת הבעש"ט

נקודתו בפרשיות התורה ובמועדים

בראשית

במודה אני בכל יום ויום מתחיל העבודה "כבראשית" טעם אמירת מודה אני בתחלת היום הוא ע"ד "מה טעם פתח בבראשית" ברא אלקים, כשאומרים מודה אני מודיעים זה לכל במודה אני מרגיש מציאותו רק שמכיר שזה מפני ה', כבראשית ברא אלקים, שישנו מציאות העולם רק שניכר שבראו הקב"ה ברא אלקים, מודה אני מעורר האמונה שה' ברא שמים וארץ ומהוה אותם תמיד בכל רגע מודה אני התחלה חדשה למרות העבר ע"ד שמתחילין עוה"פ מבראשית

שיחת ש"פ בראשית התוועדות ב' תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 168)
שיחת ש"פ ויחי תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ב ע' 306-307)
שיחת ה' תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 86)

שיחת ש"פ ויק"פ תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1563-1564)

שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 256)
שיחת כ"ד אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 311)
שיחת ש"פ בראשית תשי"ז (תו"מ ח"ה ע' 143)

נח

צהר תעשה לתיבה, תחלת עבודת היום הוא מיצר, ביטול וקב"ע באמירת מו"א, ועי"ז נעשה מצרה צהר אור למעלה ממדוה"ג בא אל התיבה, תיבות התפלה המתחילות במודה אני ענין הכריתות ברית עם נח בעבודת ה', מודה אני

ד"ה צהר תעשה תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"א ע' 461)
שיחת ש"פ בראשית תשי"ז (לקו"ש ח"א ע' 6)
ד"ה אתם נצבים תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 178 ואילך)

לך לך

אברהם ראש למאמינים, ומזה נעשה לך לך גוי ע"ד מודה כו' אמונתך ועי"ז עבודת התפלה כו' אברהם ראש למאמינים, לאחר שהכיר את בוראו הגיע לאמונה שלמעלה מהשכל, ועד"ז במודה אני מארצך גוי לשנות טבעו, שהרי החזרת בי נשמתי בהפטרות לך לך - "עבדי יעקב" - מודה אני בחי' זו

שיחת ט"ו באב תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"ג ע' 232)

שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2056)
שיחת י"א ניסן תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1223)
ד"ה ר"ש פתח תשכ"ב (תו"מ סה"מ תשכ"ב ע' צב)

וירא

וישכם אברהם בבוקר, בתחלת עבודת היום במודה אני הנתינת כח לכל היום אברהם הלך לעקידה במס"נ בלי חשבון, כמודה אני

ד"ה וטהר לבנו תשי"ז (תו"מ ח"ה ע' 26)
שיחת ש"פ האזינו י"ג תשרי תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 59)

חיי שרה

ואברהם זקן בא בימים, צריך לאומרו בכל יום ואלקי הארץ צריך התבוננות מיוחדת, וע"כ גם צדיק גמור צריך לומר מודה אני בכל יום

שיחת ש"פ חיי שרה תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 210)

שיחת מוצש"ק חיי שרה תשל"ט ש"ק תשל"ט ח"א ע' 245-249

ראש חודש כסלו

מרמז להתגלות עצם מציאותו של ישראל ע"ד כשניעור משנתו לפני מו"א (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128 ואילך)

שיחת ר"ח כסלו וש"פ תולדות תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128 ואילך)

תולדות

ואלה (התגלות) תולדות (העצם), כנ"ל כשמתחיל היום במו"א שהכל שייך לה', אזי נעשה גם במסחרו "ויברכהו ה'" בכל המאה שערים ויתן, יתן ויחזור ויתן, ב' סוגי השפעה - השפעה מלמעלה "שהחזרת בי נשמתי", והשפעה המביאה גם לעבודה בכח עצמו

שיחת ליל ג', ליל ה' וש"פ תולדות תשנ"ב, ושיחה הנ"ל (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 119-120 ושם ע' 128)

שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 263-264)

שיחת ש"פ תולדות תשכ"ד (לקו"ש ח"ה ע' 84)

ויצא

סולם מוצב ארצה, מודה אני לפני נט"י, ומשם התחלת העבודה כנ"ל, מודה אני בחינת ארצה, שלמטה מארץ סתם

ד"ה אמר ר' אלעזר תשי"ט (תו"מ חכ"ו ע' 92)
שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 272)
ד"ה זאת תורת העולה תשכ"ד (סה"מ י"א ניסן ח"א ע' פו)
ד"ה איתא בזהר תשכ"ז (תו"מ סה"מ תשכ"ז ע' רכח)
ד"ה צאינה וראינה תשכ"ז (תו"מ סה"מ שם ע' רלג)
שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"ח (תו"מ חנ"ב ע' 44)
ד"ה זאת תורת העולה תש"מ (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' ת)
שיחת ח"י אלול תשל"ט (ש"ק תשל"ט ח"ג ע' 661)
ד"ה ר"ש פתח תשכ"ב (תו"מ סה"מ תשכ"ב ע' צב)
ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיד)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

ד"ה והי' באכלכם מלחם הארץ תשכ"ג (תו"מ תשכ"ג חל"ז ע' 70) ד"ה ואני נתתי לך תשל"ב (תו"מ חס"ז ע' 29) מכ' י"א ניסן תשמ"ה (הגש"פ ח"ב ע' תשעג)	סולם מוצב ארצה, במודה אני הוא התחלת העליות בסולם התפלה
שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 281) שיחת ש"פ שמות תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 362) שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 342) שיחת אחרון של פסח תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 261)	כנ"ל, אעפ"כ גם במדרגה זו תובעים ממנו מסירת הרצון לה', כי זוהי הנקודה התיכונה שבתפלה, להיות כעבדא קמי' מרי' וישכם לבן בבוקר, הארת לובן העליון מעורר עצם הנשמה והביטול במו"א
שיחת ש"פ וישלח תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 141) שיחת ש"פ וישלח תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 100-103)	וישלה כל יהודי שלוחו של ה' וכמותו ממש, ואפילו במודה אני של ילד קטן נמשך עצמותו ית' קטנתי גוי' - ביטול, ומ"מ שלח מלאכים ממש וביקש ואתה גוי' לא יספר מרוב המדגישים תוקף מציאותו, כמו"א ואך צדיקים יודו
שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 121) שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 263-264)	וישב מודה אני נתינת כח לעבודה בהתיישבות, "וישב" כשמתחיל היום במו"א, שהכל שייך לה', אזי גם במסחרו נעשה ש"וכל אשר הוא עושה הוי' מצליח"
קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א ואילך שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 121)	י"ט כסלו גילוי תורת החסידות, בחי' יחידה (שבתורה) כמודה אני, פדה בשלום נפשי, מודה אני הנתינת כח לזה
ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיג-תיד) שיחת ליל ו' דהגה"ס תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"א ע' 187)	מקץ ויריצהו מן הבור, אך לא היתה חירות בשלימות, וכן ביצי"מ שבכ"י שהחזרת בי נשמת, אך אין בו שם וצריך לעלות אח"כ בעבודה יוסף מבית האסורים יצא למלוך, ודוגמתו בכ"י כשניעור משנתו הולכים מן הקצה אל הקצה ותיכף מתאחדים עם הקב"ה במודה אני
שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 110) ד"ה להבין ההפרש בין נ"ח תשי"ט (תו"מ חכ"ד ע' 299-300) שיחת נר ה' דחנוכה תשי"ט (תו"מ חכ"ד ע' 307)	חנוכה בחנית שמונה שלמעלה מז' שמות כמודה אני כליא ריגלא דתרמודאי, ביטול באופן שאין לו שום רצון דמו"א צ"ל שמן טבעי שעליו יחול הנס, ע"ד מודה אני - הודאה למטה מטעם ודעת, מדרגה תחתונה שמצד הטבע
ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיד) שיחת אור ליום ה' טבת תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 186)	ויגש אדון ומושל, אך עדיין לא חירות בשלימות, ועד"ז במו"א (כנ"ל פ' מקץ) ואת יהודה שלח לפנני, מודה אני יסוד עבודת היום
שיחת ש"פ ויחי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"א ע' 228-229) ושם בהערות 40 ואילך	ויחי שבע עשרה (שנה) - טוב, שמרגיש הטוב שבדבר ומודה
שיחת עשרה בטבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 656-657)	עשרה בטבת ע"י אמירת מודה אני מבטלים הענין ד"סמך מלך בבל"
שיחת ש"פ שמות תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"א ע' 245-248) שיחת ש"פ שמות תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 362)	שמות הבאים (ל' הוה) מצרימה, כיון שמצד עצמם ה"ה למעלה ממצרים, שהרי "החזרת בי נשמת" וילך איש מבית לוי, מרמז לעבודת מו"א שאין הגלות מעלים ע"ז
שיחת ש"פ וארא תשכ"ז (תו"מ חמ"ח ע' 422-423)	וארא עבודה קשה, לפני מ"ת ה' צריך להיות עבודת פרך ביגיעה ובמס"נ, ועד"ז ראשית העבודה מס"נ מודה אני
שיחת ש"פ וארא תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 787-788)	כ"ד טבת תוכן מודה אני מבואר בספר התניא והתחלתו תניא - ר"ת תימא נמר יהודה אביך מרמזות להתחלת השו"ע, ב' ספרי אדה"ז

בא

קרבו פסח "ראשו על כרעיו ועל קרבו", ההתמסרות הכללית
דמודה אני חודרת בכל האברים בשובה
במודה אני הביטול דצבאות ה'
קדש לי כל בכור, תחלת היום צ"ל מקודש

שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 341)
שיחת ש"פ בא תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)
שיחת יום ד' דהג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 263)

יו"ד שבט

הפתגם שהכניס רבינו בהיום יום י"א שבט הוא ע"ד מודה אני

שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 198)

בשלה

יוצאים ביד רמה, לאחרי מודה אני צ"ל היציאה מהמצרים
וגבולים שבמודה אני, וביד רמה
ע"י מו"א נעשה הבית מקדש מעט, מקדש אד' כוננו ידיך
ה"מודה אני לפניך" צריך לחדור בכל עניני הבית "לעולם ועד"
אל יצא איש ממקומו, בכל יום אין ליהודי לצאת ממקומו דיהדות וע"י
אמירת מו"א מהדיר קדושה גם בימי החול ובעניני חולין
ויבא עמלק, גם כשבא עמלק ומנסה לקרר ולהטיל ספק בעניני קדושה
אי"ז פועל מאומה ליהודי שאומר מודה אני בתחלת היום

ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיד)
מכ' ימים שבין יו"ד וט"ו בשבט תשמ"ז (לקו"ש חכ"ו ע' 417)
מכ' ימים שיבין יו"ד וט"ו בשבט תשמ"ז (לקו"ש שם)

שיחת ר"ח סיון תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2105)
שיחת אור ליי"ג שבט תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ב ע' 896)

ט"ו בשבט

התחלת הפרי הוא כשיעלה שרף באילנות, ועד"ז ב"האדם עץ השדה",
התחלת העבודה ב"מודה אני"
ר"ה לאילנות, תענוג שבמודה אני

שיחת ט"ו בשבט תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 245)
שיחת ט"ו בשבט תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ב ע' 1141 ואילך)

יתרו

וירד ה' על ה"ס גוי וירא העם גוי, ראו המרכבה בעיני בשר
אף שלא ה' להם השגה, ע"ד מודה אני
זה שבמודה אני אין שמות, היינו שהוא למעלה מענין השמות,
ומ"מ אין בו קדושה, ע"ד "אנכי" שלמעלה משם הו"י
בזכירת הדין בתורה שצ"ל מודה אני לפני נט"י מתבטא הקשר העצמי
דאיש הישראלי לעצמותו ית' שבתורה, ה"אנא נפשי" שלפני
ה"כתבית יהבית"
כל עניני האדם נכללים בענין הראשון שלו - מודה אני - ע"ד שכללות
התורה נכללת בעשה"ד, ובזה גופא "אנכי" וא' דאנכי
"מודה אני לפניך" תחלה ללא טעם, כבעשה"ד "אנכי ה' אלקיך", ורק
אח"כ הטעם "שהחזרת בי נשמת" ע"ד "אשר הוצאתיך"
"שהחזרת בי נשמת"
לא תעשון אתי, במודה אני מודה שאין עוד מלבדו

שיחת יו"ד שבט תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 199-200)
קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78. ועוד

שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 30-31)
שיחת ש"פ שמות תשכ"ה (תו"מ חמ"ב ע' 109-110)

שיחת י"ב סיון תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ג ע' 1989-1990)
שיחת מוצש"ק י"א שבט תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 90)

משפטים

אף אלו מסיני, גם התחלת העבודה כמודה אני צ"ל בקב"ע אפי'
בענינים המתחייבים מצד השכל ולא לסמוך על השכל לבד

שיחת ש"פ משפטים תשכ"ה (ראה ש"ק תשכ"ה ח"ב ס"ע 371)
[בשיחה זו כפי ששולבה בלקו"ש חט"ז ע' 247 לא נכללה קטע זו
וגם לא נכללה בתוכן הקצר דשיחה זו בתו"מ חמ"ב ע' 261]

ד"ה ואלה המשפטים תשי"ד (תו"מ ח"א ע' 76)
מקומות שנפרטו לעיל במפתח לענין יסוד עבודת כל היום

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 369)

שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקו"ש ח"א ע' 111-113)
שיחת מוצש"ק ויקהל תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"א ע' 577)

וכי יכה איש את עבדו - בחי' עבד כנעני שעובד מצד
יראת השבט ובחי' זו היא מודה אני
הקבלת עול דנעשה לפני נשמע, ע"ד מודה אני

פי' שקלים

מחצית השקל אחדות בני" מצד העצם עם ה', עד"ז מודה אני
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט, נקודת המס"נ והקב"ע
המתבטא במו"א, שבוה משתויים כל ישראל

תרומה

ויקחו לי תרומה, תרומת האדנים, דוקא ע"י ביטול
לוקחים עצמות, וזה בא תחלה כמודה אני
תרומת האדנים לפני תרומת המשכן, כי העבודה דדירה בתחתונים
צ"ל בהקדמת ק"ש ותפלה המיוסדת על הביטול דמו"א
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם - גם ילד האומר מודה אני יש לו הכח
להפוך המקום שלו למקום קדוש ראוי להשראת השכינה

שיחת ש"פ משפטים תשח"י (לקו"ש ח"א ע' 165)

שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקו"ש ח"א ע' 111 ואילך)

שיחת כ"ד ניסן תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ג ע' 158)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

ד"ה ועשו לי מקדש תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ב ע' 517)

ענין היריעות בעבודת ה', מודה אני

תצוה

שיחת ש"פ תצוה תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 274)

ואתה (למעלה מבחי' השמות) תצוה, כמו מודה אני

תשא

שיחת ש"פ תשא תשמ"מ (תו"מ תשמ"מ ח"ב ע' 1066-1077)
ראה לעיל במפתח פרשת שקלים
שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 434 ואילך)
שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תש"נ (תו"מ תש"נ ח"ג ע' 218)
שיחת יום ג' דהגה"פ תשמ"א (ש"ק תשמ"א ע' 259-260)

גם התחלת העבודה דמודה אני צ"ל מתוך "תשא" ו"נשיאות ראש"
בתחלתו פרשת שקלים - כמה ענינים בזה השייכים למו"א
ג' ענינים שבפרשה בעבודת ה', ממודה אני עד בידך אפקיד
אם אמירת מו"א דומה לקידוש ידים ורגלים לענין הניעור כל הלילה
לא תשחט על חמץ גו' ראשית ביכורי אדמתך גו', לעמוד בתוקף נגד
היצה"ר הנק' חמץ ע"י מסירת ראשית הכחות לה' במודה אני

פורים

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78. ועוד
ד"ה כי תשא תשל"ד (סה"מ תשל"ד ע' 103)
שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 173)
שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ ח"ו ע' 166)
שיחת פורים תשכ"ח (תו"מ ח"ב ע' 143-144)
שיחת פורים תשכ"ט (תו"מ ח"ה ע' 298)
שיחת פורים תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 142)
שיחת ט"ז אדר שני תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ב ע' 745)
שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 200)
שיחת ש"פ צו, שושן פורים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 702)

לא נזכר שם ה' במגילה, מפני שהיא למע' מבחי' שמות, כמודה אני
מרדכי איש יהודי, הודאה דמודה אני ודסוף התפלה (בן יאיר)
הלימוד ממגילת אסתר שכל הנהגת בני"י תלוי בהתקשרות לה'
באופן שלמעלה מהשכל, "מודה" דייקא
ביטול הגזירה ע"י תענית ותפלה לה' ורק אח"כ עשו כלי בטבע,
וכך התחלת היום צ"ל במודה אני כו' ורק אח"כ לפעול בטבע
ליהודים היתה אורה זו תורה, הנס הייתה בזכות מס"נ אבל ע"פ
תורה, וכן אחרי המס"נ במודה אני, צריכים ללמוד תורה
במגילה מסופר על ענין הדומה ל"החזרת בי נשמת", ואזי זה
מספיק לעוררו תיכף ברגע הראשון כמודה אני
וקבל היהודים, קבלת עול, ובפרטיות בכל יום - במודה אני
כך שכולם חזורים באותו רעיון דמו"א שבהתחלת היום, נמשך
ה"ישנו עם אחד" באופן ד"הימים האלה נזכרים ונעשים"
מודה אני - הודאה וביטול שלמעלה מטעם ודעת ע"ד עד דלא ידע
במודה אני הוא למעלה ממדידה והגבלה, ע"ד עד דלא ידע

ויקהל

שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקוטי שיחות ח"א ע' 115)
שיחת ש"פ ויקהל-פקודי תשי"ט (תו"מ ח"ה ע' 85)
ש"פ ויקהל תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 440)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קדש ח"ב ע' 799)

ענינו לעורר עצם הנשמה כיסוד להתחלת עבודת המשכן, וכן צ"ל
מודה אני ביטול וקב"ע מצד עצם הנשמה לעבודת היום
מודה אני ענינו ביטול למדרי' שלמע' מהשגתו, ויקהל **משנה**
עבודה כללית למעלה מפרטי העבודות, כמו מודה אני
במודה אני מקהיל כל מציאאותו לה'

פקודי

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קדש ח"ב ע' 800)
שיחת ש"פ שמיני תשכ"ב (לקו"ש ח"ג ע' 932)

מודה אני היסוד לעבודת כל היום עד לסיומה, כשעושים
חשבון - "פקודי" - בק"ש שעל המטה
ויתן את אדניו, יסוד המשכן, וזהו ענין מודה אני

ויקרא

שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ ח"ב ע' 333)
שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ שם)
שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ שם)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי קודש ח"ב ע' 804)

ולא נאמר ויקרא ה', לא נזכר שם ה' ע"ד מודה אני
קריאה של חיבה - ע"ד "בחמלה"
רש"י מחלק בין קריאה זו לבלעם שהי' בלי גנאי וטומאה, כי
אפילו לפני נטי' ששורה טומאה, אי"ז נוגע בעצם הנשמה
אדם כי יקריב מכס, התחלת הקירבה לאלקות צ"ל "מכס",
מהאדם עצמו, ע"ד "מודה אני לפניך"

צו

שיחת ש"פ צו תשכ"ה (תו"מ תשכ"ה ח"ג ע' 111)
שיחת ש"פ צו, שושן פורים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ב ע' 745)
שיחת ש"פ צו תשכ"ה (תו"מ ח"ג ע' 111)

זירוז מיד, גם בהתחלת העבודה תיכף כשאמר מודה אני, צ"ל
זהירות בכל הדקדוקים עד לדקדוק קל של דברי סופרים
בפרש"י "ההנותר" ו' יתירה (ולא טפילה) כי בתורה אין שייך דבר טפל,
וכמו"כ אע"פ שמו"א רק הודאה ואין בו שם אינו ענין טפל
ויעש אהרן ובניו, שמידי בהתחלת עבודתם, וגם בהיותם במצב של
חינוך, לא הטו ימין ושמאל, וזהו הוראה לכאוי"

שבת הגדול

שיחת ש"פ צו תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1249)

במודה אני מודגש הענין ד"גדול ה' גו' בעיר אלקינו"

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת י"א ניסן תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1223)	יום הולדת, ההוראה ממודה אני לשנות טבעו מודגש ביום זה
שיחת י"ג ניסן תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ג ע' 1761-1762)	אמירת זאת חנוכת המזבח הסך הכל, כנגד שבת לוי שענינם התקשרות הכללית לה' ע"ד ההתקשרות והודאה כללית דמו"א
שיחת אחרון של פסח תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 97) ד"ה בכל דור ודור תשמ"א (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' תיד)	פסח יציאת מצרים שבכל יום, באמירת מודה אני
ד"ה קול דודי תשל"ו (סה"מ י"א ניסן ח"ב ע' שיד-שטו)	כמו ביצי"מ, בזכות האמונה נגאלו, כן בעבודת כל יום, זהו ענין מודה . . רבה אמונתך
שיחת אחרון של פסח תשכ"א (תו"מ ח"ל ע' 261)	ביצי"מ הסדר ה' מלמעלה למטה, המשכה מבחי' בכל מאדך בכחות הפנימיים, ועד"ז במודה אני
שיחת ש"פ קדושים תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"ג ע' 352) שיחות לילות הגה"פ תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 79-80)	העבודה באופן של דילוג למעלה ממדידה והגבלה בכל יום, במו"א שמתבונן שעבודתו יהי' למעלה מכל מדה"ג כה"מלך חי וקים" נגלה עליהם מלך מ"ה הקב"ה, לפניך מלך
שיחת אחרון של פסח תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 328-329)	ביצי"מ נטלו עמהם גם שיירי פסח, כן האומר מודה אני צריך לנצל כל שיורי כחותיו לה'
שיחת ליל ב' דחג הפסח תשכ"ה (תו"מ ח"ג ע' 180)	כל מכה ומכה כו' של חמש, ד' היסודות וכח ההיולי, כמו"כ במודה אני ההתמסרות בכללות מציאותו בהכלל של כל כח
שיחת ש"פ וישלח תשמ"ה (לקו"ש חכ"ז ע' 77)	שמיני מחובר אינו בגדר קבלת טומאה, בעבודת ה' מודה אני
שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 426)	תזריע כשם שיצירתו כו', מזה גופא שחי מודה לאלקות
שיחת י"ט כסלו תשכ"ד (לקו"ש ח"ד ע' 29-26) ותו"מ ח"ה ע' 281 הערה 201 וע' 284-283 ובהערה 210 שם)	מצורע "על נותה" - מלמדנו דבלא עת נידתה, גם כשראתה בלילה נקי זבה, כי התורה אינה מוגדרת בגדרי יום ולילה, ויכולה לפעול תמיד שאצל יהודי לא יהי' שייך ראיית דם (השייך לעבירה) מצד הטבע (אלא ענין של חולי), שבעבודת האדם נשקפת בענין מו"א שהיא נקודת המס"נ בתמידות אצל כל יהודי, שמצד זה כל ענין של עבירה הוא "חולי" לגבי' ולא מצד טבעו התוכן : כלי חרס (הרומז ליהודי כפי שהוא מצד עצם יצירתו), אינו טמא "מאחוריו" (טומאה שנתדבק בגופו), כי כל עניני עוה"ז אינם יכולים לטמא עצם הנשמה של יהודי
שיחת ש"פ אחרי-קדושים תשכ"ח (תו"מ ח"ב ע' 367) שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ ח"ג ע' 316)	אחרי בקרבתם לפני ה' (באופן דתיקון), באמירת מודה אני בכל יום לפני הוי' תטהרו - מודה אני לפניך, למעלה משם הוי'
שיחת ש"פ במדבר תשל"ב (תו"מ ח"ה ע' 277) שיחת יום ד' דחג הסוכות תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 265)	קדושים בזהר כו' "כד אתי צפרא . . בעי למברכא לי לקוב"ה" דהיינו עבודת מו"א, בפ' קדושים, משום שזה נוגע ל"קדושים תהיו" ואהבת לרעך כמוך, יש לפעול שהזולת יאמר מודה אני
[ע"פ השיחות דש"פ אמור וש"פ בהו"ב תשכ"ד] לקו"ש ח"ז ע' 151-150 ובהערות 22 ו25 שם ולקו"ש ח"ז ע' 377 ובהערה 44 שם לקו"ש ח"ז ע' 157 ובהערה 27 שם	אמור להזהיר גדולים על הקטנים דנקודת נפשם שוה, ועד"ז בכל המצוות, שמצד הזוהר והאור, נקודתם - קבלת עול "לעשות רצון אביך שבשמים" שוה, וע"ד מודה אני כהן גדול, בחי' שלמעלה מכל טומאה, כמודה אני
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 314)	ל"ג בעומר הוד שבהוד, הודאה בשלימות כמודה אני
שיחת ל"ג בעומר תשד"מ (לקו"ש חכ"ז ע' 285 ותו"מ שם ע' 1764)	כרשב"י בחד קטירא אתקטרא כו', עד"ז במודה אני מתקשר עם המלך באופן שכל מציאותו אינו אלא מציאות המלך

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 315)
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 317)

אמירת מודה אני מעורר הענין ד"לפטור כל העולם מן הדין"

בהר

שיחת ש"פ בהר-בחוקותי תשי"ג (סה"ש תשי"ג ח"ב ע' 472)
שיחת ש"פ עקב תשי"ג (שי"ק תשי"ג ח"ג ע' 850-851)

כי תבואו גוי' שבת לה', ידיעת התכלית מיד כמודה אני

שיחת פורים תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 176)

הקב"ע דמודה אני צ"ל לפני העבודה בהבנה והשגה
ע"ד ששמיטין (מלכות) צ"ל לפני יובל (בינה)

שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ז (תו"מ תשמ"ד ח"ד ע' 390)

שמיטה - המשכת הנקודה ד"כי לי הארץ" בכל הפרטים דשדה וכרם,
וכן צריך להמשיך הנקודה דמודה אני בכל פרטי עבודת היום

בחוקותי

שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"ט (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 473)

לחוקיק בילדים לומר מודה אני באופן דמנפשי כרע
אם בחוקותי תלכו וגו', כשילדי ישראל פותחים כל יום

שיחת ל"ג בעומר תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"ב ע' 398)

במודה אני לפניך, הקב"ה מבטיח שכרם
ונתתי שלום בארץ, "שלמא דארעא", הכשרת עצם מציאותו
לעבודת ה' באמירת מודה אני

שיחת ש"פ בהוי"ב תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ג ע' 1469)

במדבר

ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 245-247)

אף שבמו"א הוא למטה ביותר בחי' מדבר ולכן זה בחי' הודאה בלבד,
אך בביטול כעפר מדבר מגיע לבחי' מדבר שלמע' מאדם

ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשמ"א (סה"מ תשמ"א ע' 245)

במדבר סיני, סיני בגמט' סולם, העלאה מלמטה למעלה, החל ממודה אני
במדבר" ו"סיני" רומזים על ביטול שצריך להיות לפני העבודה דמו"א

ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשמ"א (סה"מ שם ע' 246)

שאו את ראש, מודה אני המשכה מלמעלה ונתינת כח לעבודה שלאח"ז
לגולגולתם - המס"נ שלמע' מהשכל צ"ל לא רק במודה אני

ד"ה וידבר גוי' שאו את ראש תשי"ד (תו"מ ח"א ע' 267)

אלא גם בעבודת התפלה ולאחרי ההתבוננות

שיחת יו"ד שבט תשל"ל (תו"מ ח"ט ע' 123)

שבועות

שיחת יום א' דהג השבועות תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 263)

באמירת מו"א הוא כמו במצב ההכנה שלפני מתן תורה
אין בו שמות משום שהוא למע' משמות ומ"מ אין בו קדושה ע"ד "אנכי"

נסמן לעיל במפתח פ' יתרו

מקומות שנפרט לעיל בהמפתח לענין יסוד עבודת היום

שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555)

שלמעלה מ"הוי' אלקיך"; בזכירת הדין שצ"ל מודה אני מתקשר
לעצמותו ית' שבתורה, כה"אנא נפשי" שלפני ה"כתבית יהיית"

שיחת י"ג סיון תשי"ג (לקו"ש ח"ג ע' 266)

הקדימו נעשה לנשמע, קב"ע שבמודה אני
במ"ת נפעל האפשרות להתקשר עם ה' באופן ד"אתה הראת לדעת",

שיחת ליל ט"ו תמוז תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2485)

באופן שנעשים נקודה אחת, ולכן אומר מודה אני
בנינו ערבים בעדנו - יש להם הכח להשפיע על הוריהם לומר מו"א

באמירת "שהחזרת בי נשמת" מתחדש הגירות דמ"ת באופן נצחי

נשא

ד"ה ביום השני תשל"ה (סה"מ תשל"ה ע' 408)

נשיא שבט יהודה בא תחלה, הודאה דמודה אני

שיחת ש"פ נשא תשל"ה (שי"ק תשל"ה ח"ב ע' 180)

בהעלותך

שיחת ש"פ בהעלותך תשכ"ד (תו"מ ח"מ ע' 111)

בהעלותך את הנרות, עבודת אהרן עבודת התפלה המתחלת
בביטול דמודה אני מאפשרת "מקרבן לתורה" - תורה אור

שיחת י"ג סיון תשי"ג (לקו"ש ח"ג ע' 266)

באמירת מודה אני ה"ה מקיים בהעלותך את הנרות, היינו הנשמות שבביתו
עד שתהא שלהבת עולה מאל"י - שזוכר מעצמו שנמצא תמיד "לפניך"

שיחת י"ט סיון תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 341)

ויעש כן אהרן - למרות גודל העילוי במו"א, אין לשנות הסדר, כאהרן
והאיש משה עניו מאד מכל האדם כו' - ראה דור דעקבתא דמשיחא שאצלם

שיחת ש"פ תזו"מ תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ג ע' 1376)

מעלת מס"נ, ואדרבא אצלם בנקל יותר לפעול מס"נ, שלכתחילה
אינם שייכים להבנה והשגה וכמו שנקל יותר להכניס את הרגל

ד"ה יפה שעה אחת תשכ"ג (תו"מ ח"ו ע' 100)

למים חיים מאשר הראש, ועד"ז מי ששייך רק למודה אני

שלה

שיחת ש"פ שלה תשל"ב (תו"מ ח"ס"ה ע' 398)

המרגלים כשרים היו ומ"מ נכשלו - ולמדין שפי' הקב"ע דמו"א
לא מספיק, אלא צ"ל קב"ע כסדר

ד"ה ויהס כלב תשכ"ו (תו"מ חמ"ו ע' 111-112)

ויהס כלב - שתיקה וביטול כללי כהכנה ל"יכול נוכל לה" - בירור פרטי,
ועד"ז מודה אני הביטול כללי לבירור הפרטי במשך היום

שיחת ש"פ שלה תשל"ל (תו"מ ח"ס ע' 486)

הקב"ה עוזר לכבוש ל"א מלכים ובודאי עוזר לכאו"א בחיי היום
יום, ואזי "מודה אני לפניך", ומשפיע על הנהגתו כל היום

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

מקומות שנפרטו לעיל בהמפתח לענין אמירתו מיד כשניעור משנתו

שיחת ש"פ שלה תשל"ג (תו"מ ח"מ ע' 9?)
שיחת ש"פ שלה תשל"ג (שם)

ד"ה ויהיו בניי במדבר תשי"ג (תו"מ ח"ט ע' 9)

שיחת כ"ז סיון תשכ"ד (תו"מ ח"מ ע' 148-149)
שיחת ש"פ קרה ג' תמוז תשכ"ד (תו"מ ח"מ ע' 182)
שיחת ש"פ קרה תשי"ד (לקו"ש ח"ב ע' 327 ואילך)

שיחת ש"פ הוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב 675-679)

שיחת ר"ח כסלו תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128 ובהערות שם)
שיחת ש"פ ויקרא תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 419)

שיחת אחרון של פסח תשל"ו (ש"ק תשל"ו ח"ב ע' 97)

ד"ה אך בגורל תשל"ז (סה"מ תשל"ז ע' 295)

שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 445-446)

שיחת כ"ג אייר תשכ"ב (תו"מ ח"ג ע' 446-447)

ד"ה וידבר משה אל ראשי המטות תשל"ג (סה"מ תשל"ג ע' 454)
שיחת ש"פ מטות-מסעי תשכ"ב (תו"מ ח"ד ע' 198-199)

שיחת ש"פ דברים תשכ"ט (תו"מ ח"ז ע' 182-183)

שיחת ש"פ מטות-מסעי תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 139)

שיחת ש"פ דברים תשכ"ט (תו"מ ח"ז ע' 182-183)

שיחת ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 171)

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"א הערה 78. ועוד

שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555)
שיחת ליל שמח"ת תשמ"א (ש"ק תשמ"א ח"א ע' 235)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (לקו"ש ח"ד ע' 1335)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ ח"ז ע' 24-25)

שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 111)
שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח (סה"ש שם)
נסמן לעיל במפתח פ' יתרו

ראשית עריסותיכם, כשקם ממטתו צ"ל מודה אני כנ"ל, זה נדרש מהשרים האחראים ל"מיהו יהודי", ואם היו מתבוננים בזה לא היו עושים מעשים שהם "שמו שמים" כנ"ל, צריכים להרעיש ("אויפטורעמען") ע"ז בעצמו ובסביבתו שרש חטא מקושש עצים שעבודתו ה' במדידה והגבלה, אלא צ"ל למעלה ממדידה והגבלה, מודה אני

קרה

טלית ענינה התמסרות כללית לה', כבמודה אני, אמנם לאח"ז צ"ל לחזק זה ע"י החלטות פרטיות - ציצית - במשך היום, כנ"ל, הקב"ע דמודה אני, צ"ל נרגש בכל מעשה ומעשה כל חלב לה', מיד שניעור משנתו צ"ל מודה אני

הוקת

ב"פרה אדומה" נכלל "רצוא" ו"שוב", למעלה ממדידה והגבלה והגבלת הטבע, "רבה אמונתך" ו"החזרת בי נשמת"י

בלק

הן עם לבדד ישכון, והן עם כלביא יקום, הן בגימטריא מודה אמירת מודה אני פועל מצד דנשיאות ע"ד מה טובו

ד' צומות

ע"י אמירת מודה אני בהם יכול להפכם לימים טובים

פינחס

אך בגורל, וע"י מודה אני מגיעים לבחי' זו מודה אני כקרבן תמיד, שהשפעתו אינו מוגבל לרגע בבוקר אלא השפעה תמידית ונצחית, כל היום וכל הלילה מודה אני כקרבן תמיד - אם אומר זה בכל לבו ומוסר ההתלהבות והעונג שלו לה', בכחו לכפר על חטאים מסויימים שלפנ"ז

מטות

ראשי המטות, חכמים עיני העדה הרואים איך כל דבר נולד מאין ליש ע"י מלך חי וקים שהחזרת אב - בחי' חכמה שלמע' מגדרים וסייגים ומפר בכאו"א, מודה אני ויתן להם משה גוי - חלוקת נחלות עבר הירדן באופן כללי, בעבודת האדם קב"ע הכללי דמודה אני

מסעי

ב' סוגי מסעות לפני ולאחרי מ"ת, ועד"ז בכל יום, מודה אני בדוגמת מסע הראשון מיציאת מצרים

דברים

הסיפור דחלוקת הנחלות בעבר הירדן בפרטיות, הקב"ע דמודה אני הוא קב"ע כללי וצ"ל אח"כ קב"ע פרטי לפני כל מצוה שבת חזון, כשאומר מודה אני צריך להתבונן שנשמתו שזה עתה החזיר לו ה' ראה הביהמ"ק

ואתחנן

זה שבמודה אני אין שמות, היינו שהוא למעלה מענין השמות ומ"מ אין בו קדושה, ע"ד אנכי במ"ת נפעל האפשרות להתקשר עם ה' באופן ד"אתה הראת לדעת", באופן שנעשים נקודה אחת, ולכן אומר מודה אני מודה אני מדגיש ש"הוי" הוא האלקים" ו"אין עוד מלבדו" ההודאה שבמו"א הוא ש"אין עוד מלבדו" וידעת היום, בחי' "היום" התעוררות עצם הנשמה שבמודה אני בההודאה דמודה אני נעשה הפשיטות דיהודי חד עם פשיטות העצמות באופן ד"אין עוד מלבדו" ויתירה מזו "אין עוד" נו"א בהנ"ל: באופן ד"אין עוד" ויתירה מזו "אין עוד מלבדו" מו"א אין בו שמות משום שהוא למע' משמות, ומ"מ אין קדושה ע"ד "אנכי"

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 325)
שיחת ט"ו באב תשל"ח (ש"ק תשל"ח ח"ג ע' 231)
שיחת כ"ה תשרי תשי"ג (תו"מ תשי"ג ח"א ע' 250)

מודה אני התחלת העבודה ע"ד התחלת הש"ס בק"ש
כשמע ישראל לפני ושנתם, צ"ל לפני הכל
החינוך במו"א נוגע יותר מהחינוך ש"ה אחד"

עקב

פ"י "עקב" בעבור ובסיבת, עקב תשמעון - קיום התומ"צ תכלית
ומטרתה ההתקשרות וההתאחדות עם ה', ודוגמה במודה אני
פ"י ב' ד"עקב" הקשור להנ"ל, כעקב שברגל, כי ילדי ישראל שהם
ה"עקב" המעמיד קומת בני"י מעלתם מודגשת במו"א שאצלם
הכוונה דמודה אני לפניך היא **בפשיטות** לעצמות ומהות
על מוצא פי הוי"ו יחי' האדם, דכמו שמודה שהחזרת בי נשמת,
כן כל היום בכל דרכיך דעהו
בסדר הכי ארץ חטה (גילוי הנה"א) בא לפני שאר הענינים ע"ד מודה אני
הן לה' אלקיך, הן בגימטריא מודה ורומז לעצמות שלפני ולמע' משם הוי'
מרשית השנה, במודה אני אין שמות, רשה בתחלתה
ע"י ביטול ממששים מבה"י לא שנית, "מרשית השנה ועד אחרית שנה",
ובעבודה זהו ענין מודה אני

כ"ף מנחם אב

ארבעים יום קודם ר"ה מתחילה ההכנה להעבודה
דתמליכוני עליכם דר"ה, החל מאמירת מודה אני לפניך מלך

ראה

ובאת שמה והבאתם שמה, מיד ברגל הראשון שעולה חייב להביא
נדרי ונדבותיו וחובותיו, וכן מיד בתחלת היום אומר מו"א
לא תוכל לאכול בשעריך, המקום שאומרו מתקדש
עשר תעשר, בתחילה מעשר אח"כ חומש, ובעבודה, מן הקל אל הכבד,
במודה אני בחי' עשירית שבנפש, קבעמ"ש בלבד, משא"כ
שמו"ע בחי' גילוי היחידה בכל עשר כחות נפשו
ענין מודה אני בתחלת העבודה, כל **הבכור** גוי תקדיש לה' אלקיך
התוכן דעל"י לרגל - "יראה כל זכורך" - ההתקשרות עם הקב"ה,
יהודי "עולה לרגל" ומתקשר עם הקב"ה באמירת מו"א

אלול

אחת שאלתי ואח"כ מבקש פרטים, יחידה דמו"א בפרטי העבודה
מודה אני ענינה תשובה והקדמה לתורה עבודה וגמ"ח המרומזים באילוי
מו"א דוגמת התקיעה אחת שתוקעין להתלמד בר"ה, כלל שלמע' מפרטים
בימים שתוקעים בשופר מודגש ענינו של "מלך" (מודה כו' מלך)
שהרי א' הטעמים דתק"ש הוא להכתיר את הקב"ה למלך
רמז דתק"ש - "עוררו ישנים משינתכם" בעבודת היום
כשניעור משנתו ואומר מודה אני
מודה אני לפניך - "אני לדודי", שהחזרת כו' - "ודודי לי"
זמן שהמלך בשדה, ואע"פ שהגוף אינו מרגיש, הנשמה מרגישה, "מזלייהו
חזו", וכיון ש"החזרת בי נשמת"י"ה משפיעה בגוף

שופטים

שופטים להורות משפטי התורה ושוטרים להביא דבריהם למעשה
תתן לך - החל מאמירת מודה אני לפניך מלך
מיד בתחלת היום אומר לו ה"שופט" יהודות להקב"ה
שום תשים עליך מלך, מודה אני לפניך מלך
הפטרת פ' שופטים - "אנכי אנכי", במודה אני מגיע לבחי' זו

תצא

על אויביך, כשאומר מודה אני
מוצא שפתך - ה"מודה אני" שאומר כשקם - תשמור

תבא

והי' כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך, כשה' נותן לו

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ש"פ תבוא תשמ"ה (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 637)
שיחת ש"פ תבוא ח"י אלול תשמ"ג (לקו"ש חל"ד ע' 151)
שיחת ש"פ תבוא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 812)
מכ' ח"י אלול תנש"א (לקו"ש חל"ט ע' 460-461)
מכ' ח"י אלול וכ"ה אלול תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 645 ו-648)
שיחת ש"פ תבוא תשל"ב (ש"ק תשל"ב ע' 531)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ה (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 637)
שיחת ש"פ תצא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 803)
שיחת ש"פ תבוא תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 812)
שיחת ש"פ תבוא תשכ"ח (לקו"ש ח"ט ע' 232-233)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ד ע' 320)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 637)

שיחת ש"פ תבוא תשל" (ש"ק תשל" ח"ב ע' 497)
[אינו מופיע בלקו"ש ח"ט ע' 162 ובתו"מ חס"א ע' 209]
שיחת י"ד אלול תש"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 306)
שיחת י"ג אלול תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ד ע' 2159)
שיחת ליל יו"ד שבט תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 269)

שיחת ש"פ תבוא ח"י אלול תשמ"ג (לקו"ש חל"ד ע' 152)
מכ' ח"י אלול תנש"א (לקו"ש חל"ט ע' 460-461)
שיחת י"ז אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 256)
שיחת כ"ד אלול תנש"א (תו"מ תנש"א ח"ד ע' 311)

שיחת ש"פ נצבים-וילך תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 441)
שיחת ז"ך אלול תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 2644)
שיחת ש"פ האזינו תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 41)

שיחת ש"פ בא תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ב ע' 279)

שיחת ש"פ נצו"י תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"ד ע' 390)

שיחת שבת זוה"מ סוכות תשי"א (תו"מ ח"ב ע' 31-29)
שיחת ליל שמח"ת תשט"ז (תו"מ חט"ו ע' 104)

שיחת ש"פ עקב כ"ף מנ"א תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 1918)
שיחת ש"פ נצו"י תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"ד ע' 2029)
מכתב ל' תשרי תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 639). ועוד
שיחת ה' תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 84)
מכ' ח"י אלול תשמ"ו (לקו"ש חכ"ט ע' 531)
שיחת ש"פ האזינו שבת שובה תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 40)
שיחת כ"ו אלול תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ה ע' 3003)
שיחת ש"פ תרומה תשמ" (ש"ק תשמ" ח"ב ע' 252)

שיחת יום בדר"ה תשי"ב (תו"מ ח"ד ע' 9)
נסמן לעיל בהמפתח בע' אלול

נשמתו בגוף בארץ הגשמי הדבר הראשון שעושה - מודה
וה' כי תבוא - אין וה' אלא **מיד**, מודה אני מיד משניעור
מודה, שבה והודאה ע"ד ביכורים

אמירת מודה אני פועל בכל הבריאה כביכורים
כשנעשה ברי' **חדשה**, ע"ד ביכורים שהן מפירות **חדשים**, מודה
ולקחת מראשית פרי האדמה, ראשית כחותיו לה' (ואזי ההודאה בשלימות)

אמירת מו"א מראה "שאינו כפוי טובה", כמ"ש בביכורים

ושמחת בכל הטוב, צ"ל בשמחה על "שהחזרת בי נשמת"י"
את ה' האמרת היום, בכל יום ויום יש בתחלת היום העבודה דמו"א
לפניך, ואח"כ נפעל ע"ז ה' האמירך, "שהחזרת בי נשמת"י

וה' האמירך היום, החל מהענין ד"שהחזרת בי נשמת"י"
ברוך אתה בכו"ך, הנשמה באה בגוף, החזרת בי נשמת"י באופן חדש
עינים לראות (מן הכלל אל הפרט) מו"א וברכות השחר, ואזנים
לשמוע (מן הפרט אל הכלל) הודו כו' עד סיום התפלה

ח"י אלול

ענין הבעש"ט שעורר אמונה, נקודת מודה אני
ע"פ תורת הבעש"ט שכל המציאות הוא חסד תמידי מובן כמה נדרש דגש
מתמיד של הכרת תודה המודגש במודה אני
כל אחד מרגיש שהוא **חי** ומודה "אני לפניך" - "אני לדודי",
המשכו "שהחזרת בי נשמת"י - "יודדי ל"י"

נצבים

לפני הוי' אלקיכם, ע"ד "לפניך", נצב מלך
למען הקים גוי והוא יהיה לך לאלקים, ע"י קבלת מלכותו במודה אני
כי הוא חיך - הוא יודע שכל מציאותו אינו אלא מפני שהחזרת בי נשמת"י

וילך

מצות הקהל המאחדת כלל ישראל ע"ד מודה אני

כ"ה אלול

המשכת כללות הבריאה מאין ליש בכל הפרטים ע"ד המשכת
הכלל דמודה אני בריבוי פרטים

תשרי

הקבלת עול דמודה אני הקדמה לעבודת היום, כמו שהקב"ע
דתשרי הקדמה לעבודת כל השנה

ראש השנה

ההכנה להעבודה ד"תמליכוני עליכם" דר"ה מתחילה
באמירת מודה אני לפניך מלך
אף שאמירת מודה אני לפניך מלך היא מעין הענין ד"תמליכוני עליכם"
דר"ה, אין להסתפק בזה, אלא דרושה הכנה מיוחדת לכך
מודה אני לפניך מלך השתקפות הכרת המלך בר"ה
הכח להכרת המלך שבמו"א נמשך מהכרת המלך דר"ה

כנ"ל, וזה גופא בא מכוח של ה' כמ"ש שהחזרת כו'
ע"י הכרת המלך דר"ה **ניתוסף** חיות באמירת מו"א כל השנה
מודה אני - בנין המלכות ש"רשה בתחלתה"
מו"א לפניך מלך - התחלת העבודה בקבלת עול ע"ד התחלת העבודה
בר"ה - הוא "מן המיצר", קב"ע וביטול
חידוש החיות בר"ה כחידוש החיות דשהחזרת בי נשמת"י בכ"י
השייכות דהרמז דתק"ש "נורו ישנים משינתכם" למודה אני

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

האזינו

קרבן לשמים, ועד"ז כל יהודי במודה אני שיחת ש"פ האזינו תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 21)

יוהכ"פ

לפני הוי' תטהרו, למעלה משם הוי' כמודה אני אמירתו מביאה לתשובה, השתקפות דיוהכ"פ שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 316) מכתב לי תשרי תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 639)

י"ג תשרי

מיד שניעור אומר "מודה אני לפניך", לכתחילה אריבער, בידעו שעיקר המציאות הוא אלקות כנ"ל, באופן ד"תגבר" שיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 59) שיחת יום א' דהג השבועות תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ג ע' 263)

הג הסוכות

היציאה מדירת קבע, ע"ד מודה אני שיוצא מהסדר הקבוע דעבודת ה' בהבנה והשגה סוכות בחי' מקיף - אמונה, ו"בסוכות תשבו" מלי' התיישבות, שצריכים להמשיך האמונה ד"מודה אני" בפנימיות זמן שמחתנו, מודה אני פועל שמחה כל היום הביטול דניסוך המים בעבודת כאו"א בזמן הזה, מודה אני ניסוך המים מורה על נתינת כח מלמעלה כמודה אני שמחת בית השואבה - בכל לילה ולילה צריך להיות עילוי והוספה בשמחה, מאחר שנעשה ברי' חדשה כשה' מחזיר לו נשמתו כמ"ש במו"א הושענות - מודה אני הוא בחי' חבוקה ודבוקה בך יחידה לייחדך האושפיון בליל ו' דהג הסוכות - כשניעור משנתו דומה ליציאה מבית אסורים כיוסף ופועל ברשות עצמו ותיכף מתאחד עם הקב"ה באמרו מו"א מן הקצה אל הקצה - "לכתחילה אריבער" שיחת שמחת בית השואבה תש"כ (תו"מ חכ"ז ע' 73) ד"ה בסוכות תשבו תש"מ (תו"מ סה"מ מלוקט ח"א ע' קנט) מכתב לי תשרי תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 639) שיחת שמחת בית השואבה תשי"ב (תו"מ ח"ד ע' 46-49) שיחת שמחת בית השואבה תשט"ז (תו"מ חט"ו ע' 71-72) שיחת ליל ד' דהג הסוכות תשמ"ז (תו"מ תשמ"ז ח"א ע' 225) ד"ה וטהר לבנו תשי"ז (תו"מ חי"ה ע' 26) שיחת ליל ו' דהג הסוכות תש"נ (תו"מ תש"נ ח"א ע' 187)

שמע"צ ושמח"ת

מודה אני מדגיש ש"הוי' הוא האלקים" ו"אין עוד מלבדו" טעם שלא רוקדים כל יום מצד השמחה ד"שהחזרת בי נשמת"י כבשמח"ת מודה אני התחלה חדשה למרות העבר ע"ד שמתחילין עוה"פ מבראשית ראה כמה פרטים בזה לעיל במפתח בפי' ואתחנן שיחת יום שמח"ת תשל"ב (תו"מ חס"ו ע' 104-106) ראה לעיל במפתח פי' בראשית

ברכה

תורה ציוה - פסוק שלמעלה מענין השמות - כמודה אני מורשה קהלת יעקב - מכיון "שהחזרת בי נשמת"י כל יהודי הוא "יורש" ומקבל התורה בירושה יחי' ראובן וזאת ליהודה - שייכותם זל"ז, התחלת וסיום העבודה, "מודה" ו"יודו" יורו משפט"ך - כל ילד יהודי צ"ל דוגמא חי' - באמירת מודה אני לעיני כל ישראל, ע"י עבודת ישראל נתוסף ב"זאת הברכה" דמשה, יהודי צריך להוסיף בעבודתו על מה "שהחזרת בי נשמת"י דלמעלה שיחת ר"ח כסלו תשמ"ח שיחת ש"פ ויצא תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"א ע' 651-652) שיחת ליל ד' דהג הסוכות תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 228-229) שיחת ה' תשרי תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 86) שיחת ליל שמח"ת תשמ"ג (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 270-271)

התפשטות נקודתו במשך עבודת היום

כל ענין העבודה שבמשך היום הוא שנקודת מודה אני יבא בהתפשטות נקודתו חודרת כל היום כולו עד לאמירתו ביום שלמחרת מקומות שנפרטו לעיל במפתח בענין יסוד עבודת כל היום מקומות שנפרטו לעיל במפתח בדיוקים, בהנקודה אחרי תיבת בחמלה שיחת י"ב סיון תשמ"ו (תו"מ תשמ"ו ח"ג ע' 555)

במודה אני עצמו ובנטי"י

בתיבות "רבה אמונתך" שבסוף מודה אני - התחלת התפשטות הנקודה בנטילת ידים - מצד ההודאה נוטל את ידיו, ההודאה באה בענין של עשי' שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 118) שיחת ח"י אלול תשמ"ו (תו"מ תשד"מ ח"ד ע' 410)

בברכות השחר

בברכות (בכלל) חוזרים על נקודת מודה כו' מלך ב"אלקינו מלך העולם" כנ"ל, וזהו התכלית להמשיך מלכותו על כל העולם בהמשך למודה אני מודה אחי"כ על כל פרט ופרט שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חנ"ה ע' 198)

ההודאה על עצם החיות דמודה אני חודר גם בכל הענינים

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

שיחת ש"פ ויחי תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 229)
שיחת ש"פ בא תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 269)
שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 679)
שיחת ש"פ משפטים תשכ"ה (שי"ק תשכ"ה ח"א ע' 371)
[בשיחה זו כפי ששולבה בלקו"ש חט"ז ע' 247 לא נכללה קטע זו
וגם לא נכללה בתוכן הקצר דשיחה זו בתו"מ חמ"ב ע' 261]
שיחת ש"פ שמות תשמ"ז (סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 297)

קונטרס ענינה של תורת החסידות פ"י
שיחת ש"פ ויחי תשי"ב (סה"ש תשי"ב ח"א ע' 227)
שיחת ש"פ תבוא תשמ"ג (לקו"ש חל"ד ע' 151)
שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 38)

שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 679)

שיחת ש"פ בראשית התועודות ב' תשכ"ד (תו"מ חל"ה ע' 168)

שיחת פסח שני תשמ"ט (שי"ק תשמ"ט ח"ב ע' 877)

שיחת ליל ט"ו תמוז תשמ"ה (תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2485)

שיחת ש"פ חיי שרה תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"א ע' 353)
שיחת ש"פ חוקת תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 679)

שיחת ש"פ ויקרא תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 419)

שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 369)

שיחת ש"פ ויקרא תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 419)

שיחת שמחת בית השואבה תשי"ב (תו"מ ח"ד ע' 47)
ד"ה ליהודים היתה אור תשל"א (תו"מ חס"ג ע' 226)
ד"ה אני לדודי תשט"ו (תו"מ ח"ד ע' 269)
שיחת ש"פ ויקרא תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 419). ועוד
שיחת אחרון של פסח תשכ"ו (תו"מ חכ"ו ע' 341)

שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 117-118)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ שם ע' 118)
שיחת ש"פ וישב תשכ"ב (תו"מ חל"ב ע' 325-326)
שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ג (לקוטי שיחות ח"א ע' 113)
שיחת עשרה בטבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 656)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו ע' 119)
שיחת יו"ד שבט תשכ"ג (תו"מ חל"ו שם)

הפרטיים הנזכרים בברכות השחר
הכלל דמודה אני נמשך בפרטיות אז
כולל ברכות הקשורים לעולם ושלמעלה מגדרי העולם
ע"ד "החזרת בי נשמת" ו"רבה אמונתך"
אע"פ שיש בהם ענינים של התבוננות והבנה והשגה שכלית,
א"א להסתפק בכך, וצ"ל גם בזה הקב"ע דמודה אני

גם כשמרגיש מציאותו, חדור בהביטול שנפעל ע"י מודה אני

ברכת אלקי נשמה
כולל עניני מודה אני ובשם ומלכות
אתה בראתה, עצמות, כמודה אני
דומה לההודאה שבמודה אני שבאה בעיקר כתוצאה מהאמונה הפשוטה
אז נמשך בחי' היחידה שבנשמה בד' הדרגות טהורה בראתה יצרה נפחתה

ברכות הנותן כו' פוקח כו'
הודאה על ענינים השייכים לגדרי עוה"ז,
השתקפות ההודאה על "שהחזרת בי נשמת"

ברכת שלא עשני גוי
ע"ד ההודאה על שהחזרת בי נשמת, נשמת יהודי
אומרים זה בכל יום אע"פ דישאל אע"פ שחטא ישראל הוא, דבזה
מודה על **שמתנהג** כיהודי, שאמר מודה אני וברכות השחר
יהודי האומר מו"א חדור בהרעיון שהקב"ה בראו מחדש
בתור **יהודי**, וע"ז מברך אח"כ שלא עשני גוי

ברכת התורה
בזה נעשית התפשטות נקודת האחדות דעצם הנשמה דמו"א
תורה **קדמה** לעולם, השתקפות "רבה אמונתך"

ברכת כהנים (דברכות השחר)
פועל מצד דנשיאות, ע"ד מודה אני

הריני מקבל
האחדות דישראל מצד העצם, ע"ד מודה אני

מה טובו
פועל מצד דנשיאות, ע"ד מודה אני

הודו
התחלת התפלה צ"ל בהודאה וקב"ע כמודה אני בתחלת היום
ממדה אני בא להודו, הודאה בדרגא נעלית יותר
ההודאה דמודה אני מודגש בפרטיות יותר בהתחלת התפלה
מההודאה שבממדה אני שחודר כל מציאותו נמשך עדי"ז ב"הודו"

ברכות ק"ש, ק"ש, ותפלה
בברכות ק"ש כבר התפשטה ה"נקודה" ולכן אין נקודה אחרי
תיבת "בחמלה" בברכת אהבת עולם
כנ"ל, ולכן נא' בו "ובנו בחרת", "וקרבתנו", ו"הבוחר בעמו ישראל"
בק"ש מגיע לבחי' "אנכי מי שאנכי", ע"ד מודה אני
גם בק"ש מורגש שיסודתה בהביטול וההודאה דמודה אני
נקודת מודה אני - ביטול ויראת שמים, מודגש גם בפרשה
ראשונה ושני' דק"ש שענינם קבלת עול
מההכרה שישנו "מלך חי וקים" נעשה ה"דע לפני מי אתה עומד" בתפלה
כל העבודה במשך היום ענינו הוא שנקודת מודה אני יבא בהתפשטות,
וזה נעשה ע"י התפלה

תפלת שמונה עשרה

ביטול במציאות, הביטול דמודה אני קשורה ומביאה לזה הביטול כעבדא קמי' מרא, ענין זה נמצא כבר במו"א, באופן דנקודה הביטול דשמו"ע נמשך מהביטול דהאמונה שבמודה אני בתחלת היום ביטול במציאות בבחי' כח ההיולי שלו, כבמודה אני מתבטל ממציאותו לגמרי (אינגאנצן אויס מציאות) כי אם "אודה את הוי" נקודה אחת במודה אני ובמודים אנחנו לך למרות שהן מדרי' חלוקות גם בשמו"ע ישנו ההודאה על חיינו המסורים בידיך כו'

ד"ה בשעה שהקדימו תשי"ג (תו"מ ח"ח ע' 186 ואילך) שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חני"ה ע' 198)
ד"ה בסוכות תשבו תשי"מ (תו"מ סה"מ מלוקט ח"א ע' קנו) שיחת ליל ב' דהג הפסח תשכ"ה (תו"מ חמ"ג ע' 181)
ד"ה ליהודים היתה אורה תשל"א (תו"מ חס"ג ע' 226)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 30)
שיחת ש"פ תבוא תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 812)

ד' השליבות שבתפלה

ההתבוננות שבהן ראשית התעוררותה במודה אני ההודאה שמודה אני חודרת בכולן

שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 25)
ד"ה ליהודים היתה אורה תשל"א (תו"מ חס"ג ע' 226)

נפילת אפים

הביטול שבו יותר מהביטול דשמו"ע, כהביטול דמודה אני

ד"ה אני לדודי תשי"ב (תו"מ ח"ו ע' 141)

אך צדיקים יודו גוי פניך

תכלית השלימות דענין ההודאה בהודאה זו גם הכחות הפנימיים נעשים חדרים בההודאה שמצד עצם הנשמה דמודה אני נעוץ תחלתן בסופן - "מודה" ו"יודו" - הודאה

שיחת ש"פ וישב תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 38)
שיחת ש"פ ויקרא תשכ"ה (תו"מ חמ"ב ע' 335)
שיחת ליל ד' דהג הסוכות תשד"מ (תו"מ תשד"מ ח"א ע' 229)
שיחת ש"פ ויקרא תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ב ע' 419)
שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 436)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"ב ע' 370)

נעוץ תחלתן בסופן - "לפניך" ו"ישבו ישרים את פניך", גילוי ד"פניך" בהתיישבות בכלים

שיחת ש"פ האזינו תש"נ (סה"ש תש"נ ח"א ע' 21)
שיחת ש"פ בא תש"נ (ספר השיחות תש"נ ח"א ע' 269)

לימוד התורה

"ברכו בתורה תחלה" - מודה תחלה
ה"כתבית יהבית" צ"ל חודר בה"אנא נפשי" דמודה אני נקודת מו"א - ביטול ויר"ש, מודגש בלימוד התורה שצ"ל באופן ד"נפשי כעפר" כו' ואזי "פתח לבי בתורתך"

שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 173)
שיחת יום ב' דהג השבועות תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 30-32)
שיחת עשרה בטבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 656)

קיום המצות

"אשר קדשנו במצותיו" שמודה שה' נתן לו האפשרות לקיים מצותיו לפני עשייתן מברכים "אשר קדשנו במצותיו", שזהו"ע הקב"ע פרטי בהמשך לקב"ע הכללי דמודה אני בברכתן "מלך העולם", מצות המלך כמודה אני לפניך מלך גם כשאני מכוון לעשותן נשארת בפעולת המצוה החיבור עם אלקות שבה"שוית' ה' לנגדי תמיד" דמו"א שבתחלת היום הראי' להנ"ל מהדין דקידושין ש"אם עסקין באתו ענין" היא מקודשת אע"פ שנתן לה מבלי לומר שנותן לשם קידושין

שיחת פורים תשי"ז (תו"מ ח"ט ע' 173)
שיחת ש"פ דברים תשכ"ט (תו"מ חני"ז ע' 183)
שיחת ש"פ בראשית התוועדות ב' תשכ"ז (תו"מ חמ"ח ע' 211)
שיחת כ"ד טבת תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 46-47 ובהערה 69 שם)
שיחת כ"ד טבת תשכ"ג (תו"מ חל"ז ע' 211)

ברכות הנהנין

תוכנם הודאה על הנאתו כמודה אני לדוגמא בברכת שהכל, מדגישה הנקודה הכללית שבמו"א שהכל שייך לה' ממודה אני נמשך שמגלה בכל דבר, אפילו בכוס של מים, שבא ממלך חי וקים - "שהכל נהי' בדברו"

שיחת י"ז אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 255)
שיחת ש"פ תבא תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 812)
שיחת נר ג' דהנוכה תשמ"ט (תו"מ תשמ"ט ח"ב ע' 52)
שיחת יום ד' דהג הסוכות תשנ"ב (תו"מ תשנ"ב ח"א ע' 133-134)

באכילתו ושתיתו

גם שם צ"ל התפשטות הנקודה יודע שזה ממוצא פי ה' כמו שהוזרת בי נשמתי

שיחת יו"ד שבט תשכ"ט (תו"מ חני"ה ע' 198)
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 444)

ברכת המזון

תוכנו הודאה על הנאתו כמודה אני

שיחת ש"פ תבא תנשי"א (סה"ש תנשי"א ח"ב ע' 812)

כל עניני הרשות

גם עסקו בעניני העולם במשך כל היום היא באופן המתחייב מצד האמונה בעת שאמר מודה אני ההתבוננות ב"מלך חי וקים" הוא הנתינת כח לעסוק בזה

שיחת ש"פ שלח תשל"ל (תו"מ ח"ס ע' 486)
שיחת ש"פ עקב תשי"מ (שי"ק תשי"מ ח"ג ע' 851)

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

ד"ה שלח לך תש"מ (סה"מ תש"מ ע' קסה)	בכל ענינים הארציים ממשיך מבחי הביטול וההודאה דמודה אני מתעסק בהם באופן ד"בכל דרכיך דעהו" כיון שיודע "שהחזרת בי נשמת", (שה"ה ענין "דרכיך")
שיחת ל"ג בעומר תשמ"ח (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 444)	מו"א ענינו ביטול ויר"ש המרומו ב"ירושלים" (יראה שלם), וכוונת העסק בעניני העולם הוא כדי להעלותם לבחי' זו
שיחת עשרה בטבת תשמ"ב (תו"מ תשמ"ב ח"ב ע' 656-657)	
שיחת כ"ד אלול תנשי"א (תו"מ תנשי"א ח"ד ע' 311)	קריאת שמע שעל המטה גם אז אומר "ה' אלקינו" שהכח שלו הוא הוי' ל' מהוה, ע"ד שמודה שהחזרת בי נשמת "בידך אפקיד רוחי" (נעוץ תחלתן בסופן)
שיחת ש"פ תשא תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 435-436)	- בידך אפקיד רוחי, מסירה לגמרי כמודה אני לשון נוכח, כמו מודה אני "לפניך"
שיחת ש"פ אמור תשל"ד (ש"ק תשל"ד ח"ב ע' 101)	- אמת, א' אני ראשון - מודה אני, ת' אני אחרון - בידך, מ' ומבלעדי אין אלקים - באמצע היום
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (תו"מ ח"ב ע' 370)	- אמת, תוכן ענינו ההודאה ד"אמת הוי' לעולם"
שיחות לילת חג הפסח תשמ"ח (תו"מ תשמ"ח ח"ג ע' 79-80)	ברכת המפיל - המאיר לעולם כולו בכבודו (נעוץ תחלתן בסופן)
שיחת ש"פ ויקהל תשנ"ב (הוצאת כתבי-קדש ח"ב ע' 801)	- בכבודו דייקא, ע"ד "לפניך מלך", נגלה עליהם ממ"ה בכבודו ולאחרי זה אסור להפסיק ולומר כלום, ע"ד ההודאה שבמודה אני

זמן השינה

כזזה על מנות לנוח ולהחליף כח כדי שיכול לעבוד את ה' תיכף ומיד ברגע שמתעורר באמירת מו"א, ה"ז הכנה לעבודה זו

רשימת המקורות לפי סדר השנים

4 כ	היום יום 1 יא שבט
שמחת ביה"ש, ש"פ חיי, יום ב' דהג השבועות, ש"פ נשא (ד"ה שוית).	
5 כא	יא 3 שבת חוהמ"ס, מכ' כח מרחשון (אג"ק), יט כסלו.
מוצש"ק בשלח יא שבט שיחה ה, מוצש"ק בשלח יא שבט שיחה ז, פורים, ש"פ ויק"פ, אחרון של פסח.	
9 כב	יב 8 יום ב' דר"ה, שמחת ביה"ש, מכ' ב' שבט (אג"ק), פורים, ש"פ ויק"פ, ש"פ מטו"מ (לקו"ש), ש"פ ראה (ד"ה אני לדודי), ש"פ נצבים (ד"ה אתם נצבים).
ש"פ חיי שרה, י"ט כסלו (ד"ה ר"ש פתח), ש"פ וישב, ש"פ שמות, אחרון של פסח, ש"פ שמיני (לקו"ש), כג אייר, ש"פ שלח, ש"פ מטות-מסעי.	
8 כג	יג 2 ליל א' דהג השבועות (ד"ה בשעה שהקדימו), ש"פ שלח (ד"ה ויהיו בניי במדבר).
יום שמח"ת, כד טבת (התוועדות דיום א), יו"ד שבט (שיחה ג), יו"ד שבט (ד"ה יפה שעה אחת), ש"פ ויק"פ (לקו"ש), יום ב' דהג השבועות שיחה א (לקו"ש), יום ב' דהג השבועות שיחה ג, ש"פ שלח (ד"ה והי' באכלכם).	יד 6 ש"פ משפטים (ד"ה ואלה המשפטים), ש"פ צו שושן פורים (ד"ה מגילה נקראת), ש"פ במדבר (ד"ה וידבר גו' שאו את ראש), ש"פ קרח (לקו"ש), ש"פ ראה (ד"ה אחרי היא תלכו), ש"פ תצא (ד"ה לכה דודי (מלוקט)).
13 כד	טו 4 מכ' כח תשרי (אג"ק), יו"ד שבט, ש"פ ראה (ד"ה אני לדודי), ש"פ נצו"י (לקו"ש).
ש"פ בראשית התוועדות ב, ש"פ תולדות, יט כסלו שיחה ג, יט כסלו שיחה ו, יט כסלו שיחה ז (בההערות בההדרן (רק בתו"מ לא בלקו"ש)), ש"פ צו (ד"ה זאת תורת העולה - מאמר א), ש"פ צו (ד"ה מזמור לדוד - מאמר ב), ש"פ שמיני, ש"פ אמור (לקו"ש ח"ז), ש"פ בהוי"ב (לקו"ש), כז סיון, ש"פ בהעלותך, ש"פ קרח.	טז 4 שמחת ביה"ש, ליל שמח"ת, ש"פ שמות (ד"ה ואלה שמות), יום ב' דהגה"ש.
6 כה	יז 5 יום ב' דהג הסוכות (ד"ה וטהר לבנו), ש"פ בראשית התוועדות ב שיחה ה, ש"פ בראשית שם שיחה ח (לקו"ש), פורים, אחרון של פסח.
ש"פ שמות, ש"פ משפטים (בשיחות קדש, אך בתו"מ ובלקו"ש אי"ז מופיע), ש"פ ויקרא, ש"פ צו, ליל ב' דהג הפסח, אחרון של פסח.	יח 3 מכ' ט שבט (אג"ק), ש"פ משפטים (לקו"ש), אחש"פ.
8 כו	יט 6 ש"פ וישב (ד"ה להבין הפרש בין נ"ח לנשיק), גר ה דחנוכה, ש"פ ויק"פ, ש"פ שמיני (ד"ה החודש), ש"פ שלח, י"ג תמוז (ד"ה א"ר אלעזר).
יט כסלו שיחה ו (קונטרס ענינה של תורת החסידות), יט כסלו שיחה ז, פורים שיחה ג, פורים שיחה ט, אחרון של פסח, ש"פ שלח (ד"ה ויהס כלב), י"ב תמוז (ד"ה מי מנה), ש"פ ראה.	
6 כז	
ש"פ בראשית התוועדות ב, ש"פ ורא, ש"פ במדבר (ד"ה איתא בזהר), שבועות (ד"ה צאינה וראינה), ח"י סיון, ש"פ נצו"י (ד"ה אם יהי' נדחך).	

מפתח עניני מודה אני בתורת רבינו

- כח 5
י"ד שבט, פורים, ש"פ אח"ק, יב תמוז, תבוא (לקו"ש).
- כט 5
י"ד שבט, פורים, מכי יא ניסן (אג"ק), כו סיון (לקו"ש), ש"פ דברים.
- ל 5
י"ד שבט, יום ב' דחג השבעות, ש"פ שלח, יב תמוז, ש"פ תבוא.
- לא 4
וא"ו תשרי, ש"פ תולדות, ש"פ וישלח י"ד כסלו, פורים (ד"ה ליהודים היתה אורה).
- לב 6
ש"פ האזינו יג תשרי, יום שמח"ת, ש"פ ויחי (ד"ה ואני נתתי), ש"פ במדבר, ש"פ שלח, ש"פ תבוא.
- לג 4
ש"פ אחרי (ד"ה כל ישראל), ש"פ שלח שיחה ג, ש"פ שלח שיחה ד, ש"פ מטו"מ (ד"ה וידבר משה אל ראשי המטות).
- לד 4
ש"פ תרומה, ש"פ תשא שושן פורים (ד"ה כי תשא), ש"פ אמור, ש"פ ראה.
- לה 4
אחרון של פסח (ד"ה כי צאתך), ש"פ נשא שיחה ב, ש"פ נשא (ד"ה ביום השני), ש"פ דברים.
- לו 5
ש"פ ויקהל, י"א ניסן (ד"ה קול דודי), [ש"פ מצורע (לקו"ש) רק התוכן ואין נזכר בפירושו ולא הכנסתי בחשבון], אחרון של פסח, כג אייר, כו סיון.
- לז 8
י"ג תשרי, ד חשוך (ד"ה אלה תולדות נח), ש"פ תצוה שושן פורים (ד"ה מגילה נקראת), ש"פ תצוה שם (שיחה), י"ב תמוז, ש"פ פינחס (ד"ה אך בגורל), ש"פ עקב (ד"ה ועתה ישראל הבי'), ב' אלול (לקו"ש).
- לח 3
מוצש"ק ויקהל, טו אב, טו אלול.
- לט 6
מוצש"ק חיי שרה, יג ניסן (ד"ה הא לחמא עניא), ש"פ שמיני (ד"ה ויהי ביום השמיני), מוצש"ק שלח, ו אלול [ג' שיחות נדפס כשיחה אחת] (לקו"ש), חיי אלול.
- מ 12
יג תשרי (ד"ה בסוכות תשבו (מלוקט)), מוצש"ק כ"ד טבת, ש"פ תרומה, ר"ח ניסן, ש"פ צו (ד"ה זאת תורת העולה), פסח שני, ג סיון, אור לערב זה"ש, יג סיון, שלח (ד"ה שלח לך), ש"פ עקב, י"ד אלול.
- מא 17
ליל שמח"ת, כה תשרי (לקו"ש), מוצאי זאת חנוכה, יו"ד שבט, טו בשבט, ש"פ ויקהל, ש"פ צו שיחה א, ש"פ צו שיחה ה, ד"ה וכל בניך (לא מופיע במלוקט), י"א ניסן שיחה ב, י"א ניסן (ד"ה בכל דור ודור), ג' דהו"מ הפסח, ש"פ קדושים, ש"פ במדבר (ד"ה וידבר גוי שאו), ש"פ בלק (ד"ה מה טובו), כ"ף מנחם אב, ש"פ ראה.
- מב 12
ש"פ מקץ, עשרה בטבת, כ"ד טבת, ש"פ שלח שיחה א, ש"פ שלח שיחה ב, ש"פ ש"פ תזו"מ שיחה א, שם שיחה ב, ש"פ אמור, ש"פ מטו"מ (ד"ה אלה מסעי), אדרי"ח אלול (לקו"ש ופרטים נוספים בתו"מ), י"ג אלול, חיי אלול.
- מג 22
יג תשרי, ליל שמח"ת, שבת בראשית, בדרי"ח מרחשון, ש"פ חיי שרה, ש"פ ויק"פ, מכי יא ניסן (לקו"ש), יא ניסן, אחרון של פסח, ש"פ צו, ש"פ בהו"ב, יב סיון, יב תמוז, ש"פ עקב כ"ף מנחם אב שיחה ג, שם שיחה ח, ש"פ ראה, בדרי"ח אלול, ש"פ תבא חי אלול שיחה ב (לקו"ש), ש"פ תבא חי אלול שיחה ד, כא אלול, ש"פ נצו"י, מכי מוצש"ק כ"ה אלול (לקו"ש).
- מד 25
ש"פ האזינו ש"ש, ה תשרי, מכי ו תשרי (לקו"ש), ו תשרי, ליל ד' דחג הסוכות, מכי ל' תשרי (לקו"ש), ש"פ נח, ש"פ וארא, ש"פ בשלח יו"ד שבט, יג שבט, ש"פ תרומה, ש"פ תשא שו"פ קטן, מכי ר"ח ניסן (הגש"פ), ש"פ אמור, ל"ג בעומר (לקו"ש ופרטים נוספים בתו"מ), ז"ך אייר, ש"פ נשא, אור ל"א סיון, יב סיון, יב תמוז, מכי חי אלול (לקו"ש), ש"פ תבא חי אלול (לקו"ש ופרטים נוספים בתו"מ), מכי מוצש"ק כ"ה אלול (לקו"ש), ז"ך אלול, ליל ערב ר"ה (ד"ה תקעו).
- מה 26
ה תשרי, ו תשרי, י"ג תשרי, ז"ך תשרי, ש"פ נח, כ"ף חשוך, ש"פ תולדות, ש"פ וישלח (לקו"ש), אור ליום ג' דחנוכה, טו בשבט, ש"פ משפטים, ש"פ ויק"פ, מכי י"א ניסן (הגש"פ), י"א ניסן (ד"ה כימי צאתך), י"ג ניסן, ש"פ בהו"ב, ר"ח סיון, יום ב' דחג השבעות, ליל ט"ו תמוז, יום ט"ו תמוז, ש"פ פינחס, כ"ף מנחם אב, כו מנחם-אב, ד אלול, חי אלול (לקו"ש), כו אלול.
- מו 17
ליל א' דחג הסוכות, יום ד' דחג הסוכות, ש"פ חיי שרה, ש"פ ויצא שיחה א, שם שיחה ב, אור לה' דחנוכה (לקו"ש), ש"פ ויחי, טז אדר שני, י"ב סיון, יום ב' דחג השבעות שיחה א, שם שיחה ה, יב סיון, ש"פ ראה, מכי חי אלול (לקו"ש), חי אלול, ש"פ נצו"י, ליל ערב ר"ה (ד"ה את ה' האמרת).
- מז 22
ליל ד' דחג הסוכות, יום ב' דהו"מ סוכות, כ"ה תשרי, ש"פ נח (ד"ה צהר תעשה), ש"פ חיי שרה, ש"פ וישב (סה"ש ופרטים נוספים בתו"מ), אור לה' דחנוכה (לקו"ש), אור לוועש"ק ח טבת, ש"פ שמות (בסה"ש ופרטים נוספים בתו"מ), ש"פ בא, מכי ימים בין י וטו בשבט (לקו"ש ושינויים קלים בתרגום המכ" בלה"ק), ש"פ תרומה (ד"ה ועשו לי מקדש), אחרון של פסח, כד ניסן, ל"ג בעומר (סה"ש ופרטים נוספים בתו"מ), יום ב' דחג השבעות, ש"פ מטו"מ, ש"פ דברים, ש"פ עקב, בדרי"ח אלול, מכי חיי אלול (לקו"ש), ש"פ נצו"י.
- משמח 18
ש"פ האזינו ש"ש, ליל ד' דחג הסוכות, ליל ה' דחג הסוכות, ר"ח כסלו, יו"ד כסלו, ש"פ וישלח יד כסלו (סה"ש), שם שיחה ד (תו"מ), ש"פ בא, לילות הגה"פ, ש"פ תזו"מ בהביאור בפרש"י (בסה"ש), שם בהביאור לההערות בזהר (בתו"מ), ל"ג בעומר וטו אייר תענית שני תניינא (סה"ש), ליל ומוצאי ל"ג בעומר (תו"מ), ש"פ עקב, ש"פ שופטים, י' אלול, ש"פ תבוא (סה"ש), ש"פ תבוא (השלי' שיחה א תו"מ).
- מט 12
ליל ב' דחג הסוכות, ליל שמח"ת, ש"פ חיי שרה, ש"פ וישלח (סה"ש), ש"פ וישב (סה"ש), ופרטים נוספים בתו"מ), נר ג' דחנוכה, ש"פ תצוה (סה"ש), ופרטים נוספים בתו"מ), ש"פ בחוקותי, כ"ג אייר, יום א' דחג השבעות (תו"מ), ב' דחג השבעות (סה"ש ופרטים נוספים בתו"מ), ט סיון.
- נ 12
ליל ו' דחג הסוכות, ש"פ האזינו, כה תשרי, ש"פ תולדות, ש"פ ויחי, ש"פ בא, ש"פ ליל יו"ד שבט, ש"פ בשלח, ש"פ בהו"ב, יט סיון, כ"ב מנחם-אב, ז' אלול.
- נא 13
כה כסלו, ש"פ שמות, כו אדר, ש"פ ויקרא, ש"פ קרח ג תמוז, ש"פ חוקת, י' אלול, ש"פ תצא, טו אלול, יז אלול, מכי חי אלול (לקו"ש), ש"פ תבוא, כ"ד אלול.
- נב 4
יום ד' דחג הסוכות, ש"פ תולדות (שיחות א, ב, ג נכללו ב"משיחות ליל ה' אדרי"ח ושי"פ תולדות ב' כסלו" בסה"ש), ש"פ תשא, ש"פ ויקהל (סה"ש ופרטים נוספים בתו"מ ובכ"ק), מענה ללא תאריך (לקו"ש חכ"ד) 1
- רשימות 2
היומן (ש"פ וירא כ"ף מרחשון תרצ"ג), ארבעה חייבים להודות (חוברת יא).
- סך הכל מקומות שנמצאו לע"ע ברשימה זו = 375.

הוספה

איזה מקומות בעניני מודה אני בתורת רבינו נשיאינו בדורות שלפנ"ז

<p>שו"ע אדמו"ר הזקן מהדו"ק ס"ה שו"ע אדמו"ר הזקן מהדו"ת ס"ו סידור אדמו"ר הזקן בתחלתו ספר השיחות תשי"ג ע' 7 סה"מ תר"מ ח"א ע' קה ספר המאמרים תרפ"ח ע' קז סה"מ קונטרסים ח"א צד, ב סה"מ תרצ"א ע' יז ספר השיחות קיץ היש"ת ע' 123</p>	<p>אמירתו מיד כשניעור משנתו כל הטומאות שבעולם אינן מטמאות המודה אני של יהודי מיד בקומו משנתו עדיין לא התבונן וראשית כל מודה ראשית והתחלת העבודה ע"ד ראשית עריסותיכם תרימו תרומה לה' אמירתו נוגע בכללות סדר החיים הודאה שאינו נפרד ללא פרטים מחמת העדר הידיעה שהרי הוא כקטן שנולד ויותר מזה בקומו משנתו לבו ומוחו מגושם ומטומטם ומצד נשמתו הוא בתכלית הקטנות כנ"ל, ומ"מ מודה ענינו ביטול היותר תחתון לא ע"פ טעם ודעת ענינו ביטול והודאה ללא גילוי אור הודאה כללית ואין בו שמות משום שהנשמה היא באפו שאין לה גילוי עדיין מצד חומר ישות הגוף, ואין בו ידיעה והשגה כלל הודאה כללית (דלא כהודו לה' קראו בשמו) הכשרה הכללית להתבוננות שבתפלה אין בזה השגה עדיין רק בבחי' ביטול בלבד אע"פ שההודאה כללית שאינו מבין, אבל הביטול בשלימות, הוד שבהוד, ההודאה היא בכל כחות אע"פ שאינו מבין מ"מ מאחר שרואה הדבר בפועל שה' החזיר נשמתו ה"ה מודה מסירה ונתינה לגמרי בכל מהותו כנ"ל, ולא סתם הודאה בעלמא "א שאקל טאן מיטן קאפ" הנחת עצמותו מצד עצם הנפש פועל הכנעה כללית בנפש הבהמית כל ענין התפלה היא בהוד, תחלת וסיום התפלה אופן אמירתו - בהרכנת הראש וכף אל אף הנקודה אחרי תיבת בחמלה - צריכים לפושטה</p>
<p>סה"מ תר"מ ח"ב ע' תרטו שם ע' תשצז המשך תער"ב ח"ב פרק שס המשך תרס"ו ע' תקנ המשך תער"ב ח"א פרק שג המשך תער"ב ח"ב פרק שצא והחרים תרל"א (סה"מ שם ח"א ע' ערה) סה"מ קונטרסים ח"ב ע' תלח ואילך סה"מ תרפ"ה ע' קעב ספר המאמרים עת"ר ע' קצה המשך תער"ב ח"ב פרק שצד המשך תער"ב ח"א פרק דש סה"מ תרצ"א ע' רז סה"מ תרס"ג ע' יב תורת שלום ע' 61 המשך תרס"ו ע' תקעט סה"מ תרס"ג ע' יב לקוטי לוי יצחק ח"ב ע' מה סה"מ השי"ת ע' 244 סה"ש תרצ"ז - ע' 239</p>	<p>רבה אמונתך - כשמלכות מקבלת נקי' כן ע"ד אימתי הוא גדול כשהוא בעיר אלקינו בתופסת חדש בכל יום דמקיף דיחידה דעצמות ומהות ממש באמצעות משה שזן ומפרנס אמונה רבה זו הריבוי באמונה הריבוי באמונה, להמשיך האמונה בכל דבר שהאמונה תפשט בכל גופו</p>